

DAIN SPIORADAIL.

LE PARUIG GRANND,

ANN AN STRA-SPEA,

SGIREACHD ABERNEICH.

Ps. cxxxiiiv. 5.—Seinnidh iad coel ann an slighibh ИИОВНАН,
Eph. v. 19.—Le salmaibh, le oran', 's le laoidh'bh ;
Ps. lxxxix. 1.—'S le beachd air a mhorachd, 'us seinn air a throcair,
Ps. cxix. 113.—Ni e smuainteanan feolmhor a chlaoidh.—

MONTREAL :
PRINTED BY J. STARKE & Co.

1836.

P R E F A C E .

Singing is practised by almost every nation under heaven, and it has been found in every age to have a powerful operation upon the mind—to elevate it above trifling things—to comfort it under afflictions and trials—to banish sorrows and cares,—and to strengthen the heart for great achievements. Christians are not only invited to this cheerful exercise, but positively commanded, to teach and admonish one another with psalms, and hymns, and spiritual songs, singing, and making melody to the Lord, with grace in their hearts, Col. iii. 10. And we have seen with our eyes that where true religion is in a prosperous state, there is singing and the voice of gladness in the dwellings of the righteous—Ps. cxviii. 15.; and seldom can a company (particularly pious young people) meet without joining their voices together, to sing the praises of God. On the other hand when the children of Zion, hang their harps upon the willow trees, and cannot sing the songs of Zion, it is one proof that they are too near the Babal streams, and not drinking abundantly out of the river that makes glad the city of our God.

When the morning-stars sang together, all the sons of God shouted for joy—Job, xxxviii. 7.; and shouting for joy will be a part of the joyful work of the saints in the eternal world.

The Highlands of Scotland have been notable for singing in ages past, and a number of men appeared among them, who had the best of talents for poetry; but alas, true piety, self-denial, and devotedness to God, were little known among them; and then their beautiful talents for poetry were prostituted for the worst of purposes—for the praise of some men, and the disgrace of others; and their vain and profane songs were awfully corrupting the morals of the youth, who took the greatest delight in them. And their brethren in other places who enjoyed the gospel in its purity, for ages neglected the Highlanders, although they were a very interesting race of men, and always found among the bravest and best defenders of our country.

At last like Moses it came into the hearts of some to visit their brethren; Societies were established; the Scriptures were circulated; Preachers were sent forth; and Gaelic Schools were instituted—and now by the blessing of the Lord, it is well known that their labour was not in vain. It was a glorious day for the Highlands, when the Scriptures, the Psalms and Hymns were translated into their native tongue: but hitherto they had no spiritual songs, that they could sing in private, and with their old Highland Airs, till Dugald Buchanan, of Rannach, appeared, a father in Israel. He spent his time and his talents in teaching them to read, preaching the Gospel to them, and composing spiritual songs for their edification and comfort. His Poems have not yet been equalled, and will never be excelled. Many thousand copies of his little book have been sold, but his race was run, before he composed such a variety as would suit Christians in every situation.

About twelve years ago I composed a few Poems; and by the advice of some friends, published them. As to their merit it is not for me to judge, only they got a wide circulation; and good judges say, that if they do no good they will do no harm; and it is well known that in every part of the Highlands they are sung, and a vain song is seldom heard. Three Editions have been sold off; and for years back they are out of print. Finding still that there is a demand for them, and having several new ones to add to them, we publish the whole in one little volume,

Some have been saying that I published them for my temporal benefit, but I hope I have a higher aim; and those with whom I was dealing know, that it was very little profit that ever I reaped from the sale of them. That souls may reap the benefit, and the Lord may have the glory, is the desire and prayer of your servant,

PETER GRANT.

DAN SPIORADAIL.

GRADH M' FHIR-SHAORAIDH.

'Se gradh m' Fhir-Shaoraidh a bhios na cheol domh,
'S ann air bu choir dhomb, bhi deanamh sgeul;
Fa n'se thug coir dhomb, le fhuil a dhortadh,
Air-saorsa ghloirnhoir a chloinne fein:
'S e sud an t-oran a 'bheir dhomb sòlas,
Co fhad 's is beo mi sa chruinne-che;
'S 'nuair theid mi dhachaidh, a' gleann nan deor so,
Se sud mo cheol anns an t-saoghal chein.

Ge d' tha mi taireal a 'measg mo chaidibh,
Thoabh 's gur ann dhasan a thug mi speis;
Mar thubhairt Iob, tha m' Fhear-Saoraidh beo,
'S tha mis an dochas gu 'm faic mi e;
Tha mi n dochas a dol na chomhdail,
Anns na neoil, 'nuair a thig e fhein;
'S ni 'n sealladh mer sin, dhieth aghaidh gloirmhor,
Na h-uile bron a chuir nam 'us deur.

Tha doimhne 'us aird ann an gradh an t-Slanuighfhear,
Nach gabh aireamh, na cuir an ceill;
Ach chi sinn moran na bhreith, 's 'na bhas' deth,
'Us chi sinn part deth 's na h-uile ceum:
Chi sinn e tighinn o staid co arda,
'S gur ann dasan b'ha aing'lean De—

A' deanamh aoraidh, le an anamaibh crabhach,
 'S an aghaidh sgail air le 'n sgiathibh fhein.

Ach rinn e mhorachd' 's a ghloir sin fhagail,
 'Us 's ann dh'fhas e na dhuine truagh ;
 Bha 'n Ti a b' aird air a bhreith 'san stapul,
 An t-ait' bu taireal a' measg an t-sluaigh ;
 Cha 'n ann le morchuis a fhuair e arach,
 Cha 'n ann le ailghios chaidh thogail suas ;
 Bu duine craiteach o bhreith gu bhas e,
 Cha 'n fhac iad aillteachd air bith na ghruaidh.

Bu duine bronach air ioma' doigh e,
 O 'nuair a thoisich a thurus sgith ;
 Air son a ghraidh thug iad fuath gu leoir dha,
 'S bha iad 'ga fhogradh o thir gu tir ;
 Bha na h-Iudhaich gu dlu an toir air,
 A chum a leonadh, 's a chuir fo chis ;
 Fa n' bha dorch'das air an codach,
 Is gu 'm b'e ghloirsan an solus fìor.

Cha d' rinn e tair air an dream bha ard dhiu,
 Ach thug e 'n ait dhoibh, 'us phaigh e eis ;
 'Us air na sraidibh cha chual iad ard e,
 'S nuair fhuair e chaineadh, cha d' chain e ris ;
 Le meud a ghairdeachas ann ar' slainte,
 Chuir e an naire ann neo-bhrigh ;
 'S le meud a ghraidh dhuinn ghabh e ar naduir
 A chum ar tearnadh o'nt-slochd a b'isl'.

Anns a cheart naduir 's na pheacaich Adhamh,
 'Nuair thug e 'm bas air shliochd gu leir,

‘S ann rinn an Slan-fhear gach ni ‘n aird deth,
 ‘S an lagh rinn ardach le umhlachd fein ;
 ‘S a chum ar tearnadh o chumhachd bais,
 Leig e bheath bhan, a’ deanamh ‘n aird na reit’ ;
 ‘S a chum a bhrath‘rean a thoirt ga Pharas’
 D’fhuilling e ‘m bas air a chranna-cheus.

O sibhs’ a thainig a dh’ionnsuidh fhabhair,
 Fa ‘n ‘s e bhas rinn ar tarruing dlu ;
 Seallaidh ‘n arda ri sliabh Chalbhari,
 ‘S chi sibh a ghradh ann an solus ur ;
 Cha ‘n e na sgailean bh’aig Maois ‘san fhasaich,
 ‘Tha ‘n t-Uan-caisg’ air chuir a cul ;
 ‘S tha ‘n Ti ag basach’ rinn sabhach Daibhidh,
 ‘S a bhi’ aig na faidhean am beachd an suil.

Chi sibh ‘n caramh tha air an t-Slan’fhear,
 Mar dhinnis Daibhidh gu’m biodh a chuis ;
 Tha tairbh Bhasan air tional lamb ris,
 ‘Us iad ‘ga ghathadh ‘s na h-uile taobh ;
 Gach neach a dh’eirich, bha deanamh sgeul air,
 Rinn iad an treigsinn, ‘s an cuir air cul ;
 ‘S Uan-De aca nis ‘ga reubadh,
 ‘S e ‘n deigh cheusaidh, ‘s ‘ga chuir san uir.

Anns an uir chuir iad Righ nan duil,
 Gun aon duil ri e thighinn beo ;
 Ach an Leomhan do threubh Iudaidh,
 ‘S ann a dhuisg e le cumhachd mor ;
 Dh’fhag e ‘naimhdean ‘us cinn bhruit ac’,
 Air a chul-thaobh na’n luidhe leoinnt’ ;
 Thog e ‘n uachd‘ranachd air a ghuailibh,
 ‘Us chaidh e suas, ‘s ann dh’ionnsuidh gloir.

GEALLADH AN T-SLANUI-FHEAR.

Is iongantach co grasmbor,
 ‘S tha Slanuigh-fhear nam buadh,
 Cua’n eil nith ‘ni sta dhoibh,
 Nach do phairtich e ri shluagh;
 Ge d’ nach do gheall saibhreas,
 ‘Thoirt dhoidh an taobhs’ do’n uaigh;
 Gheall e sith us aoibhneas dhoibh,
 ‘S an oigbreachd ata Shuas.

‘S e gheall e ann na fhirinn—
 Do na fireanaibh gu leir,
 Gur ann trid ioma’ trioblaid,
 Theid iad ‘stigh do rìoghachd Dhe,
 Ach annam-sa bithidh sith agaibh,
 Deir Iosa riu le bheul;
 ‘S ge d’ dhean an saoghail tair oirbh,
 Cha’n fhag mi sibh, ‘s cha treig.

Bithidh fuath nan uile dhaoine dhuibh,
 ‘S cha ‘n iongnadh ge do bhi;
 ‘Bhrìgh gur ni ro fhaon leo sibh—
 Bhi leantuinn aobhar Chrìosd;
 Ach ‘mhead ‘s gur mis ‘thug saorsa dhuibh
 ‘S nach ann deth ‘n t-saoghal sibh;
 Ni iad tric ‘ur caineadh dh’fheuch—
 An aicheaidh sibh ‘ur Rìgh.

Ach iad-san uil dh'aicheas mi,
 An lathair a t-sluaigh gu leir ;
 Cha 'n fhaigh iad coir, 's cha'n airidh iad,
 Air pairt dheth rioghachd Dhe.
 'Nuair thig mi ris le gairdeachas,
 Chum slaint' do m' mbuinntir fein,
 Bithidh mis' an sin 'ga 'n aicheadh-san,
 An lathair aing'lean Dhe.

Co'r bith dh'iarras fabhar orm,
 'S nach gradhaich mi ni 's mo—
 Na athair, 'us mhathair,
 A chlann, 'us a mhnaoi phosd',
 Cha'n aidich mis' os aird' e,
 An lathair Rìgh na glòir ;
 Mur tog e chrann-ceusaidh,
 'S mo leanmhuin fein gach lo.

Ach sibhs, a lean gu dilis mi,
 Le cridhe fìor gun gho ;
 A threig gach ni bha priseal leibh,
 'S a chuir fo chis an fheoil ;
 Ma ghluaiseas sibh 'san fhirinn,
 Bithidh 'ur sith mar abhainn mhor ;
 'S le buanachd chum na criche dhuibh,
 Theid sibh do Rioghachd na Glòir.

Na dibiribh 'san fhasach so—
 Mo ghras a chuir an ceill ;
 Innsibh anns gach aite, gu' n,
 Do bhasaich aon Mhac Dhe ;
 Thugaibh gu saor do chach uaibh,
 An ni thug slaint' dhuibh fein ;

'S ma chreideas iad 's an t-Slanuigh-fhear,
Cinnt, rinn e 'n aird an reit.

An aithne nuadh a dh'fhag mi dhuibh,
Is aill leam cuir an ceill ;
Gu'n aithnich iad mo chairdean-sa,
Le meud an graidh d'a cheil ;
Coi'lionaibh nis mo ghardeachas,
Gu'm bi sibh ghnath gu reidh ;
'S bithidh mis ag ullach' aite dhuibh,
A stigh am Pharas De.

Ge d' tha sibh lag, cha churam duibh,
'S bhur suil ri Rìgh na Gloir ;
'S laidir air 'ur cull-thaobh mi,
'S mo gradh dhuibh ur gach lo ;
Na h-uisgeachan cha much iad sibh,
Ge d' dhuaisg na tuinn gu-mor ;
'S an teine cha dean ciuradh oirbh,
Bithidh sibh 'san fhurnais beo.

Ni beagan laithean doruinneach,
Bhur toirt gu solas buan ;
Slan le luchd an fhoirneart,
Tha bhur dochas ri dol suas ;
Bheir mi trid ghleann nan deoir sibh,
Mar cheannard seoil't' gò m' sbluagh
'S bheir mi thar abhainn Iordan sibh,
'Ga'r comblach' aig a bbruach.

'N sin toisichidh neo-bhasmorachd,
'S thig slaint o mo ghnuis ;

'S gheibh sibh chum 'ur gairdeachas,
 Gu brath bhi seinn mo chliu ;
 Bheir mi le m' lamh, gu fhabharach,
 Na deoir a bharr 'ur suil ;
 'S tha leigheas anns an aros sin,
 Ni slan an cridbe bruit'.

Cha chluinn sibh bron, no eigheach ann,
 No bas no pein, no caoidh ;
 'S cha 'n iarr sibh solus greine ann,
 Gu feuchain air gach taobh ;
 Bithidh 'n Ti 'ta uile-leirsinneach,
 E fein na sholus dhuibh :
 'Us ni lath'rachd aoibhinn sibh,
 'S bithidh ghradh's 'n 'ar beul a chaoidh.

Chi sibh an sin an aireamb,
 Deth na brath'rean a thug buaidh,
 Air tionail as gach aite ann,
 O 'h airde-deas 'us tuath ;
 'N uair bheir e stigh d' an aros sin,
 Na traillean bha co truagh ;
 Nach iongantach co grasmhor,
 'S a ta Slanuigh-fhear nam buadh !!!

EIFEACHD A'M FUIL AN UAIN.

O! 's ann tha 'n eifeachd a'm fuil an Uain,
 Chum ar n' eacearta ghlanadh uafinn ;
 Ach 's bochd an sgeul a ta nis ri leughadh,
 Nèch 'eil speis d'i do reir a luach.

Tha daoine gorach air sheol na dha,
 Nach aill leo 'n dochas a chuir 'na bhas ;
 Theid iad an di le bhì dhiobhail eolais,
 Air 'n fhuil chaidh dhortadh a chum air slaint.'

'S an dream thug speis da cha dean iad uail,
 Fa 'n 's e chaidh cheusadh an ait'a shluaigh ;
 Cha 'n ann diu' fein a fhuir iad an reite,
 Ach leis an eifeacd bha 'm fuil an Uain.

'S e fein da 'n eiginn an cumail suas,
 'N uair thig deuchainnean iomadh uair ;
 Tha mheud deth thruaill'eachd a ghnath' mu,n cuairt
 dhoibh,
 'S nach faigh iad buaidh ach le fuil an Uain.

Tha daoine saoghalta'an gaol gach uair,
 'S ann air na caoraich, a thaobh o'n Uain ;
 'S tha 'n leomhan beuchdach a ghnath aig soath'rach',
 Dh' fheuch' co dh'fhaodas e shlugadh suas.

O' fanaibh dlu' chum 's nach toir e buaidh ?
 Na tugaibh geill da' 'us theid e uaibh ?
 'S a shaighdean teinnteach ni sibhs mhuchadh,
 Fa 'n rinn sibh cumhnant le fuil an Uain.

O'bithibh ladair le airmeachd Dhe,
 'Us creidimb, slainteal agaibh mar sgeth ;
 'S 'nuair bhios an namhad ag iarraidh fath oirbh,
 Le cainnt an t-Slanuigh-fhear dunaibh bheul.

'Nuair bhios e feoraich an bheil sibh sgith,
 Innsibh dha gu'n do bhasaich Criosd ;
 'S gu 'm bheil gu leoir ann na fhuil chaidh dhortadh,
 'S gu 'm bidh bhur dochas ann h-uin na crich.

‘N sin thig e’n cairdeas, ‘us their e ribh,
 Gur sibhs’ an aireamh tha ‘m fabhar Dhe,
 ‘Us ge do ghluaisedh sibh nis’ mar’s aill leibh,
 Gu’m bidh sibh tearuinnte feadh gach re.

Ach innsibh dha, gur iad cairdean De,
 Aig am bheil aitheanta, ‘s ni d’an reir
 An dream nach aicheadh ‘n lathair an t-sluaigh e,
 ‘S a leannas ‘n t-Uan ge b’e taobh a theid.

‘S e cuilbheart Shatain bhi laidir, treun,
 Tha fagail cairdean gun ghradh d’a chel;
 Feuchaidh se faillingean dhoibh ‘s na brath’ribh,
 Dh’fheuchainn ‘n tar e an cuir o cheil!

O! ‘s ann tha feum air caithris buan;
 ‘S a ghnath bhi ‘g eigheach ri Rìgh nan sluagh
 Oir cha’n éil ni obumas duinnt’ ri cheil iad,
 Mar dean an eifeachd tha ‘m fuil an Uain.

Ach trid an Ti thug an t-sith mu’n cuairt,
 Cha’n eil ni anns nach faigh iad buaidh;
 Co dhiteas, no leigeas sios iad?
 ‘S fear coimhid Iisraeil ‘ga ‘n cumail suas.

Air feadh na fasaich ‘s e fein an cull,
 Oir tha iad dha mar tha cloich a shuil;
 ‘S tha ghealladh grasmhor nach dean e ‘m fagail,
 ‘Nuair thig am bas gu’ n toirt h-uin na h-uir.

Trid ghlinn a bhais bios e ghnath na’n coir,
 Gus an sabhalair iad fadheoidh;
 ‘S am bi iad tearuinnte o gach namhad,
 Anns a Chanaan tha lan deth ghloir.

‘S ‘nuair bhios iad thall o na h-uile truaigh,
 ‘S ag cuir an ceill co thug dhoibh a bhuaidh ;
 Cha bhi h-aon nach cuir ris sheula’
 Gur ann bha ‘n eifeachd am fuil an UAIN.

BUACHAILLEAN ISRAEIL

‘S E thuir an t-Ard Bhuachail, tha shuas ann gloir,
 Dh’fhag mi mo chaoraich ann ‘n saoghal nan deoir ;
 Cheannuich mise gu daor iad, bha mo ghaol doibh cò mor,
 ‘S mar bhith gu’n d rinn mi ‘n saoradh cha d’fhaod iad
 bhibeo

Nis gheibh iad an durachd mur diuirt iad dhomh geill,
 Gheibh iad buachaillean iulmhor a stiuras an treud ;
 ‘Ni ‘m beath‘chadh an comhnuidh le beo aran o neamh,
 ‘S dhoibh a theagaisgeas eolas air Orduighean Dhe.

Aithnichidh sibhs na buach‘lleann a fhuar dheth mo ghras,
 ‘S e ‘n toil-inutinn gu buan bhi toirt luaidh air mo bhas,
 Cha chunnt iad ach suarach gach cruaidh-dal ‘us cas,
 Fa’n tha’n suil ris duais o na Bhuachail is aird.

Chaidh mo chaoraichs’ air chall air na beanntaibh gu leir,
 ‘S rinn luchd faire dall moran eall air mo threud ;
 Ach na buachaillean seolta fhuair eolas uam fein,
 Bheir iad dhachaidh do m’ chro iad, le seoladh mo bheul.

‘S nuair gheibh iad ‘sa chro iad, ‘s e ‘n solas gu lier,
 Bhi beath‘chadh le eolas, gach scors’ tha’n-san treud ;
 Cuid le fìor bhainne blath, mar tha ‘naduir am feum,
 ‘Us cuid le biadh laidir, ‘nuair dh’fhasas iad treun.

Cha bheathaich mo chaoraichs' air plaosgain gun sta,
 'S ri teagasg mi-naomha cha taobh iad gu brath ;
 Cha 'n urr' iad a bhi beo, mar bhios moran deth chach,
 Fo eisdeachd an t-seorsa tha gun eolas air gras.

Cha 'n iarr mo bhuach'leansa buanachd dheth 'n treud,
 No bhi na'n daoine saibhir oscionn oighreachd Dhe ;
 Ach le cridheachaibh deonach, dol romp' anns gach ceum,
 'S ag iarraidh Rìgh na gloir bhi ga'n seoladh na'm feum.

'Na'n codal 's na'n duisg, 's e 'n curam do ghnath,
 Bhi neartach' nan gluinean a ta lubadh gu lar ;
 'S nithean tha bruite bhi ga'n dunadh an aird,
 Le leighisibh as ur a thig o Ughdar nan gras.

Ach buach'lean gun churam, a leig dhiu' bhi ri feum,
 'S a sealltuinn mu'n cuairt air son buanachd dhoibh fein,
 Chuir iad fein agus Satan an aird le cheil,
 'S ma fhuair iads' an tuarasdal, fhuair eis' an treud.

Tha 'm faidh Esaias dol dan air an cliu,
 Buachaillean dall, 'us coin bhalbh thuirt e riu ;
 Coidlidh iad sambach, gun eolas gun iul,
 'Us tabhannaich cha dean iad air beul na air cull.

Tha 'm faidh Ieremias a ris cuir an ceill,
 Nach eil buachaillean Israeil dileas do'n treud ;
 Leigheas iad gu h-aotrom gach aon bha fo creuchd,
 Le sith thoirt do dhaoibh gun naomhachd d'a reir.

Tha 'm faidh Eseciel, d'a reir 's mar bha cach,
 A dearbhadh a mi-bheusan, le reusan no dha,
 Gheall iad, le'm breugan, d'an eucoireach slaint,
 'S a h-aon cha robh pilltinn o inntinn a bhais.

'S 'nuair thainig an Slanuighfhear a bhain anns an fheoil,
 Dhiunnis e mu'n deithinn, E fein agus Pol :
 Thig iad an eudaidd chaorach gu daoine thoirt leo,
 Ach 's madaidh-allaidh gharg iad a mharbhas gu leoir.

Bu choir do chinn-iuil bhi ag stiuradh an treud,
 'S an teagasg bhi ga'n urach, mar dhriuchd air an fheur ;
 Ach tha'n dream ud gun churam, neo-iulmhor iad fein,
 'S tha Peadar agas Iude toirt an cliu dhoibh d' a reir.

Is tob'raichean deothach, 'us neoil iad gun uisg',
 Garbh thonnain beucach nach geill, 's nach gabh fois ;
 Ruith iad an slighe Chain, gun ghradh mar bha eis,
 'S tha inutinn Bhalaim do ghnath dol na'n cois.

Ach buachaillean mo ghaol-sa, tha saothrach' gach la,
 'S tha beathachadh mo phobuil aig tobair na slaint ;
 Tha seoladh mo shluaigh air na cluaintibh is fearr ;
 'S nach dean tair air a h-aon air na shaoth'rich mo ghras.

Ge d' gheibh iomadh sarach' o chach anns an fheoil,
 Bithidh iadsan am Pharas, 's bithidh cach ann am bron ;
 Theid iad h-uin a bhais, deanamh gairdeachas mor,
 'S 'nuair thogas iad an cinn, bios iad seinn ann an gloir.

'Nuair thig latha mor a chuairtich, bithidh uamhas air
 cach ;

Ach eiridh mo bhuach'leansa deanamh luathghair.
 Gheibh iad airson duais, mar chrùn uaill ann an la,
 An dream a bha le'n seol' air a' threorach 'gu slaint'.

Ach eiridh na cinn-iuil a bha stiuradh nan dall,
 Dh'fheuch an aidich Rìgh nan dull iad 'snach cunnt e'n
 call

Ach ni dealradh a shuilean an sgiursadh air ball, [nall.
 Gu teine nach gabh muchadh, gun duil ri tighinn na

‘S ‘nuair a thionndas iad, chij iad na firean gu leir,
 ‘Us chi siad mo chipearean a’libhrig an treud;
 ‘S air an deanamh sgiambach le h-ìomhaigh Mhic Dhe,
 Chum dealradh gu sìorruidh mar ghrìan anns an speur.

CALBHARI.

‘S TRIC mi smuaineach, ‘s mi m’aonar,
 Gum bheil an saoghal so truagh;
 ‘S iomadh bron tha ri fhaotainn,
 Air an taobh so do’n uaigh;
 Feumaidh oighreachan neimb,
 A dhol trid dheuchainnean cruaidh;
 Ma’n ruig iad an oighreachd,
 ‘Sam bheil aoibhneas bith-bhuan.

Ach tha aon ni ‘ga ‘n leonadb,
 Gu’m bheil an comhnuidh ‘s gach uair.
 Mar bha Lot ann an Sodom,
 A’ faicinn doi-bheart an t-sluaigh;
 A’ faicinn cairdean, ‘s luchd-eolais,
 Agus moran co truagh;
 ‘S gur e bhi-toileach na feola,
 An ni sonruich na uath.

Ciod a dhitheas, ciod a dholas,
 Ciod bheir solas an traths?
 Ciod ni sgiambach an f’heoil duinn
 ‘S e tha moran aig radh;

Cuid le aidhir 's le sugradh,
 Caithidh 'n uine gun sta ;
 'S iad a ghnath co beag curam
 Ris na bruitean gheibh bas.

'Nuair a chuimhneas mi'n caramh,
 'S tric a dh'fhag e mi sgith ;
 'S tric a mhill e mo ghaire 'chas,
 'Nuair a b'fhearr bhiodh mo shith ;
 Daoine truagh bhi na'n trailean,
 Aig an namhaid fo chis ;
 'S fearr leo strìochdadh do shatan,
 Na bhi na'n cairdean do Chrìosd.

Cha 'n eil na'n obair ach trilleachd,
 'S cha 'n eil ach bas ann na'n duais ;
 Us iad fo chorruich an Ard-Rìgh,
 Fa'ns ann dha's' thug iad fuath ;
 Sliochd ceannaireach Adhaimh,
 'S bochd an caramh ri luaidh ;
 Ach tha mheud 'sa fhuair tearneadh,
 Ann am fabhar an Uain.

'Nuair a leubhas mi 'm Biobal,
 Gheibh mi sgrìobht' anns gach ait',
 Gu'm bheil iad sud, leis an fhirinn,
 Air an dìteadh ma thrath ;
 Dh'fhag na Scriptoruirean shìos iad,
 Mar luchd di-meas air slaint' ;
 'S mur beirear a ris iad,
 'S e sud is crìch dhoibh—am bas.

A dhuine thruaigh, tha'n staid nadur,
 'S nach eil a'm fabhar ri Dia ;

Tha thu leantuin nan sgail sin,
 A chaidh nach sasuich do mhiann ;
 'S cha toir lagh nan deich aitheantan,
 Dhuitse tearnadh, no dion :
 As eug'ais umhlachd 's gach pairt deth,
 Cha d'thug e slaint' do neach riamh.

Ach ma 's slaint' tha thu 'g iarraidh,
 Ruig na braithrean 'ta sgrìobht' ;
 Tair as o Shinai tha fiadhaich,
 'S teich gu Sliabh Chalbhari ;
 'N sin chì thu ceartas 'ga riarach',
 Agus Dia a' deanamh sith ;
 'S Mac a ghaoil toirt lan dioladh,
 A chum ar dion o dhol sìos.

Chi thu 'n sin air a cheusadh,
 An t-aon eiric a bh'ann ;
 'Neach a ghiulan ar eu-ceartan,
 E fein air a chrann ;
 Feuchaidh 'lotean, 's a chreuchdain,
 Gu'n d'thug e speis do na chlann ;
 'S feuchaidh cumhachd as-eiridh,
 Gur EIS, E FEIN, a bha ann.

So am Prionns', so 'n Slanui'fhear,
 So Immanuel fein ;
 So carraig nan alltain,
 'San daingneach laidir ri feum ;
 So an Ti tha toirt slainte,
 Do shìol Abr'aim gu leir ;
 'S an dream a dh'ol as a lanachd-s',
 Bithidh iad tearuinnt' gach re.

Sibhse tha caithidh bhur storais,
 A' ruith nan solasain faoin ;
 Thigibh nis, agus olaibh
 De 'n uisge bheo tha gu saor ;
 'S biadh gu firinneach m' fheoilse,
 Deir Rìgh na glòir ri daoine ;
 'S is abhainn lan deth gach solas,
 An fhuil chaidh dhortadh a thaobh.

O, sibhse tha ri saothair,
 Thigibh, 's aomaidh 'ur cluas ;
 Cha'n eil ni tha o dbaoine,
 Nach eil gu saor aig an Uan ;
 Togaibh chuing-san tha aotrom,
 Agus foghlumaibh uaith ;
 'S creidsinn anns mar Fhear-saoraidh,
 Bheir air an t-saoghail so buaidh.

Bheir e buaidh air an fheoil doibh
 'S togradh gorach chlann daoine ;
 Air ardan, 's air morchuis,
 'Us air na solasaibh faoin ;
 'S ni e 'n inntin a threorach ;
 Chum bhi beo air a ghaol ;
 Ann an dochas a ghloir-sa,
 Air'n d'thug e coir dhoibh gu saor.

'Se dochas a ghloir-sa,
 Chumas beo iad 'sgach cas ;
 'S gus an d'theid iad thar Iordan,
 Bithidh an dochas a' fas ;
 'Nuair bhios dochas an fhìrean,
 Aig toirt sith aig a bhas ;

'S ann bhios dochas a chealg-fhir.
A dol air falbh uaith mar sgail.

'Nuair thig a chuis gus an deuchainn,
'S mor a feum bhios air gras,
Mur bi na fìor nithe fein ann,
Cha bhi feum ann an sgail ;
Ge d' bhios cealg-fheara mor,
A' cumail cleoc orra an traths' ;
Cha d'theid a h-aon dh'ionusuidh gloir dhio',
Tha Iehobhah aig radh.

Cha b'urra' an t-aingidh bhi beo,
'S an rioghachd ghloirmhoir tha shuas ;
Fa'n bhiodh inntinn co feolmhor,
Lan morchuis, 'us uail ;
Cha b'e gradh bhiodh 'ga threorach',
'S cha b'urr' e ghloir thoirt d'an Uan ;
Cha mho thuigeadh e 'n t-oran,
Tha na cheol doibh 's gach uair.

GOIGRICH.

O' 's mithich dhuinn gluas'd,
Agus siubhal g'a luath,
Cha bhi ar laithean ro bhuan fo'n ghrein ;
'S coigrich sinn 'us luchd cuairt,
'G iarraidh an duthaich tha shuas,
Tha ar dachaidh, us duais air neimb.

‘S fasach ullartach, thruagh,
 Anns am bheil sinn air chuairt,
 Cha’n eil fois duinn, na suaimhneas ann ;
 Ach tha ar suilibh riut fein,
 Tha air neimhibh nan speur,
 Thoir oirn’ gu’n ruith sinn an reis gu ceann.

‘S ann air t-ainm bhis sinn luaidh,
 ‘S ma bhios tu leinn bheir sinn buaidh.
 Ge d’ robh an saogh’l ‘gar ruag’ gu teann ;
 Dh’aindeoin Pharaoh, ‘sa shluagh,
 Theid sinn thar a mhuir ruadh,
 ‘S bheir sinn tuillidh is buaidh aig a cheann.

‘S ann a ta sinn ‘san uairs’,
 Mar luing air a chuan,
 A measg nan tonn ata uabhrach, ard,
 Ach ‘s treis an Ti sin tha shuas,
 Na tuitlean droch shluaigh,
 ‘S tu chaisgeas am fuaim ‘nuair ‘s aill.

‘Stu bheir aird ardan an gnuis,
 Gu tamh ghabhail ‘san uir,
 ‘S theid an aillteachd air cull gu leir ;
 Ach do d’ phobul bochd, bruit’,
 Bios tu fein air an cull,
 ‘S le do ghras ni thu’n stiuradh ‘s gach ceum.

O, stuir sinn le d’ ghras,
 Gus an ruig sinn an t-ait’,
 Anns am bi sinn gu sabhailt beo ;
 Far nach bi sinn ‘gar luasg’,
 A’ dol thuig agus uaith’,
 Mar luing air na cuaintibh mor.

Tha ar truail'achd fhein,
 A ghnath ruinn ag sribh,
 'S aig toirt oirne bhi sgith deth 'n fheoil ;
 'Us luchd aitich ar tir,
 Nach d'thug gradh dha ar Rìgh,
 'S ann tha 'a naimdeas a sior dhol a moid.

'Nam b'ann 'sa bheath' so amhain,
 A bhiodh ar suil ri do shlaint,
 Is sinn bu truaighe deth chach gu leir ;
 Ach ma 's ann thall o na bhas,
 A fhuir sinn dochas ni's fearr,
 'Sinn is sona tha'n traths' fo n' ghrein.

'S mor ar sonas r'a luaidh,
 Seach na trailean bochd, truagh,
 Tha ga d' aicheadh le gluas'd mi-naomb ;
 'S e sud is cainnt dhoibh gach uair,
 A Rìgh na Gloir imich uainn,
 Cha'n aill leinn eolas air d' bhuaidhibh naomb.

Ach rinn thu ionnhmas gu leoir,
 Thasgaidh suas ann an stoir,
 Do'n dream a ghluaiseas air choir a'd' dheibh ;
 Dhoibh's fearr sud gu mor,
 Na bhi toileach' na feol',
 'S luidh sios ann an bron fa dheuibh,

B'fhearr an roghainn rinn Maois,
 Air teachd dha-san gu aois,
 Ghabh e amhgair maraon ri d' shluagh ;
 Dh'fhag e 'n Eiphit 'sa maoin,

Ma'r ri soalsibh faoin,
 'S chum e shuil air luach-saoth'rach buan.

'S ann trid amhgara mor,
 Searbh do fhuil 'us do fheoil
 Chaidh 'n dream tha nis ann 'an Gloir a' seinn ;
 'S ma gheibh sinn d'an coir,
 Thoir dhuin foidhidin Ioib,
 'S an uin' ghoirrid bithidh 'm bron 'nar deigh.

'Nuir a dhuil'geas sinn tair,
 Agus masladh 's cul-chain',
 'S ge d' bhagair iad bas bhios cruaidh ;
 Ma bhios e uil' air do sgath-s',
 Bithidh ar n' aoibhneas a' fas,
 Air son gu'n d'fhuair sinn an gras so uat.

'S fearr n'an saoghal-s' gu leir,
 Bhi ann an aonachd riut fein,
 Fa'n nach fag thu, s' nach treig thu chaoidh ;
 'S tu a shaoras do threud,
 Le do ghairdeannaibh treun,
 'S bheir gach aon diu' dhuit geill mar Righ.

'S fearr aon lath' ann do chuir,
 A' faighail sgeul air do chliu,
 Na mile latha ri sugradh baoth ;
 Tha beath, slaint', agus iul,
 Ann an dealradh do ghnuis,
 'Nuair ni thu sealltuin le d' suihlibh blath.

Deonich dhuinne, ann gach cuis,
 A bhi fantuin ruit dluth,

‘S gheibh sinn neart uat as ur gach lo ;
 ‘S an uair bhith’s peacaich gun iul,
 A’ tilgeadh t-aith’ nta air cul,
 Thoir dhuinn an coimhid le curam mor.

Le briathraibh do bheul,
 Dean ar stiuradh ’s gach ceum,
 Chum air seach ‘ran nach d’theid sinn uat ;
 Ni e call air do threud,
 ‘S bheir do naimhdean toi-bheum,
 Ma ’s e ’s gu’n sleamhnuich ar ceum’naibh uainn’.

Cum ar n-anamaibh beo,
 ‘S ann d’a t-ainm bheir sinn gloir,
 ‘S iad do statuin a’ ceol ‘s gach am ;
 Gus an ruig sinn an gloir,
 ‘S am bheil aoibhneas gu leoir,
 ‘S cha bhi h-aon deth luchd do-bheart ann.

Na cuimhnich mionaid do chach,
 Na rinu iad oirn’ air do sgath,
 ‘S ann rinn am foirneart ac’ sta do d’ chlann ;
 ‘S a reir saibhreas do ghrais,
 Dean an dusgadh ‘na thrath,
 Tha iad na’n codal air barr nan crann.

Thoir dhoibh teicheadh gu luath,
 ‘S na h-uile leth-sgeul chuir uath,
 Dh’ionnsuidh ‘n Ti thug a bhuaidh air a bhas :
 ‘S ge d’ robh sinn ann san uaigh,
 Far nach cluinn sinn orr’ luaidh,
 Thoir dhoibh eolas air fuaim na slaint.

AN DACHAIDH BHUAN

AIR dhom bhi sealltuinn air saoghal truagh,
 Chi mi caochladh thighbinn air dach uair ;
 Chi mi daoine cuir an cul orm,
 'Sa dol gu dlu chum Dachaidh Bhuan.

Tha sean 'us og a' dol sìos d'an uaigh,
 Air lag 's air laidir tha'm bas toirt buaidh ;
 'Nuair thig an-tam dhoibh an saoghail fhagail,
 Ma's tinn na slan iad, cha tamh iad uair.

Ach 's rabhadh mor sud do each de'n t-sluagh,
 'S is mithich dhoms' gun chuir fada uam ;
 Tha rabhadh ann, bhi deas gu falbh as,
 Fa'n tha'n tigh talmhaidh gu tighinn a nuas.

Ach 'nuair a chi sinn, le'r sealladh suil,
 An corp a' pilltinn a' dh'ionnsuidh 'n uir ;
 Tha 'n t-anam priseal a' dol ris, gus
 Am faigh e bhinne o Rìgh nan duil.

'N sin gheibh e duais aig a chathir mhoir,
 D'a reir mar ghluais e 'n tìr nam beo ;
 Theid e air ball 's ann dh'ionnsuidh suaimhneas,
 Air dheagh theidh fhuadach a dh'ionnsuidh bron.

O ! dhuinne, smuainich air so 'na thrath,
 Ma's ann deth 'n t-sluagh thu 'ta gun ghras ;

Cha'n fhac, 's cha chuala tu ni co uamh'sach,
Ris an t-sluagh sin a' tighinn 'na lathair.

'N lathair an De bhios na bhreitheamh mor,
'Nuair a dh'fhoillsichear e 'na ghloir ;
Bithidh an dream a roghnaich e deanamh eibhneis ;
'S ni uile threubha na talmhainn bron.

O ! anam, rannsaich nach bi thu cli,
'S ann thig an call ort ma theid thu'n di,
Caillidh tu'n solas tha'n Rìgh na gloire,
'Us air do dhoruinn cha'n fhaic thu crìch.

Ach rannsaich curamach ann an tiom,
Dh'fheuch' am bheil thu air d' bhreith a ris ;
'S ma tha, cha churam nach dearbh do ghiulan,
Gur creutair ur thu th'air faotuin sith.

Ach na cuir dochas am briathraibh faoin,
Ge d' fhaig thu seoladh o cuid de' dhaon' ;
A labhras moran mu thimchioll trocair,
'S iad fein gun eolas air nithibh naomh.

A dh'ionnsuidh Bhiobuil ruith gu luath,
Dh'fheuch am firinnich e do ghluas'd ;
'S ma their an firinn sin ruit gur firinn thu,
Bheir e sith dhuit nach d' thoirear uat.

Ach ma's ann cli tha thu, so an uir,
Gu tighinn dìreach dh'ionnsuidh 'n Uain ;
Dh'ionnsuidh 'n Ti sin thug'suas an iobairt.
Leis am bheil sith air a toirt mu'n cuairt.

Na smuanich dail a chuir anns a chuis,
 Tha latba na slaint' ag dol seachad dluth ;
 'S mar bi thu trath anns an daingneach laidir,
 'N uair thig am bas ort, bithidh 'u dorus duinnt.

'S bithidh tusa ris ann an doimhneachd truaigh,
 A' caoidh gu siorruidh 'sna piantaibh cruaidh ;
 'Slan le solas, tha bron gun chrìoch ann,
 'S thus' a ris aig an Dachaidh Bhuan.

Ach ma's firean thu thuig am fuaim,
 'S d'an d' rinneadh priseal an Ti thug buaidh ;
 Tha 'g iarraidh immeachd an ceum na firinn,
 'Us t-aighbaidh dìreach air Sion shuas.

Cha choir dhuit fein a bhi deanamh uail,
 Ma tha thu 'g eisdeachd ri guth an Uain ;
 'S ann thug e fein ort gur chreid thu 'n sgeul air ;
 'S gach ni rinn feum dhuit 's ann uaith' fhuair.

Na h-uile cuis anns am bi ort feum,
 'S e fantuin dluth ris, fo sgail a sgeith,
 Bheir ort gu'n giulan thu h-uile cuis diubb,
 'Nuair bhios do shuil, ris na dh'fhuiling e.

'Nuair bhith's tu a' leubhadh mu Rìgh na Gloir,
 A dh' fhuiling deuchainnean air gach doigh ;
 Cha'n eil trioblaid, no bron, no eigheachd ann,
 Ris nach d'fheuch e an laithean fheoil.

'S nis ge ard e aig deas-laimh Dhe,
 Tha shuil a ghnath air a chairdibh fein ;

Na'n uile theanndachd tha e fo ambghair,
'Us tha e teann orr' an am gach feum.

Tha sud da riridh na mhisneach mhoir,
Do'n dream tha dileas air taobh a ghloir ;
Gur e 'n Ti sin tha dhoibh na dhidean,
A BHEATH', an FHIRINN, agus an ROD.

'Us ge d' tha chairdean an so air chuairt,
Bheir e 'n aird iad, 's gheibh iad duais ;
'Nuair thig am bas theid iad suas gu Pharas,
'S bithidh iad gu brath aig an DACHAIDH BHUAN.

AN DEAGH SHAIGHDEAR.

Is tric a cuinnaic, 's a chi,
Mi daoin' an t-saoghail gun sith,
Le bhi cogadh, 's a sribh ri cheile ;
Ag iaraidh airgiod 'us or,
Ag iaraidh onar 'us gloir,
Ge d' theid iad seachad mar neoil nan speuraidh.

Ach 'sann tha'n saibhreas gun di,
Aig deagh shaighdearean Ios',
Gheibh iad neart anns gach ni mar bhith's feum air ;
'S an uair a choisneas iad buaidh,
'S mor an sonas, 's an duais,
Gheibh iad oighreachd tha shuas 'sna neimhibh.

Ma's ann deth shaighdearean thu,
 Feuch gu'm foillsich thu chliu,
 Fa'n tha e fein air do chul, bi treubhach ;
 'Us theid thu dhachaidh le buaidh,
 Fo ard bhratach an Uain,
 Dh'aindeoin feachd agus sluagh na h-Eiphit.

Ga d'robh an Saoghal 'san fheoil,
 'S moran dhaon'air do thoir, '
 Agus Satan toirt ordugh geur dhoibh ;
 Dh'fheuch am faigh iad thu'n sas,
 A cleachdadh innleachdain bais,
 Leagadh lin anns gach ait do d' cheum'naibh.

Ach na gabh eagal gu brath,
 Tha do Rìgh air do sgath,
 Thoir thus' urram, 'us gradh, 'us geill dha ;
 'Us bheir e neart dhuit, 'us treoir,
 Nach dthig do naimhdean a'd' choir,
 Leis an airmeachd a sheol e fein dhuit.

Ac sea-sa daigean 's gach tiom. '
 Ann an Soisgeul na sith,
 Agus crios ort dhe'n fhirinn cheudna ;
 'S gluais gu treibheach, briagh,
 Ann an eagal 's am fiamh,
 'S ni e d' bhroilleach a dhion mar uchd-eididh.

Cum do dhochas gu teann,
 Ris a ghloir a bhios ann,
 'S ni sud mar chlogaid do cheann chnudach,
 Agus creideamh nan naoimh,

Biodh na sgiath dhuit a chaoidh,
'S cha dthig saigh'd a'd' thaobh nach much e.

Deagh-lion do chridhe le stoir,
Dhe ni is priseal na'n t-or,
Focal firinn Iebhobbah, 's eisd ris ;
'San uair bhios Satan ri saothair,
Chum do tharruing a thaobh,
Bithidh sud no chlaidbeamh da-fhaobhar geúr dhuit.

'Nuair bhith's tu armicht' mu'n cuairt,
'S ri caithris gach uair,
Lean t-ard-cheannard gu buan, 's na treig e ;
'San uair a chluinneas tu luaidh.
Gu'm bheil a bhratach dol suas,
'S mithich dhuits' bhi gluas'd, 's eiridh.

'S bithidh e na chairaid ri d' thaobh,
'S i bhratach tharad an gaol,
Dean thus a leantuinn gach taobh a theid e ;
'S ge do thuit thu 'sa bhlar,
Gheibh thu aiseiridh 's fearr,
'S bheir e dhachaidh gu Pharas De thu.

Na gabhs' eagal 'san am,
Gur aireamh bheag dhibh a th'ann,
Ann an coimeas ri camp na h-Eiphit ;
Ma 'se 's nach brist iad 'ur ranc,
Cha'n fhaig iad sibhs, ann am fanc,
Ma bhitheas sibh dileas an ceáun a cheil.

Ma bhitheas sibh dileas 'us dluth,
 Bheir bhur Rìgh dhuibh an crun,
 An uair a chi sibh a ghnuis mar tha e ;
 'S an uair thig la 'n RE-VIEW,
 Gheibh sibh onar 'us cliu,
 Nach dtheid tuillidh air cul gu brath dhuibh.

'Nuair thig Caiptean 'ur slaint',
 Bithidh sud agaibh na lathair,
 Gloir, 'us onar, 'us FABHAR siorruidh :
 'Nuair bhitheas na creutairean baoth,
 Nach do gheill dha na thrath,
 Air an ioman gu brath as fhianuis.

Ge d' chuir e sgail air a ghloir,
 'Nuairaghabh e fuil agus feoil,
 Thig e fathasd le moran eibhneas ;
 Thig e fathasd mas Rìgh,
 Le dbeich mìtibh dhe naoimh,
 'S cha bhi rioghachd, no rìgh, nach geill dha.

AN TURUS.

'S IOMADH mulad 'us bron,
 Bha'n cois mo thuruais chum gloir,
 A fhuair mi milis ri'n ol, 'us searbh ;
 Ach 's tu's' Ard-Rìgh na gloir,

A thug nach d'fhailnich mo threoir,
Fa'n bha t-fhabhar dhomh mor gu dearbh

Fhuair mi aoibhneas gu leoir,
'Us laithean soilleir, gun neoil,
Le bhi fantuinn a'd' choir a' gluas'd ;
Ach 'se 'm peac thug orm bron,
'Us ciochan seasg bhi 'gan deothal,
'S iad sud bha seasamb, mar neoil, mu m's chuairt.

Air dhomb sealltuinn san am,
Air mo shligibh 'sa ghleann,
'S air na ceumannaibh cam anns na ghluais ;
Bheir so eolas dhomh ann,
Nach eil do throcairean gann,
'S gu 'n chomhnach thu teann gus an uairs'.

Fhuair thu'n toiseach mi'm thrail,
Aig a pheac', 's aig a bhas,
Leanabh feirg', mar bha cach de'n t-sluagh ;
Aig mo naimhdibh an sas,
Ann an ceangluichibh bais,
'S iad ga m' mbealladh gach la' gu truagh.

Ach fa'n ruinich thu, Rhigh,
Nach rachainns' an di,
Ghlachd thu greim dhiom, 'us mi air a bhruaich ;
'S air dhuit sgaoladh an lin,
'S ann fhuar mi saors', agus sith,
'S thionndaidb m'aghaidh air SION shuas.

Bu bheag m'eolas 'san am,
 Ach 's tu bu chombnadh dhomh ann,
 'Ga mo threorach' trid ghleann nan deoir
 'S mur bhith gu'n ghreas thu mi teann,
 'Nuair bhithinn leisg agus faun,
 Cha robh mo shiubhal ach mall 'san rod.

'S e dh'fhag mo shiubhal co mall,
 'S iomadh leomhan a bh'ann,
 A' seasamh romham mar bheanntean buan ;
 Ach le do leantuins' gu teann,
 Chunnaic mis' aig a cheann,
 Nach b'e 'n leomhan bh'ann, ach an t-UAN.

'Nuair shiubh'linn da cheum,
 'Us mo shuile riut fein,
 Bhiodh an t-slighe dhomh rei' dol suas ;
 An sinn bhithinn gu treun,
 'S bhiodh mo chridhe rium reidh,
 'Us thair'neadh sud mi ceum'naibh luath.

Thair'neadh sud mi gu ceol,
 Le bhi 'faicinn do ghloir,
 'Nuair a sgapadh nan neoil, le 'n gruaim ;
 'S le bhi 'faicinn do ghaoil,
 A' deanamh taic' dhomh gach taobh,
 Bha mi 'faicinn 's a'faotuin buaidh.

'S mis a dh'aithnich mu thrath,
 'S fhuair mi faireach' no dha,
 Gur tu cairaid a b'fhearr a bh'ann,
 Gach neach 'sna chuir mi mo dhuil,

Fhuair mi e mar chuile bhruit,
 'S togaidh mis' mo shuil chum nam beann.

'S bithidh mi 'g uirnuigh riut fein,
 Oir tha mo naimbdean ro threun,
 'S tha iud uile gu leir air mo thoir;
 Cuid mar leomhain toirt bheuc,
 'S cuid ri miodal le 'm beul,
 'S cuid 'g am folach fo sge mo chleaic.

Ach fa'n tha deuchainnean ann,
 Mar dh'fheuch thu da d' chlann,
 Na treig mi gu ceann an roid;
 Fa'n nach fhaic mi san am,
 Am bheil mi faisg air a cheann,
 No 'm bi mi fad ann an gleann nan deoir.

Ma's e thachair a'd' run,
 Gu'n d'theid mi dhachaidh gu dluth,
 Dhionnsuidh fois ann an uine ghearr:
 Cumsa caithriseach mi,
 Chum 's gu'n imich mi'n sith;
 'S e bhi maille ri Ios' is fearr.

Ach ma's e so th'ann do run,
 Gur eiginn fuireach car uin',
 O, bi fein air a stiur 'ga m' sheoil';
 'S cha bhi h-aitaireach tonn,
 Air nach ma'raich mo long,
 'S thig mi thir, 's ann air fonn do ghloir.

Ma tha e feumail dhomh tamb,
 'Us cuan de dheuchainnibh shnamb,
 Deonuich pailteas dhe d' ghras gun di ;
 Lè Spiorad uirnuigh gun dail,
 Chum nach teichiunn o d' lathair,
 Mar rinn Ionah 'nuair chaidh e cli.

Na leig ormsa gu brath,
 Ni bheir oilbheum, no bas,
 Air neach idir thug gradh dha'n UAN ;
 No ni bheir misneach do chach,
 Dol air 'n aigidh gu dan',
 Gus an coinnich iad bas 'us uaigh.

'S ma bhios roinnean gun fheum,
 'Measg na cloinn' is leat fein,
 'S iad le 'n doille, 's le 'n eud, toirt claidh
 Bacadh aonachd a cheil,
 Sgapadh caoraich do threud,
 Ris an dubhairt thu fein do naoimh.

Deonuich dhomhs' a bhi reidh,
 Ri luchd t-colais gu leir,
 Ma tha'n dochas a reir do shlaint' ;
 'S cum mi cialach 's gach ni,
 Chum 's nach meudaich mi 'n stri,
 'S e bhi deanamh na sith as fearr.

'S ann o aonachd 'us sith,
 Gheibh sinn aoibhneas gun di,
 'S bhios t-oighreachds' a' sior thoirt buaidh ;
 'S e bhios taitneach, maraon,

‘S e bhios dearbhte do dhaoin’,
 ‘S a dh’fheuchas do ghaoil do’n t-sluagh.

O, na treig mi ‘sa chuis-s’,
 Ach dean fein dhomh an t-iul,
 ‘S cum mi iriosal, ciun, mar bu choir ;
 ‘S pill mo shuile o shannt,
 ‘S o gach curam a t’ ann,
 ‘S tric a chiurr iad do chlann, ‘s a leon.

Fa’n tha curam gun sta,
 Teannadh dluth rium gach la,
 Cum mo shuil ris an Àrd-Rhìgh mhoir ;
 Bheir air na lile bhi ’fas,
 Anns a mhachair fo bhath,
 ‘S cha robh Solamh co aillt’ ann na ghloir.

Chi mi eunlaith nan sliabh,
 Nach saoth’raich, ‘s nach sniomh,
 ‘S iad eudaicht’ gu sgiamhach, blath ;
 ‘S ge d’ nach taisg iad an loin,
 ‘S nach eil aca tigh-stoir,
 Gheibh iad pailteas gu leoir o d’ lamh.

Fa’n ‘se do churams’ is fearr,
 Tarruing dluth mi le d’ ghradh,
 ‘S bithidh mi ‘n duil riut gu brath naeh treig ;
 ‘S teichidh curam is cradh,
 ‘S bheir iad umhlachd dha d’ ghradh,
 Air dhomh suil thoirt air aird, ‘s a leud.

B'e sud dochas gach aon,
 A fhuair eolas do ghaoil,
 'S e bu cheol doibh gradh-saoraidh 'n UAIN ;
 'S ge d' bha iad beo air a ghaol,
 'S ge d' dh'ol iad deth taom,
 'S leoir na th'ann, cha do thraogh iad an cuan.

'S ma bhios m'iuntinns ag tadh,
 Ann an innleachd na slaint,
 Gus an crìochnaich mo la le buaidh ;
 Theid mo thogail do'n ait,
 'S am bheil tobair na slaint,
 O'm bheil na sruthanna blath teachd a nuas.

'S bithidh mo dhachaid 's a ghloir,
 'S nach d'theid bac' air mo cheol ;
 Gheibh mi cupan ri ol gu cian,
 'Sam bi m'fhìor-uisge beo,
 Thig o'n Rìgh-chaitheir mhoir,
 'S cha d'theid a mbeasgadh le bron feadh gach ial.

GARADH EDEIN.

NACH truagh libhse mar dh'eirich,
 An GARADH EDEIN do'n t-sluagh ;
 Le cuilbheartan Sètain,
 'Mheal Ebb' agus Adhamh,

Chum umhlachd thoirt dhasan,
 An aghaidh Ard-Rìgh nan sluagh;
 'S thug sud doruinn 's gach ait dhoibh,
 'S fhuar am bas orra buaidh.

Thug e'n naombachd, 's an glòir dhiu,
 Thug 's an eolas, 's an iul;
 'S ge d' bu mhoir an cuid solais,
 Chaill iads' an sin coir air,
 Bha cheartas an toir orr',
 'S chaidh a throcair air cul;
 'S mar d'thigeadh Slanuigh-fhear gloirmhor,
 Bu ro bhronach ar duil.

Ach thainig sgeul aoibhinn,
 A chum nam braighdean bha'n sas;
 Ach thainig Iosa, le solas,
 Chum an saoradh o'n doruinn,
 'S fa'n sheas e'n coir dhoibh,
 Chaidh Eir' a leonadh na'n ait-s';
 'S tha firinn 'us trocair
 Air comblachadh na bhas.

Nach aoibhinn an sgeula
 Tha ga leubhadh do'n t-sluagh?
 Gu'n d'thug Iosa lan-dioladh,
 A thug do cheartas sar-riarach',
 'S le firinnteachd shiorruidh,
 Gu'n d'thug e sithchaint mu'n cuairt;
 'S fa'n phaidh e na fiachan,
 Co ris dh'iarras, feich uaimn?

'S an dream a chreideas ann fhirinn,
 Bheir e ris iad o'n truaigh ;
 Bheir e solas 'us sith dhoibh,
 'S bheir e dochas a ris dhoibh,
 Ris a ghloir tha neo-chrìochnach,
 Anns an rioghachd tha shuas ;
 'S bithidh na creutairean naomh sin,
 Do'n Fhear-shaoraidh mar dhuais.

Sibhse a chreid an sgeul aoibhinn,
 'S a rinn e saibhir le ghras ;
 Feuch gu'n gluais sibh gu dileas,
 Anns gach ceum mar rinn Iosa,
 Mar is cubhaidh do'n fhirinn,
 'S do rioghachd a ghras ;
 Ann an eud, 's ann an naomhachd,
 Ann an aonachd, 's an gradh.

Na biodh mi-run, no farmad,
 Na biodh seannachas gun bhrìgh ;
 Na biodh diteadh gun dearbhadh,
 'S na biodh stri, no eud searbh ann,
 A' measg nam firean a ta 'g ainmach',
 Gu'n d'fhuair an anamanna sith ;
 'S biodh an teo-chridheachd cairdeal,
 Le gradh brath'real 's gach tiom.

Ge do tha sibh 'san trath-sa,
 Ann am faisaidh bhoichd, fhuair ;
 Air bhur cuartach' le trioblaid,
 'S am peacadh ag stri ribh.

Ma 's e 's gu'n gleachd sibh gu dileas,
 'Trid Ios' bheir sibh buaidh ;
 'S an uair thig e chum slainte,
 Ni sibh gairdeachas buan.

Ni sibh gairdeachas shiorruidh,
 'N uair thig Ios' an a ghloir ;
 Bithidh a ghnuis mar a ghrain dhuibh,
 Mar mhaduin chiun an deigh sianntan,
 Theid bhur d'usgadh 'na iomhaighs',
 'S bith sgiamhach gu leoir ;
 As eugais peacaidh, no truaill'eachd,
 Theid sibh suas ann a chomh'ail.

'Nuair thig e ris bheir e 'shluagh leis,
 Dhionnsuidh suaimhneas 'us gloir ;
 A meud 's a luidh anns an uaigh dhiu',
 'S an dream a choidil 'sa chuan diu',
 Bheir e o'n deas 'us o'n tuath iad,
 'S theid iad suas air na neoil ;
 'N sin slan le truaill'eachd, 's mi-naomhachd,
 'N sin slan le saoghals, nan deoir.

'Nuair a shuidheas an Ti ud,
 Air a Rìgh-chaitheir mhor,
 'S thig gach creutair 'na fhianuis,
 A dh'fhaighail reir 's mar bha 'n gnìomh'ra,
 Thig talamh 's neamh a thoirt fianuis,
 Gur ceart a riaghlas e'n slogh ;
 'N uair ni e 'n t-aingidh a dh'iteadh,
 'Sa bheir e'm firean chum gloir.

'N sin gheibh na firinnich fabhar,
 Ann an lathair an t-sluaigh ;
 'Nuair their iads', so Slaauigh-fhear
 'N sin, cha dean eis aon diubhs' aicheadh
 Their e riu, sibhs, mo bhrath'rean,
 Sibhs' mo cairdean, 's mo shluagh :
 Siubhlaidh dhionnsuidh na h-oighreachd,
 Ann am bheil aoibhneas bhi-buan.

An sin bithidh iads' air an tearnadh, .
 O gach bas, 'us o'n uaigh ;
 Siubhlaidh iad le luath-ghair,
 'S iad neo thruaillidh, 's neo-bhasmhor,
 Theid iad gu luath dhionnsuidh 'n arois,
 Ann a beil lathaireachd an UAIN :
 'S bithidh iad a' seinn an sgeul aoibhinn,
 A shaor na braighdean o'n truaigh.

ORAN GAOIL.

TOGAIBH , naoimbaidh, luath-ghaire,
 Deanaibh gairdeachas ur ;
 Fa'n fhuair sibh bhi'n fabhar,
 Ri Ard-Rìgh nan duil ;
 Fa'n shaor e o'n bhas sibh,
 'S o'n trailleachd bu mho ;
 'S gu'n d'rinn e sgiamhach le sblaint sibh,
 Thugaibh dhasan an cliu.

Na'm b'e gu'm b' urrainn mi cainnt air,
 Thug e gradh dhuibh bha mor ;
 Chaidh e seachad air Ainglibh,
 Nuair a chaill iad an gloir ;
 'S ghabh e greim de' shiol Abr'aim,
 Chum 's gu'n tearnt iad leis beo ;
 'S rinn e sgiamhach le shlaint iad,
 Fa'n bha ghradh dhoibh co mor.

So an gradh tha gun samhladh,
 'S nach do rannsaich neach riamh ;
 Cha b'e cairdean, ach naimhdean,
 Ann an cainnt 's ann an gnìomh ;
 Cha b'e dream a bha araidh
 Ach na trailleann nach b'fhiach ;
 A rinn e sgiamhach le shlainte,
 Fa'n bha ghras dhoibh co fial.

Ma's neach thu th'air do namh'chadh,
 Faic ghaol tha gun cheann ;
 'Nuair chaidh fhoilseach 'san t-saoghails',
 'S t-Fhear-saoraidh a bh'ann ;
 Mu'n d'fheud e do thearnadh,
 Fhuair e 'm bas air a chrann ;
 'S fa'n rinn e sgiamhach le shlaint thu,
 Thoir do ghradh dha 's gach am.

Feuch gu'n lean thu a cheum'na,
 Mar rinn Enoch 'us Poll ;
 'S na h-uile h-aon a thug speis dha,
 Cha b'ann dhoibh fein bha iad beo ;

Cha sgaradh beatha, no bas iad,
 O Ard-Rìgh na gloir ;
 'S gu'n d'rinni e agiamhach le shlaint iad,
 Fa'n bha ghradh dhoibh co mor.

'S thuirt an te fhuair cinnt air,
 'S a bha 'ga innseadh gu saor ;
 Sgapaibh ubhlan mu m' thimchioll,
 Oir tha mi tinn, 's ann le gaol ;
 Tha mo chridhe air failiung,
 Fa'n bha ghras dhomh co saor ;
 'S gu'n d'rinu e sgiamhach le shlaint mi—
 Is e mo Shlanuigh-fhear caomh.

'S e thuirt nigheana 'n t-saoghails',
 Ma 's e gaol thug ort buaidh ;
 Innis dhuinne cìod an t-aobhar,
 Ma'm bheil do ghaol dha co buan ;
 Chunnaic sinn e 'san fhasaich,
 'S e bu taireal de'n t-sluagh ;
 Cha robh sgiamh ann, no ailteachd,
 'S ghabh e tamh anns an uaigh.

O ! nigheana gaolach,
 'S ann na aoduin's' bha ghloir ;
 'S e dh'fhag sibhse gun speis da,
 Nach bu leir dhuibh fo n' chleoc ;
 'N uair ghabh e 'nar naduir,
 Thug sud sgail air a ghloir ;
 Ach chunnaic mis' e na b' sgiamhaich,
 No ghrian troimh na neoil.

Chunnaic sibhs' e gu taireal,
 'S e dol gu tamh anns an Uaigh ;
 Ach chunnaic mis' e ag eiridh,
 'S ann aig' fein bha bhuaidh ;
 Chunnaic mis, e gu gloirmhor,
 Air na neoil a dol suas ;
 'S ann air deas-laimh na morachd,
 A tha e chomhnuidh gu buan.

'S maisich e na clann-daoine,
 Ann an naombachd gu mor ;
 'S ann dha tha ainglean ag aoradh,
 'S lion e 'n saoghal le ghloir ;
 Fhuair mi beath' agus sithchaint,
 Ann am firinn a bheoil ;
 'S e mo ghradhsa RIGH SHION,
 'S tha 'n t-slat rioghal no dhorn.

Mus an d'fhag e 'n tir so,
 Bha e firinneach leam ;
 'S fhuair mi chomhairlean dilis,
 'S iomadh ni thuirt e rium ;
 Fhuair mi gheallana priseal,
 Na'm bithinn dileas gach am ;
 'S tha mo dhochas sa fhirinn,
 Is e mo Righ e 's mo cheann.

Thuirt e rium, tha thu 'n saoghail,
 A bhitheas ri caochladh gach uair ;
 Feuch nach meall iad do ghaoil uam,
 'S mis' a shaor thu o'n truaigh ;

'S mis' a cheannuich o'n bhas thu,
 'S daor a phaigh mi do luach;
 'S ma bheir thu umhlachd 'us gradh dhomb,
 Sud amhain na bheil uam.

Ge do tha mi ga d'fhagail,
 Anns an fhasaich air chuairt;
 Tha mi 'g ullachadh ait dhuit,
 Ann an aros tha shuas;
 'S ge d' robh trioblaidean craiteach,
 'Ga do sharach' car uair,
 Le ainglibh mo latharachds',
 Bheir mi tearuintt' thu suas.

Tha mi 'g innse sud trath dhuit,
 'S ann is fearr bheir thu buaidh,
 Gu'm bheil feirg air an *Dragon*,
 Fa'n ghradhaich thu'n t-UAN;
 'S gheibh thu diumb' o do chairdibh,
 Ach gheibh thu gairdeachas uams';
 'S biths'-s' ri caithris 'us urnuigh,
 Gus an turling mi 'nuas.

O Shlanuigh-fhear Ghras'mhor!
 'S tu 's fearr dhomh tha beo;
 'S an uair a chuimhneas mi t-fhabhar,
 Tha m' aobhair gairdeachais mor;
 'S cha 'n e idir bhi taireal,
 Air do sgaths' rinn mo leon;
 Ach 's e mo ghiulan mi-rianail,
 Is tric a mheudaich mo bhron.

‘Se mo pheaca ‘s m’ eas-umblachd,
 A dh’fhag brinte mi chaoidh ;
 ‘S gur ann ‘leighis mo chreuchdan,
 A cheus iad mo Rìgh ;
 Chaidh t-fhuil phriseal a ‘thaomadh
 Air son gach aon de’ do naoimh ;
 ‘S e sud an gaol rinn mo chiuradh,
 ‘Us rinn do shuilean mo chlaoidh.

Ach fa’n dh’fheuch thu do gradh dhom,
 Na fagsa mi a chaoidh ;
 Gus am faic mi ‘na d’ ghloir thu,
 ‘S cha bhi bron ann, na caoidh ;
 ‘S an uair a thig an la’ mor sin,
 ‘Us saors, ghloirmhor do naoimh,
 Bithidh mis’ a deasach’ mo lochran,
 Gu dol an comdhail mo RÌGH.

TRUAIGH SHIORRUIDH.

‘STRIC a smuainich mi chairdean
 Na’n rachadh agam oir dan chuir sìos,
 Gur anu air uamhas an Ard Rìgh,
 Agus saibhreas a ghrais th’ann an Crìosd ;
 Dh’fheuch an duisgeadh e aireamb,
 Dhe’n dream tha’n codal aig Satan ‘na lin ;
 Tha ‘g eigheach sìth agus tearr’nteachd,
 ‘S iad an cunuart gach la dhol an di.

Ach tha mi faicinn mu thrath dheth,
 Mur d'thig cumhachd o'n aird oirn' a nuas ;
 Gu'm fuirich iad mar tha iad,
 'S nach bi h-aon diu gu brath air an gluas'd,
 'Nuair tha neart agus slaint' ac',
 Cha' n eil cuimhn' ac' air bas, no air truaigh ;
 'S 'nuair tha na nithibhs' 'ga 'm fagail,
 'S ann tha'n cridhe do ghnath dol ni's cruaidh.

O, dhuinne gun eolas,
 Tha cuir cul ri Iehobhab, 's ri' reachd ;
 'N anns an t-saoghail no'n stonais'
 No'n ann aidheir na h-oig' tha do thlachd ;
 Ma's ann, tha t-intinnse feolmhor,
 'S tha thu fathasd an domblas do pheac' ;
 'S ma thig am bas air an doighs' ort,
 'S eigin duits' a bhi 'n doruinn gu beachd.

No'n e coslas na diadhachd,
 Air 'n d' shocraich thu t-iartas gu leir ;
 A' feuchainn sgail ann am briathraibh,
 'S gun a cumbachd bhi riamh ort de reir ;
 Mur d'rinn eolas na firinn,
 Do thoirt a dhionnsuidh fuil phriseal mhic Dhe,
 Co fhad' 's is leir dhomh am Biobul,
 'S ann tha do thaise ri t-fhirinnteachd fein.

'S ma ghoideas am bas ort,
 Bheir e sios thu do'n ait' 'sam bheil caoidh ;
 'S co dhinnis do charamh,
 Far nach d'thig furtachd gu brath ort, no faoidh ;

Mur d'fhuir thu gairdean co laidir,
 'S nach dean cumhachd an Ard Rìgh do chlaoidh;
 'S coir thuit smuaineach' na thrath air,
 'S aobhar uamhas am bas do na daoi.

Smuanich thus' air an truaigh,
 Tha feitheamh air an t-sluagh tha dol sìos,
 A dhionnsuidh 'n doruinn bhith-bhuan sin,
 'S doibh tuillidh cha dual tighinn a nìos;
 Na'm b'è gu'n tuigeadh tu 'n caramh,
 Thoir leam gun 'n eigheadh tu os aird, gun bhi sgith;
 Aig radh, fheara, 's a bhraithre,
 Cìod an doigh air an sabhalar mi?

Na'm b'è 's gu'n tuigeadh tu trian—
 Dhe n' tha ri fhulang de phian, 'us de bhron,
 Anns an t-slochd tha gun iochdair,
 Fo chòrruich an Dia sin tha mor;
 Cumaidh cumhachd neo-chrìochnach,
 Anns na lasraichaibh dian sin thu beo;
 Ge d' robh deatach am piantan,
 'G eiridh suas ann gu sìorruidh mar cheo.

Dhionnsuidh an dorcha das shìorruidhs',
 Cha d'thig solus no grian ann gu b'ath;
 'S cha 'n eil solas ri iarraidh,
 Ach guil 'us giasgan air fìaclaibh do ghnath;
 Cha bhi aidhir, no ceol aon,
 'S cha bhi h-aon ann bheir solas do chach;
 'S cha bhi duil ann ri trocair,
 Ach guil, 'us caoidh, agus bron feadh gach al.

Is searbh an deoch tha ri h-ol,
 Aig an dream a bhasaich gun eolas air Dia ;
 Cuan feing tha gun t-air,
 Teine, pronnasc, 's stoirm mhor dhiu gun dion ;
 'Nuair thig na nithe sin comhluath,
 Bhios na'n tonnana beo feadh gach ial ;
 Gheibh iad sud mar am *portion*—
 Lan cup dheth 's gur leoir dhoibh a mheud.

Ge bochd an gearan, 's ge truagh e,
 Anns a chuan sin nach fuarich ni's mo,
 Righ nan duil cha gabh truas dhiubh ;
 'S e sud gheall E mar dhuais dhoibh o thus ;
 Thuirt luchd nan cridheachan uabhrach,
 Co an Dia bheir a nuas sinn do'n uir ?
 An Ti th'air neamh bheir e buaidh orr',
 'Si ni e 'n ioman, 's am fuadach o ghnuis.

Ma 's iad briathra na firinn,
 A tha mi nis air cuir sios ann mo dhan ;
 'S ann tha druigheachd da riridh,
 Air neach nach seall ann an tiom air son slaint' ;
 Tha na laithean ro phriseal,
 Ag caithidh seachad, bheir sios iad gun dail ;
 'Us chi iads' aig' a chriche,
 Gu'm bi chuis mar tha'm Biobul ag radh.

Ach a nis, gu co-dhunadh,
 Bheiream combairl' le durachd 's le gradh,
 Do'n dream tha fuireach gun churam,
 Anns an t-slighe do'n dachas am bas ;

Iad a philltinn gu dluth aist',
 Dhionnsuidh Ios', o n' se Ughdar na slaint';
 'S Eis a dh'ol anns chupan,
 Meud an doruinn nach giulanadh cach.

'S an dream a chuireas an duil ann,
 Agus aig a bheil suil ris chum slaint';
 Rinn e'm peacadh a ghiulan,
 'S thug e dioladh le umhlachd chum bais,
 'S air a mheud 's da'n d'thig dlu dha,
 Cha chuir e uaith iad, 's cha dhiult iad le tair;
 'S ann 'ni e 'n-saoradh o'n doruinn,
 'S bithidh gach aon diu toir gloir dha gu brath.

STAIÐ NADUIR.

'S e dhinnis Dia na firinn duinn,
 Mur beirt' a ris an sluagh,
 Nach fheud iad dol d'a rioghachdsan,
 'S tha sud na firinn bhuan;
 Mur bi iad air an naoimhachadh,
 Cha'n fheud iad a dhol suas,
 A dh'ionnsuidh an arois sholasaich,
 Anns am bheil gloir an UAIN.

'S ma tha mi cuir mo sheula ris,
 Gur eigin da bhi fior,

‘S coir dhomh an coir a leughadh dhoibh,
 O fhocal De ‘ta sgrìobht’,
 ‘Us ge d’ dhiult’ iad eisdeachd ris,
 No geill thoirt do’n Rìgh,
 Gu cinnteach ‘s comhar’ bronach e,
 Mur doirt mi mach mo chridh.

‘Se chuimhnich ban-rìghinn Ester dhom,
 Agn dleasdanas bha fìor.
 Cha’n fheudadh i bhli suaimhneach,
 ‘Us an sluagh bhi dol an di;
 ‘S le trosg ‘s le urnuigh bhuidhaich i,
 ‘Us fhuair i run a crìdh;
 ‘S cha do sguir i dh’iarraidh fabhar—
 Gus an d’fhuair iad fainn an Rìgh.

O! ma ta, dean trocair oirn’,
 Oir ‘s bronach coir’ nar tìr,
 Tha’n sluagh a dhiobhal eolas—
 Air Iehobhah, tha na Rìgh;
 ‘S tha blath na h-inntinn fheolmhor,
 ‘G inns’ an stoir th’ann an sa chridh’,
 Deth thrachuis air a mhorachdsan,
 Ge bronach bhi ‘ga inns’.

Tha breugan ‘us cul-chaincadh ann,
 ‘Us mionnan laidir, mor,
 ‘S tha morchuis agus ardan ann,
 ‘Us grainealachd gu leoir;
 ‘S tha fanoid air luchd crabhaidh ann—
 Air teachd gu airde mhòr,

'S mhi-naoimhaich iad mo shaibaidean,
O Rìgh is airde gloir !

Ach sud an nì tha nadurach,
Do'n aireamh tha mi luaidh,
Thuit iad ann an Adbamb,
'Us tha'm bas air faotuin buaidh ;
'S cha leum iad thair a garadh ud,
Rinn Satan chuir mu'n cuairt,
Mur brist thu le do ghraisaibh air,
'S O ! thig gun dail a nuas.

O ! cuimhnich, ann do thruacantachd,
Gu'm bheil an sluagh gun treoir,
'S iad marbh am peac', 's an euceartaibh,
Gu leir o lathibh 'n oig' ;
'S mur gairm thu iad gu h-eifeadach,
Cha'n eirich iad nì's mo ;
'S mur cuir thu fein gu gluasd iad,
Cha dual doibh a thighinn beo.

O ! seall a nuas gu grad oirne,
Tha slagh na'n codal trom,
'S aig brudair iad bhi ailleasach,
Air aite sleamhainn, lom ;
Air bruach a chuain a bhathas iad,
Ma dh'fhailnicheas am bonn,
'S mur saor thu, Rìgh nan duil iad,
Bithidh an dusgadh 'measg nan tonn.

Ach 's caoraich thailt' air sech'ran iad,
Mar neachbhiodh ann an ceo,

‘S fiadh-bheathean na macharach,
 Gle ocrach air an toir ;
 ‘S mur dean an t-Ard Bhuachaill sin,
 An cuartach‘ do na chro,
 ‘S e ‘m bas an ni is dualaich dhoibh,
 ‘S iad a smuanach a bhi beo.

Is mic struidheal da riridh iad,
 A rinn an ditheach‘ fein,
 ‘S a chaith a‘ maoin le striopachas,
 ‘Us iad air dhiobhail ceill ;
 Ach, O ! cuir Thus‘ gu rannsach‘ iad,
 Mu‘n ruig iad ceann an reis,
 ‘Us o gach seach‘ran ceannsaich iad,
 Gu bhi na‘n clann dhuit fein.

Ach ‘s cnamhan tioram, tann iad,
 Tha na‘n luidh ‘n gleann nan deoir,
 ‘S an uair bhios neach aig sealltuinn riu,
 Cha gheall iad a thighinn beo,
 Ach ma thig an fhaidhdaireachd,
 Le gras an spioraid bheo,
 Bithidh farum ‘measg nan cnamhan sin,
 Thighinn blath le fuil ‘s le feoil,

‘S e clann na feirg fo‘n diteadh,
 Their an fhirinn riu gu dearbh ;
 Tha mallachdan a Bhiobuil oirbh,
 ‘S iad sgriobht‘ le bagradh gharbh,
 ‘S i sud an staid tha doruinneach,
 Bhi malluicht‘ beo ‘us marbh,

'S mur saor Thu 'Rìgh o'n dìteadh iad,
Gu cinnt' bithidh chrìch dhoibh searbh.

Ach cia mar dhiarrain trocair' dhoibh !
Mur leoir na chuir mi sìos,
Is naimhdean da do ghloirs' iad,
Tha cuir t-orduigh'n neo-bhrìgh ;
Cha'n eil an crìdh' an toir ort,
'G iarraidh eòlas air do shlig, .
'S mar Shagairt dhoibh cha'n aill leo Thu
Bhì t-Fhaidh, no do Rìgh.

Ach so an t-aobhar gairdeachas,
Gur h-aon ro-ghrasmhor thu,
'Nì trocair 'nuair 's aill leat—
Air an aireamh th'ann do run ;
'S cha leir dhomh h-aon co graineal,
Nach fhaod gras an tarruing dluth,
'S bheir eòlas air an t-Slanuigh-fhear,
Dhoibh beath', slaint', 'us iul.

Tha farsaingeachd 'us eifeachd,
Anns an eiric chaidh thoirt suas,
A dh'fhosgail doras reidh—
Do gach creutair a ta gluas'd ;
Ge d' bhitheadh iad co aingidh,
Ris na h-ainglean thuit gu truagh,
Ma tha naduir dhaoin' aca,
Tha saors' am fuil an UAIN.

Tha fuil na h-ìobairt reitich sin,
Aig eigheachd air son sìth,

Do gach aon a dh'eisdeas ris,
 'Sa gheilleas dha mar Rìgh ;
 Ge d' bhiodh mìle saoghail ann,
 Cha d'theid a Ma-on diu 'n di,
 Ma bhios iad air am faotuin—
 Air an aonachadh ri Crìosd

O ! ma 'ta, gabh truas dhinn,
 'S thoir thus' an sluagh gu geill,
 'Us ionnlaid ann 'sa chuan sin iad,
 O'n truailleachdaibh gu leir ;
 'S bithidh mhead 'sa rinn thu trocair orr',
 Na h-oran nuadh na'm beul,
 'S bithidh iad na'n cruitheachd ur dhuit,
 Bhitheas a' seinn do chliu gach re.

ORON DO'N T-SAOGHAL.

'S IONGANTACH thu Shaoghail,
 'S neo-chaochail do ghnuis,
 'S mairg a bheireadh gaol duit,
 Is caochlaideach thu ;
 Mheall thu clann 'nan daoine
 Na'n saothair 'us na'n duil,
 'S tric a gheall thu solas,
 'Nuair 's bron bh'ann do run.

Mheall thu iad le storas,
 Is morchuis is cliu,
 Is anamhiann na feola,
 An oigridh co dhiu ;
 'S an dream a fhuair gu leoir dhìot.
 'S a dh'ol ass'd gu d' chul,
 Cha do mheudaich thu'n solas,
 Co mor 'sa bha'n duil.

Ach sgaoil thu do thoilinntinn,
 Gu m'inntinn a ghluas'd ;
 'S mis' a dh'fhaodadh inns',
 Gu'm bheil t-innleachdan buan
 Gheall thu toiliuntinn domh,
 Miltean de dh'uar ;
 Ach mheall thu gu mor mi,
 'Us solas cha dh'fhuair

Mur bhi gu'n d'fhuair thu coir orm,
 O m'oiige a nuas,
 Dh'fhaodainnse bhi colach
 Air solasan buan :
 Bha'm fìor uisge beo,
 Tighinn le solais mu'n cuairt ;
 Ach 's beag a fhuair mi ol,
 Le do dhochasan truagh.

'S fad a rinn thu Shaogbail,
 Mo shlaodadh mu'n cuairt,
 Mo chumail o'n Fhear-shaoraidh,
 'S ghaol fholach uam ;

Na'm faighinnsa de'n ghaol sin,
 Na shaoradh mi mat,
 Bhiodh m'inntinn tighinn beo,
 Air a ghloir sin ta shuas.

Bhiodh m'inntinn 's mo mbian,
 Air an Dia sin tha beo,
 'S an oighreachd tha siorruidh,
 'S a ghrian a tha gun neoil ;
 'S an tobair o'n d'thig slainte,
 'Us gairdeachas mor ;
 'S a ghairdean cha'n fhailing,
 'S e Ard Righ na gloir.

Na faighinns' tuilleadh fabhair,
 'Us gras bheireadh buaidh,
 Bhiodh m'inntinn a thamh,
 Anns an gros tha shuas ;
 Ge d' bhithinn anns an fheoil,
 Bhiodh mo dochas gu buan,
 Ri aon latha mor,
 Anns nach comhlaich mi truaigh.

Na'm faighinn tuilleadh naomachd,
 'Us saorsa o'n UAN,
 'Us tuilleadh de na ghaol sin,
 A shaor mi o'n truaigh ;
 Thaisginn mo chuid or,
 'San tigh-stoir sin tha shuas,
 Far nach goid na meirlich,
 'S nach cnamh e le ruaidh.

Ach tha mi'n duil nach fag thu mi,
 Ard Rìgh nan sluagh,
 Gu'm mothaich mi do laithaireachd,
 'San gras thig a nuas ;
 Cha mhor a ni m' shaothair,
 Thig daors' orm 'us gruaim,
 Mur bi mi air an t-saoghal,
 A sior fhaotainn buaidh.

Air sgath 'n ti chaidh cheusadh,
 Thoir fein domh a bhuidh ;
 Ma shaor thu o'n Eiphit,
 'S ma reub thu Mhuir Ruadh,
 Na fag mi 'san fhasaich,
 Mu'm basaich mi truagh,
 Ach treoraich air laimh mi,
 Gu tir Chanaain shuas.

Biodh t-fhocal dhom mar lochran,
 'Gu mo sheoladh 's gach am,
 'S dean leis a *phillar* neoil sin,
 Mo threorach' gu cheann :
 Bith' uisgeachan beo,
 Ga m' chomhlach' 's gach gleann,
 'S bith' mana mar lon dhomb,
 'S thig solas nach gann.

Ach feuch 's mis' an creutair,
 Tha'm feum bhi fo dhion,
 Cha'n ionnan mi 's Iacob,
 A dh'fheuch bhi co dian ;

Ghleachd e cho laidir,
 'S gu'n sharaich e shlias'd,
 'S gu briseadh na faire,
 Cha d'fhailing e riamb.

Cha d'fheuch mi mo chruadal,
 Ni's buaidhich na cach,
 Ach 's tus' an t-Ard Bhuachail,
 'Bheir buaidh anns gach cas;
 Saor mi o thruaill'eachd,
 'S o bhuairean gach la,
 'Us saor mi 'san uair,
 'San d'thig uamhas a bhais.

'Nuair bhios mo chridh' 'gam fhagail,
 'S mo chairdean dol uam,
 Air sgath fuil a chumbnaint,
 'Us umhlachd an UAIN,
 Bith' Aingle do chuir',
 Ga mo stiureadh dol suas,
 Gus am fosgail mo shuile,
 'San Ierusalem nuadh.

GAIRDEACHAS AN FHIREAN.

'SANN a smuainich mi iomadh uair air,
 Gur bochd an sluagh sud 'tha gun ghras,
 Gun fhois gun suaimhneas, 's an fhasaich through so,
 'Us iad dol 's an uaigh air na h-uile laimh ;

Tha iad a' smuaineach gu'm faigh iad suaimhneas,
 Uair no uair mu'n d'thig am bas :
 'S an uair bhios iad saoil sinn bhi faotainn buaidh air
 Tha rìgh nan uamhas ga'n cuir 'nan tamh.

Bha mis' co gorach, 's gu'n shaoil leam moran,
 A thoirt o'n t-seol ud gu solas Dhe ;
 Chaith mi mo shaothair air fìor naimhdean,
 'S 'nuair theirig cainnt orm cha d'thug iad geill :
 'S a nis 's ann thoisicheas mi air oran,
 A chuir an ordugh gu ceol d'an treud,
 Aig am bheil solas tha sruth o eolas,
 Air an fhuil chaidh dhoirt' air a chrann-cheus.

O 's ann tha'n solas aig dream fhuair eolas,
 Air neach co gloirmhor ri aon Mhac Dhe !
 Cha nithe feolmhor ri'm bheil an dochas,
 Ach crun gloir ann an rioghachd neimh :
 Bu bhoich an stòras leo gleann nan deoir so,
 'S na bheil de' dh'or anns a chruinne-che ;
 Tha'n cridhe deonach bhi thall thar Iordan,
 A seinn an orain d'an d'thug iad speis,

O a bhrathraibh nach dean sibh gaird'chas !
 Anns gach sarach' thig oirbh fo'n ghrein ;
 Togaibh Hasannah do'n Ti a bhasaich ;
 Tha chliu air ardach oscionn nan neamh,
 'S an uair a chuimhnicheas sibh air fhabhair,
 Le cridhe blath thugaibh dhasan geill ;
 Tha es' am Pharas mar fhìor bhrathair,
 Aig ullach' ait' dhuibh 'na rioghachd fein.

‘S fiosrach mi gu’n d’ thig iomadh deuchainn,
 Nach cord’ ri feinealeachd, fuil is feoil,
 Ach chunnaic Iosa gu’n robh sud feumail ;
 Feuch gu’n leugh sibh mu thimchioll Iob,
 ‘S mu thimchioll mhiltean de’n dream thug speis dha,
 ‘S gach car a dh’eirich do’n Abstoil Phol ;
 ‘S cha dubhairt e riamh nach robh amhghair eutrom,
 ‘Nuair sheall e fein air a chuidthrom gloir.

B’e ‘n t-aobhair gaird’chas a’ bh’aig na faidhean,
 Gu’n robh neach araidh gu tighinn ‘san fheoil,
 A bhiodh ‘n Shlanuighfhear, ‘sa bhruthadh satan,
 A dh’fhàil’geadh bas, ‘s a bhceireadh aireamh beo ;
 ‘S e sud thug gairdeachas mor do dh’Abraham,
 Iomadh la mu’n d’fhag Iosa gloir ;
 ‘Us dh’innis Daibhidh, nach rachadh fhagail,
 Fo chumbhachd bais, ‘us b’e sud a cheol.

‘San dream fhuair eolas air ‘san fhasach,
 Thug e gairdeachas dhoibh gu leoir ;
 ‘Se thuir a mhathair ‘sa cridhe lan deth,
 ‘Tha manam ‘g ard mholadh t-ainm ro mhor ;
 ‘S ge d’ bha chairdean a call an gaird’chais,
 Oir ‘nuair bhasaich e rinn iad bron,
 Ach ‘nuair a dh’eirich e, rinn iad aoibhneas,
 ‘Us rinn iad sgeul air gu’n robh e beo.

Rinn iad aoibhneas air son gu’m b’fhiu’ iad,
 Bhi air an sgiursadh ‘s ann air a sgath ;
 ‘S gu’n d’thug e cliu dhoibh ‘gu ainm a ghiulan,
 Air feadh nan duchar ‘s nach cual iad slaint’ ;

‘S a ‘measg nan Iudhach a bha cuir cul ris,
 ‘S tric chaidh ‘n sgiursadh, ‘san cuir gu bas ;
 Ach thug iadsan umhlachd do Rìgh nan Duil,
 ‘Us bha aoibhneas ur ac’ na h-uile la.

‘Sa nis a chairde, ma thug sibh gradh dha,
 Deanaibh gairdeachas feadh gach re ;
 Feuchaibh do’n t-saoghal gu’n d’tug sibh gaol,
 Do n’ chuing tha aotrom ‘sna h-uile ceum ;
 Cha’n ann le faoinealachd spiorad aotrom,
 Mar bhios na daoine air bheagan ceill ;
 Ach le fìor sholas ‘a sruth o eolas,
 Air buaidhean gloirmhor bhur n’ Athair neimh.

‘S e clann Shìon a chuideachd rioghail,
 Aig am bheil sìth ris an Tì a’s aird ;
 ‘S e Rìgh nan Rìghribh, Fear-saoraidh Israeil,
 Is e nach dibir a shluagh gu brath ;
 Thug e gairdeachas dhoibh ‘san fhirinn,
 ‘S rinn e’m fìrinneach’ le a ghras,
 ‘S bheir e tearuint’ iad as gach trioblaid,
 ‘S bithidh e na dhìdean dhoibh aig a’ bhas.

Cha chum am bas iad, ‘s cha chum an uaigh iad,
 Thug esan buaidh air na gaisgich threun ;
 Is amhluidh shaoras e fos a shluagh uatha,
 Is bheir e suas iad gu rioghachd feui ;
 Theid iad le buaidh-chair’m dh’ionnsuidh an t-suaimehneis,
 ‘S am bheil an t-Uan sin dha’n d’tug iad speis ;
 Tha mis’ a’ smuaineach gu’r sona n’ slugh sin,
 A lean an t-Uan ge b’e taobh a theid.

AONACHD AN SPIORAD.

Tha m'inntinn tric a smuaineach' air.
 'Scha'n fheud mi a' chuir uam,
 Gur teirc a' measg chlann daoine iad,
 Tha tabhairt gaol do'n Uan ;
 A Rìgh na Gloir dean caochla' oirn',
 'S a'd' naomhachd gabh dhinn truas,
 Tha chuid a's mo do'n t-saoghal so,
 Mar chaoraich dol 'san uaigh.

'Se 'n teistean bheir an fhirinn dhuinn,
 'Sa chi sinn anns gach ait',
 Gur teirc an aireamh dhilis sin,
 Chaidh fhirinneachadh le gras ;
 Tha iad gun Dia, gan dochas,
 Deanamh cordadh ris a bhas ;
 'San t-slighe leathann, dhoruinneach,
 Sa'm faigh an fheoil na's aill.

'S e'n t-earail thug an Slanuighear,
 D'a chairdean, 'us d'a chlann,
 " Feuch nach dean sibh tarcuais air
 " An aireamh bheag a th'ann ;
 " 'Sann air ann son a bhasaich mi,
 " 'S iad m' ailleagan 's gach am,
 'S bith' ainglibh neamh mar gheard orra.
 Bheir tearuinte iad gu cheann,

‘S e dh’fhag an dream ud aithnuichte,
 ‘Us beannuichte thar chach,
 Gu’n robh iad air an sonrachadh,
 Ann ‘cumhnanta nan gras ;
 ‘S an Ti thug creideamh, ‘s dochas dhoibh,
 ‘Us eolas air a shlaint’,
 Fhuair iad ‘nis an reite, leis
 An eifeachd bha ‘na bhas.

Fhuair iad sealladh uamhasach,
 Deth thruaighe chlann nan daoine,
 Am peacadh gin, ‘s an truailleachd sin,
 A bhuaidhaich air gach aon ;
 Ach ‘nise cha’n eil diteadh dhoibh,
 Chaidh ‘m firinneacha gu saor,
 ‘S ann tha iad ‘g iarraidh firinnteachd,
 O’n Ti ‘ta uile-naomh.

Bha’n oibre fein neò-fhallan leo,
 ‘S an aithreachas cha b’fhearr,
 Fhuair iad mar luideag shalach e,
 Nach fallaicheadh a’ nair ;
 Ach cliu do’n Uan, o’n ‘s airidh e,
 ‘S e cheannuich iad o n’ bhas,
 ‘Sa nis’ fo dhion na fola sin,
 ‘S ann dh’fhairich iad bhi tear‘nt’.

Thuig iad as eug‘ais naombachadh,
 Nach fheudadh neach bhi beo,
 ‘S dh’aicheadh iad mi-dhiadh‘achd,
 ‘Us ana-miann na feol ;

‘Us dh‘urnuigh am Fear-saoraidh,
 Air son gach aon de‘n t-seors‘,
 Gu‘m faiceadh clann nan daone,
 Gu‘m bheil an aonachd mor.

Ach ‘s tric a ghabh mi curam dheth,
 ‘Us chiur e mi ‘s gach ceum,
 Nach robh sinn tric ag urnuigh ris,
 No durachdach d‘a reir ;
 Air son roinneanan Reubin,
 B‘e ‘n t-aobhair curam e ;
 Bhi faicinn cloinn a chumhnant,
 Nach giulan iad le cheil‘.

Tha cuid diu lag, ‘s cuid laidir dhiu‘,
 A‘ reir a‘ ghrais a‘ fhuair,
 ‘S tha cuid le‘m buaidhean nadurra,
 Na‘s failinnnich ‘s gach uair ;
 ‘S tha cuid diu‘ ceangealt‘ ri gnathaichean,
 ‘S an deach‘ an arach‘ suas,
 Tha suim do nithibh araidh ac‘,
 ‘S nach urrainn cach bhi gluas‘d

Ach ann ‘sna nith‘ so cordidh iad,
 Tha eolas ac‘ air slaint‘,
 Tha creidimh, gradh, ‘us dochas ac‘,
 ‘Ga‘n cumail beo tre ghras ;
 Tha naomhachd air a seoladh dhoibh,
 ‘S tha ‘n umhlachd mor gu bas
 D‘a thoil, mar fhuair iad eolas air,
 Ma ordugh, no mar aithn‘.

Ach so an ni a dh'orduich e,
 'Sa sheol e dhoibh bhi gluas'd,
 Gu'm biodh iad caoimhneil, teo-chridheach,
 'Sa cumail beo nan uain ;
 'S na nithibh air an d'rainig iad,
 Bhi lamh air lamh dol suas,
 'S gu 'm foillsicheadh an t-Ard Rìgh,
 Gach pairt dheth thoil d'a shluagh.

Ach 's truagh an spiorad-pairtidh sin,
 A fhuair san al tighinn beo,
 Tha fuarach gradh nam braithrean sin,
 Bu choir bhi'n cairdeas mor,
 B'e sud toil-inntinn shatan,
 A chairdean bhi 'sa cheo,
 Mu thimchioll co an aireamb,
 Thug gradh do Rìgh na Gloir.

Is luath a thoisich beagan deth,
 'S na deisciobluibh 's an Eoin,
 Ach chronuich am Fear-saoraidh iad,
 'S cha'n fheudadh sud bhi beo ;
 'Sa's tric 'chaidh sud a leughadh dhoibh,
 O bheul an Abstoil Phol,
 " Gu'm biodh iad a' giulan caomhneil
 " Le oighreachan na gloir."

Is e so a deir an fhirinn,
 'S tha e sgrìobht' an iomadh ait',
 " Na tugaibh breith 's na ditidh iad,
 " 'S na tilgidh sios le tair,

“ Is na bacaibh dhoibh bhi dilis,
 “ Anns ‘ni thuig iad mar aithn’,
 “ Ma’s ann dheth ‘n aireamh phriseal iad,
 “ A cheannuich Ios’ le bhas.”

Cha bhiadh ‘us deoch an riogachd sin,
 Dhe’m bheil nan naoimh an traths’,
 Ach firinnteachd, agus naomhachd,
 ‘S an gaol sin nach d’theid bas
 Sith, agus aonachd,
 ‘Se bheir air daoine fas,
 Is fearr sud na eolas,
 ‘Us gibhtean mor gun ghras.

Is peacadh dhoibh ma gheilleas iad,
 Do neach fo n’ ghrein ‘sa chas ;
 ‘S ma shiubhlas iad ‘sna ceum‘naibh sin,
 Nach tuig iad fein mar aithn’
 ‘S e Iosa neach chaidh cheusadh,
 ‘S bidh feum air aig a bhas ;
 ‘S e huachaile na treud e,
 ‘Us geillidh iad dha’s.

‘S tha ‘n earail air a dunadh dhuinn,
 Le ughdaras ro mhor,
 ‘Us tha e tric ag innseadh dhuinn,
 Cho chinnt’ ‘sa tha e beo,
 Gu an tionail e na fhianuis,
 Gach neach bha riamh sa’n fheoil ;
 ‘S gu’m faigh gach neach d’a reir,
 Mar thug e geill d’a ghloir.

A chlanna bheag 'sa chairdean,
 Ma ghradhaicheas sibh cheil',
 Tha nithibh ann san al so,
 'Ni gairdeachas air neamh ;
 Ma bhitheas Ephraim 's Iudah,
 'Nis' dluthachadh ri cheil',
 'S gu'n leum iad air guail'nean,
 Nan uabhreach gu leir.

'S iongantach am fabhair,
 Fhuair an t-al so 'm bheil sinn fein,
 Tha moran Sgoilaibh Sabaid,
 'S gach ait' 's iad deanamh feum .
 'S ann nis' tha sluagh an t-saoghail,
 A sgaoladh focal Dhe,
 'S iad dol 'ga eadar-theangachadh,
 'S gach cainnt a tha fo n' ghrein.

Tha 'n soisgeul air a sgaoladh 'nis
 Le daoine 'sam bheil fiamb,
 Do pheacaich chruaidh, neo-aithreachail,
 Tabhairt faireach dhoibh mu'n gniomh ;
 'S an dream tha caillt', 's folamh dhiu',
 'Ga'n toir gu baile dion ;
 Dol thuige 's uaith', tha moran,
 'S tha eolas dol a' meud.

Ach 's truagh gu'm faigh sinn pairt,
 Bhios co ard na'm barail fein,
 Nach creid' gu'n d'thig' o Nasaret,
 Ni maith, ach faidhean breig :—

‘S cuid eile dheth ‘m bheil dochas ac’,
 Gu’n d’fhuair iad eolas De,
 ‘S nach aidich gu’m bheil coir aca,
 Air bord a’ Maighstir fein.

O’n tha mi gu co-dhunadh,
 ‘Nis tha mi’n duil tre ghras,
 Gu’m bi mis’ an sith-chainnt riu,
 Ge b’e ni a ni cach;
 Ma’s urrain dhomh bhi’n dochas,
 Gu’n comhlaich sinn ‘n lath’r,
 ‘S gu sealbhaich sinn an gloir sin,
 Air nach d’thig bron gu brath.

‘S e gradh agus giulan leo,
 ‘Us umhlachd thoirt na’n lath’r,
 ‘Se sud a’s mo a dhruigheas orr’
 Na bhi ga’n dunadh ‘n ard;
 Mar sud tha’n t-Ard Bhuachaille,
 Ga’n cuartachadh le ‘lamh,
 ‘S tha truas ann a chom,
 Ris an dream tha trom le al.

‘Nis tha mi’n duil nach tionndaidh sibh,
 A chainnt so gu mi-fheum,—
 Cu’n rannsuich sibh gu curamach,
 ‘S gu’n urnuigh sibh d’a reir;—
 Gu’n iarr sibh thoil a sheoladh dhuibh,
 ‘S gu’m fas sibh ‘n colas De,
 ‘S gu’n deanadh Rìgh nan dul,
 ‘Nis n’ar dlathachadh ri cheil’.

'Nis tuigibh chlann nan daone,
 An aonachd tha mi luaidh ;
 Cha'n e daone 'n t-saoghal so,
 'San dream thug gaol do'n Uan—
 Oir 's eigin da phairtidh bhi
 Gu brath a' measg an t-sluaigh,
 Am feadh bhios sluagh gun ghras ann,
 'Us aireamh a thug buaidh.

Tha 'ninntinnean cho dealluichte,
 'S tha 'n talamh o na neamh,
 Is coir' do'n fhior luchd faire,
 Bhi 'gan sgarachduin o cheil',
 'S gu'n bhi tabhairt coir dhoibh,
 Air orduighean Mhic Dhe,
 'Us iad gun Dia, gun dochas,
 'S iad uile beo dhoibh fein.

O ! anam thruaigh gun ghuram, 'nis
 Nach duisg thu 's teich gu luath,
 Mu'n d'theid nan neamha dhunadh ort,
 'S an sin bithidh chuis ro thruagh ;
 Ge do bhith' tu an aonachd ris
 An dream thug gaol do'n Uan,—
 Ni 'm bas na'r cuir o cheile,
 Mar bi thu fein dheth shluagh !

Air sgath gach ni tha priseal, 'nis
 Na dibir t-anam fein,
 Creid 'san Tighearn' Iosa,
 'S esa' 'm fineamh' n', 's tus' a gheug ;

‘S ma shiubhlas tu na ‘naomhachd,
 ‘S gu’n toir thu gaol do’n treud,
 Cha sgar beath’ na bas sibh,
 Gu brath o aon a cheil’.

GLAODH NA MAIRTAIRAICH.

THA sluagh aig an Ard Rìgh, a ghradhaich e cinnt’,
 Ris an dubhairt e “a chairdean, a bhrathrean, ‘sa
 chloinn,” [linn,
 ‘S tha naimhdeas aig each dhoibh, gu brath anns gach
 ‘S chaidh moran chuir gu bas diu’, ‘s am fagail gun chinn.

‘S ge d’tug e deoch ri h-ol doibh, do dhoruinean searbh,
 Lean iad anns gach ceum e, tre dheuchainean garbh;
 ‘S tha aon ni ‘s aill leam, ge d’ tha iad air falbh,
 Gu’n cluinn iad an-caramh th’air Gaeltachd na h-Alb’.

‘S e ‘n sealladh ‘chunnaic Eoin diu’ mo sholas ‘san am,
 Iad a bhi fo’n altair or, ann an solas nach gann,
 Na h-anamana gloirmhoir, tha ‘m bron-s’ aig a cheann,
 Ge d’ chaidh am fuil a dhoirteadh, ‘s am fagail leoint ‘sa
 ghleann.

‘Se ‘n dream bha deanamh tarhuis air Ard Rìgh na Gloir
 ‘A dh’fhuathich a chairdean, ‘sa dh’fhag iad fo leon;
 Bha cumhachd aig an ailghios, ‘s bha ‘n ardan co mor,
 ‘S nach fuilingeadh iad do’n aireamb thug gradh dha bhi
 beo.

'S ann thoisich on t-ardan so, 'n *Cain* bochd, truagh,
 'Nuair smuanich e Abel a chuir gu bas co luath;
 Tha Abel aig eigheach, "'nis theid mi 'san uaigh,
 Rinn *Cain* mo reubadh, 's tha e fein air an ruaig.

'S tha moran do na faidhean, ag radh ruinn o'n uaigh,
 'S e Iesebel is Ahab, a ghearr as an sluagh,
 Nach aoradh do Bhaal, 's d'a ghrainealachd thruagh;
 'S ga d' chaidh Eliab fhagail, tha thamb ann san uaigh."

'S thoir leam gu'n cluinn cluinn mi moran fo leon 's iad
 a guil,—

" 'S ann timchioll Ierusalem a bhruichd oirn' an tuil;
 " Ruith sraidean Ierusalem dluth le 'ar fuil [sguir.
 " 'S ann aig a bhaile mhor sin, chaidh a dortadh gun

" Na'm faiceadh sibhse 'ar caramh, 'nuair bha iad g,ar
 leon,

" Leis gach bas bu phiantich, 's iad dion air n'ar toir,
 " Cha d'adhlaic' iad riamh sinn, le rian mar bu choir—
 " 'S ann dh'fhag iad air gach sliabh sinn, mar bhiadh do
 [na h-eoin."

'S e so glaodh Isaiah, a'm faidh bha treun,—

" 'Se Ios' an Slanuighear, a bha mi cuir an' ceill,
 " Is dh'fhoillsich mi'n fhirinn do Israel fein, [breig."
 " 'Sann shabh iad mo mhirean mi, 's ghabh iad didean

Thuirte Jeremiah 'm faidh,— " do'n t-saoghail tha mi sgith,
 " 'Sann aig braighdeanas Bhabilon, 'sharaich iad mi;—
 " Rinn mi fianuis laidir air grainealachd na tir,—
 " Is chuir mi'n geill an 'truaighe do'n uaislean 's do'n
 Righ.

Ach 's ann a rinn iad tair an fhaidhearachd gu leir,—
 "Is thilg iad mi sa phrìosan a b'isle bh'aca tem;
 "S an uair bheothaich iad an ardan, deanamh tair orm
 le 'm beul. [breig.
 "Chlach iad dh'ionnsuidh bhais mi, is lean iad faidhean

'S tha Sechariah 'm faidh ag radh ruinn a ris,—
 "A measg sliochd Abraham chaidh mo chuir gu dìth;
 "S ann eadar an teampul 's an altair bha mi,
 "Nuair bhuaill iad gu bas mi, 's a thainig mo chrìch."

'S tha eachdruidh tabh'rt sgeul duinn gu'n deigh cuid
 na chloinn,
 Ri linn na Maccabeus, "'s bochd a dh'eirich dhuinn;
 "Air son gu'n d'rinn sinn aicheadh, a ni bha grainneil
 leinn,
 "'S ann chuir iad gu bas sinn, a mhathair 'sa chloinn."

'S e sud rinn sliochd Abraham ri 'n cuid faidhean fein,
 Rinn iad am fuil a dhorteadh, 'sa leonadh gu leir;—
 Ach an Ti ro ghlormbor, a chumas coir ri threud,
 Thug esan fuil ri ol dhoibh, 'us doruinnan do reir.

'Nuair dhuilt iad an òlanuighear 'sa bha iad aig an fhoisd,
 Thainig na Romanaich le ordugh Mhic Dhe,
 Mharbh iad, is chiurr iad, na h-Iudhaich gu leir,
 'S loisg' iad Ierusalem, na smuid anns na speur,

Bha mìltean do'n t-sluagh sin, na'n cruachan 's iad
 marbh, [balbh
 Na'n luigh air na sraidean, fo chosaibh chaich 's iad
 'S am fuigheal chaidh fhagail diu', thair as air falbh,
 Sgap e feadh nan duchan iad, le sgiursadh bha garbh.

Nuair dh'fhoilsich Immanuel ann an nadúr dhaoine,
 Bha naoidheanibh Bhetlehem ag' eigheach le gaor ;
 " Deán trocair oirñ Ard Rìgh is gradhaich siun soar ;
 " "S og chuir iad gu bas sinn' fo dha bhliadhna dh'aois."

Chualas caoidhu ann Ramah, tha Rachel ri bron,
 Air son a cloinne ghaoil, oir cha d'fheud iad bhi beo ;
 Tha'n gáor ann cluasean, 's tha gruaidhean fo dheoir,
 'Us Herod ga'm bráladh, gun truas aig do'n oig.
 [duth'ch,
 'S tha Eoin Baiste an fhasaich, toirt aithn' feadh na
 " Deanaibh 'n t-slighe comhnard, tha Rìgh na Gloir dlu ;
 " 'S deanaibh am peac' a threigsinn, oir 's ann theid
 sibh mugh,
 " Oir 's mise 'n teachdair araidh a thainig roimh ghnuis.

" Chomhair'lich mi Herod, is dheisd e rium gu ciuin,
 " Ach air son Herodias, chuir e mi 'm prìosan duimnte,
 " 'S 'nuair rinn a chailin dannsa, 'sa mheall i e sa chuis,
 " Fhuair i n'a b'annsa leath', mo cheann a chuir 'san uir.

'San uair chaidh Ios' a cheusadh, 'sa dheirich e le gloir,
 Rinn a Mairtaireach Stephen, 's le 'g eigheach gun sguir ;
 Le fèal na firinn, 's le miorbhuilean mòr,
 'S le faicinn an Rìgh, ann an Rìoghachd na Gloir.

Ach b'eigin dha'n sgeul ud, a sheuladh le fhuil,
 "Sann a chlach iad Stephen, 's e 'g eigheach gun sguir',
 " Thoir leat mi Rìgh na Gloire, 's tu fein mo dhòigh s
 mo bhun"
 'S thoir maitheanas le trocair, do'n dream tha dortadh
 m' fhuil.

Goirid 'n deigh Stephen chaidh Seumas chuir 'san uaigh,
 'S ann le claidheamb Herod, a reub iad e gun truas'
 Tha'n Euglais ag eigheach, "chaidh Seumas thoirt uainn,
 "'S tha Peadar ann sa phriosun, a Rìgh gabh dhinn truas.

Ach Pol, 'bha roimhe searbh dhoibh, tha searmonach'
 gu dian, [trocair riamh;
 "'S e 'n t-iongantach ro mhor," dei e, "gu'n d'fhuair mi
 "Cho-eignich mi moran, gu toibheum 'thoir do Ios'
 "'S an uair a chlach iad Stephen, bha mise fein 'sa
 ghnìomh.

"S iongantach gu brath leam, an gras a' thug mi beò,
 "'S e Ios' o Nasaret 'san d'fhuair mi'n t-slaigte mhor;
 "'S shearmonaich mi'n t-slaigte sin 's gach ait' gu'n
 ruig an Roimh, [mhor.
 "'S thug Nero, 'n sin, an ceann dhiom, le ainneart ro

"'S e dubhram ri mo bhrathrean, a dh'fhag mi as mo
 dheigh,
 "Tha mise dol ga n'ar fagail, 'se 'n t-ait so ceann mo reis;
 "Leanuibhs' ris an t-Slanuighcar 's cha'n fhag e sibh 's
 cha treig,
 "'S ma's beatha, no ma's bas dhuibh, tha slainte dhuibh
 air neamh."

Ach nis' chaidh Peadar fhagail, 'n deigh each thoirt uath.
 'S e comhairlach' a chairdean, "a bhrathrean bithidh
 stuaim,
 "Ge d' tha mi dol ga'r fagail, 'san fhasach so air chuairt;
 "Cha'n fhad' gus an comhlaich, 'sam faic sinn glòir an
 Uain.

“Tha mis' a' tighinn gu aois, 's tha'n saoghail dhom'
na chradh,

“Slan le luchd mo ghaoil, oir cha'n fheud mi tuile tamh ;

“Mar dh'fhoillsich am Fear-saoraidh dhomb, thug iad
mi 'n taobh nach b'ail,

“‘S cheus iad air a chrann mi, 's mo cheann ris an lar.”

‘S an fhianuis Antipas, chaidh innseadh le Eoin,

Cha b'e bu choir a dhibir, bu dilis e sa choir,

‘S luchd aideachidh gun ghras, rinn a sharach' 'sa leon ;

Bha *synagog* aig satan diu' san Asia mhor.

‘S tha eachdruichean firinneach, ag innseadh gu leoir,

‘S a's cosmhuil mar thachair ri taisbeanadh Eoin ;

A Bhean 'bhi ann san fhasach, 'san Dragon air a toir,

‘Us shamhlaichean Babilon sin, ri Papa sa Roimh.

‘Sann tha na naoimh ri'm faotuinn, nis sgaoilteach anns
gach ait',

A' measg luchd iodhal-aoraidh, dhe'm bheil an saoghal
lan

‘Lan dream rinn Criosd a shaoradh, 'sa cheannach daor
le bhas,

Ga'n cosgradh ac' mar chaorich, gun aon neach 'deanamh
baigh.

‘S e their na naoi mh 'n trath so, “a bhrathraibh
deanaibh bron ;”

“Tha sinn a' measg na'n Paganaich, tha 'g aicheadh
Rìgh na Gloir ;

“‘S ann 'their iad ‘ar Dia-me,' ri iombaidh leaghte do'n or

“‘S e an t-aoradh tha iad 'g iarraidh, bhi riarachadh na feol

- “ Ach Iosa ar Slanuirhear, ‘se dh’aithn e dhuinn bhi
 naomb,
 “ ‘Sc ha’n fheud sinn esan aicheadh, air son cairdeas an
 t-saoghail ;
 “ ‘S air son so rinn iad tair oirn’, ‘s tha’m bas tighinn
 oirn’ gach taobh,
 “ ‘S tha iad a nis ga’r bualadh, gun truās ri oig’ na aois.

 “ Nach cluinn sibh ‘nis a bbrathribh, gach bas a thug
 iad oirn’,
 “ Chuir iad an uaigh nan leomhan sinn, ‘s bu mhor ar
 ‘n aobhar bron,
 “ ‘Nuair bhiodh na leomhain a’ beucaich, ‘s iad ‘ga’r
 reubadh beo,
 “ ‘S ann bhiodh an sluagh gun cheill sin, le cheil e
 deanamh spors’.

 “ Chaidh Pollicrap a rosdadh le teine mor ‘sa ghleann ;
 “ Us Simon mac Cleophas, cheus iad e air crann ;
 “ Dh’fhag iad Iustin-martair bha’n Carthage gun cheann ;
 “ ‘ chaidh Ciprian ‘s Ignatus a chuir gu bas ‘san ams’.

 “ So ministearan diadhaidh, ‘s bha cuid diu’ liath le
 aois ; [naomb;
 “ Bha’ measg am brathream cliuteach, air son an giulan
 “ Chaidh iad trid abhainn Iordan, ‘s le misneach mhor
 gach taobh,
 “ S tha sinn a nis a foghlum nach robh an dochas faon.

 “ ‘S ‘nuair a runaich clann nan daone, nach biodh aon
 neach beo,
 “ A leanadh ‘m Fear-saoraidh, ‘s iomadh aon chaidh leon ;

“ Thilg iad sinn gun aodach ‘sna h-aithean-aoil ,s iad beo,
 “ ‘S chaidh luaidhe leaghte a thaomadh oirn’, ‘sa sgaoladh
 air ar feol.

“ Bhathiad cuid ‘sa chuan dhinn, ‘measg fuaim nan tonn-
 aibh mor,
 “ ‘S chaidh cuid gu bas ‘sa phriosun a dh’easbhuidh bidh
 ‘us doigh ;
 “ Chaidh cuid thoirt as a cheile, ‘sa reubadh le na meor ;
 “ S chaidh moran dhinn a chlachadh, ‘s chaidh cuid a
 thachdadh beo.

“ Thilg iad cuid gun fhabhar dheth bharr nan creagan
 mor, [spors’ ;
 “ Us shlaod iad cuid air shailean, air feadh gach sraid le
 “ Phrmmoronn iad cuid gun acarachd, ‘sann eadar chlacha
 “ ‘Us phain iad cuid le eigin ‘sa *ghrate* ‘us iad ‘gan rosd’.

“ Cha mhor gu’n creid an saoghal, gach bas a thaom iad
 oirn’,
 “ Fad tri cheud bliadhna, bha’n Dragon riamh ‘gar leon
 “ Dh’fhuiling sinn ann ‘n Asia, ‘s gach ait‘mu’n cuairt
 do’n Roimh,
 “ ‘S dh’fhuiling cuid ann ‘n Africa, ‘san Fhraing chaidh
 cach a leon.

[beo
 “ Ach ‘nis tha’n Ti bha bac’ do dhuine pheac’ thighinn
 “ Air tionndaidh o na gnathaichean, a b’abhaist bhi ‘san
 Roimh ; [doigh,
 “ Tha Constantine air aicheadh nam paganaich ‘san
 “ ‘S e ‘g aidcach’ bhi na Chriosduidh, ‘us cumhachd Rìgh
 ‘na dhorn.

“ Tha miltean ‘nis ‘g iarraidh, an deigh ‘n Dia ta beo,
 “ Threig iad nithibh diomhain, ‘s na h-iomhaidhean or ;
 “ ‘S tha ‘n t-Iompaire na dhion doibh, ‘s e riaghladh nan
 sloigh ;
 “ ‘S o ‘n fhuair sinn began feimh, cha robh fuil nan
 naomh ‘ga dort.

“ Ach ge d ‘ fhuair sinn suaimhneas, bu truagh dhuinn
 . o ‘n la,
 “ Dh ‘ fhas sinn cò uaibhreach, ‘us dh ‘ fhuairich ar gradh,
 “ Chaidh ‘n Euglais a truailleadh le mor sluagh gun
 ghras ;
 “ A bh ‘ aidich air son buanachd, a ni ‘s nach d ‘ fhuair iad
 slaint.

“ Thug sud iomadh caochal ‘, air aghaidh an t-saoghail
 mhor,
 “ ‘S a bhean bha roimhe naomh, ‘s ann a chaochail i doigh,
 “ ‘S ann ‘ rinn i striopachas ris na Rìghrean mor,
 “ ‘S rinn iad ise beartach, le pailteas an soigh.

“ ‘San uair ‘sgeaduich iad an Diadh ‘achd gu breaghe
 le or
 “ Thainig daon ‘ mi-dhiadhaidh, ‘us lion iad a chro ;
 “ ‘S tha deisciobluibh Chrìosd air an lionadh le bron ;
 “ ‘San Euglais gun rian ac ‘ fo riaghladh daoine mor.

“ Ach sheol an Ti is aird sinn gu faidhdaireachd Eoin ;
 “ ‘Se their e rithe ‘san ait ‘ sin, Babilon mhor
 “ Bean aig an bheil grainealachd, lan cupan or ;
 “ Thigibh ‘mach aisd ‘ mo shluagh, tha i truailidh gu
 leor.

“ S an uair theich sinn ‘mach a Babilon mar dh‘aithn’
 edhuinn ‘san am,
 “ O nach d‘thug esan a laithaireachd dhoibh, cha b‘ait,
 dhuinn fuireach ann,
 “ Dh‘fhuiling sinn mar b‘abhaist duinn, ‘s gach ait‘ na
 thog sinn ceann,
 “ ‘S e their iad ruinn *Nobhations* nach‘ gabh am Pap
 mar cheann.

“ Ach ge d‘ bha naimhdean Shion a sior chuir gus bas’
 “ Bha eolas nam firinn tighinn tir anns gach ait’;
 “ ‘S bha fianuisean dilis a sior thighinn an aird,
 “ ‘S bha cuid do na Righrean na‘n didean an traths.

“ Shearmonaich Paulinus an fhirinn le buaidh,
 “ Is Claud bh‘ann an Turin, bha dusgadh an t-sluaigh,
 “ Sgaoil Peadar Ualdo, ‘us Arnold am fuaim,
 “ ‘Us threoraich iad moran gu eolas an Uain.

“ Ach Duine Pheac‘ chaidh arach ‘us dh‘fhas e gu reidh,
 “ ‘S o cheum gu ceum chaidh ardach‘ gu bhi‘n aite Dhe;
 “ ‘S ann thoisich e air aidmheil gu‘m b‘ Abstol e fein,
 “ ‘S gu‘n leannadh sud a chaidh ris, ‘us iuchair
 rioghachd neamb.

“ ‘S ann a bhuaidhaich an t-striopach le innleachdan
 bais,
 “ Shuidh i air na Righrean, ‘us strìochd iad dhi mar
 thrail,
 “ ‘Us dh‘fhosgail i mar chleachd i dhuiun, geatachean
 a bhais.
 “ ‘Sa nis cha robh dol as ann, ach seasamh ris gach cas ;

- “ ‘S ann fulangas a thainig chaidh ‘n trathais thar gach cainnt,
 “ Dh’fhuiling sinn ‘s gach ait’, ach gu b-araidh ann san Fhraing;
 “ Bha air mailtean laidir gu brath air an laimh,
 “ ‘Us maithneas o’n Phap ac’ a bharr air an sàrrt.
- “ Chlac iad na’r cuid dheth ‘n t-saoghal, gach aodach ‘ns biadh,
 “ ‘Us dh’fhag iad sinn faointrath, air aodainn nan sliaibh;
 “ ‘Us baigh cha robh ri fhaotuin o dhaone gun fhiath,
 “ ‘S ann a ghearr iad gu bas sinn, a sasaich a’ miann.
- “ Bu truagh bhi ann san eisdeachd ‘nuair dh’eireadh iad oirn’;
 “ Bhiodh fhaim nan claidh‘ean geur sin, a reubadh ar
 “ Na mnathan torach reub iad, ‘us dh’eignich iad na h-oirn’.
 “ ‘Us bhiodh a chlann ‘san ranaich, ‘san parantean
- “ ‘San dream a theich do’n fhasach, ‘sa thar chum na’ui beann,
 [sin gu ceann;
 “ Chuir an t-ocras ‘sam feachd cuid dheth ‘n t-sluagh
 “ Ghlac iad cuid ‘san ruaig dhiu’, ‘us tras cha bhiodh ann,
 [gleann.
- “ ‘Us mhuch iad na fhuair iad, fo bhrateisibh nan
- “ Loisg iad ar saothair, ‘s na h-aitean aoraidh blath;
 “ ‘S chaidh cuid dheth ar teachdairean a phlaistearadh le tearr;
 “ Thog iad cuid do’n t-sluagh bha ‘san uaigh iomadh la:
 “ ‘S le aon teine mor, chaidh ar rosdadh gun dail.

“ Ge d’ cheaduich e ar sarach, bha fabharcan dhuinn
ann,

“ Bha aon ait’ araidh, ‘san d’ araich e ‘chlann,

“ Aig bun nam beanteann mor sin, eadar an Roimh
‘san Fhraing,

“ A fuireach air a chomh-nard, ‘san cosaibh nam beann.

“ Bha sud na aite dion dhuinn, fo riaghladh a ghrais ;

“ Fad ioma’ ceud bliadhna bha’n diadhachd ann a’ fas ;

“ Bha Euglaisean lionmhor aig Criosd ann san ait’ ;

“ Bha leantuinn an Uain, ‘sa bha buareadh a Phap’.

[sluagh,

“ Ach ‘nuair runaich an Dia sin, tha riaghladh nan

“ Gu’n siubhlagh sinn gu leir, tre dheuchainean cruaidh ;

“ Ge b’e chluinneadh sgeul air mar dh’eirich ‘san uairs’,

“ Cha’n eil ar naigheachd eibhinn ri ‘leughadh do’u
t-sluagh.

[cuairt,

“ ‘Nuair thoisich ar naimbdean, air campach’ mu’n

“ B’eigin dhuinn san am sin, dhol teann ann san ruaig ;

“ ‘S teicheadh chum nam beanntean, ge d’ bha’n geamh-
radh cruaidh,

[fuachd.

“ ‘S bha mhathan agus clann ann, ‘s iad fannachadh le

“ Ge d’ bha’n oidhche reot’ ann, ‘us sneachda mor gu’n di,

“ Lean iad air ar toir, gu ar forgair as an tir ;

“ B’e sud an oidhche bbronach, bu mboir a chaidh ‘n di ;

“ Thug na mnathan suas an deo ann, ‘sa chlann a
deoth’l na cich.

“ Bu sheachranach a bha sinn, ‘sna fasaichean fuar ;

“ Air feadh na’m beanntean ard sin’ ‘us fardach cha
d’fhuair.

“ Rinn an sneachda mor bh‘ann, ar treor a thoirt uainn,
 “ ‘S ann choidil sinn comhladh, gu samhach ‘san uaigh.

“ ‘S ‘nuair theich sgail na h-oidhche, ‘sa dh‘fhoillsich
 an lo,

“ ‘S iomadh aon a dh‘eug dhinn, ‘s bha cuid air eigin beo ;

“ ‘Us luidh’ ar cuirp gun adhlac, ‘s ann air na beanutean
 reot,

“ Gus ‘n d‘ rinn sneachd‘ a gheambraidh ar ‘n adhlac,
 le chleoc.

“ Cha‘n eil sud ach pairt, do ar caramh ‘s gach am ;

“ Oir bha ar naimhdean laidir, ‘s ar cairdean ro ghann ;

“ ‘S an dream a bha saoth‘rach, a cumail taobh ruinn
 ann ; [fann.

“ Cha b‘urrainn iad ar saoradh, bha‘n gairdeanaibh co

“ Bha Prionnsachean *Germany* dearblit‘ ann sa chas ;

“ ‘S riun *Crombhell* na dh‘fhaod e, gu‘r saoradh o n‘bhas ;

“ Ach teanadh cha‘n fhaodadh, a h-aon diu‘ au traths‘,

“ ‘S gu‘m b‘e sud run siorruidh, an Riagh‘l-fhear a‘s aird.

“ Fa dheireadh thainig doruinn, le orducha ar Righ ;

“ Air Babilon mhoir sin, a dhoirt fuil nan naoimh ;

“ Bhuail e claidheamb a bheoil oirre, ‘s leon e i ‘chaidh,

“ ‘S cha‘n fhaodadh neach a combuadh, ‘s bha moran
 ‘ga claidh.

“ B‘e *Luther* agus *Calblin*, gu h-araidh thug buaidh ;

“ Bu mheahon ann na lamhs‘ iad, thabhairt danachd
 do‘n t-sluagh ;

“ Bhi leughadh nam firinn, ‘s bhi dils do‘n Uan ;

“ Sgaoil iad am Biobal, ‘s na h-uile tir mu‘n cuairt.

- “ Mu na cuig-ceud-deug, sin a bhliadhna tha ri luaidh,
 “ ‘San d’eirich na daone, thug saorsa mu’n cuairt ;
 “ B’e sud a mhadainn phriseal, bha ghrian a direadh
     suas ; [sluagh.
 “ Theich an dorchadas mor sin, bha comhdach gach
     [ait’
 “ Nis sgaoil an naigheachd eibhinn, gu reidh feadh gach
 “ ‘S bha fianntisean treubhach ‘ga sheuladh le’m bas ;
 “ Bha Alb’ agus Eirinn, gu leir fo na Phap ;
 “ ‘S e nis mar leomhan beuchach, an deigh ‘reub aig cach.
- “ B’e *Hamilton* an ceud fhear, thug sgeul air do dh’ Alb’ ;
 “ Shearmonaich e’n fhirinn, air feadh nan crìochan
     garbh ;
 “ Ach dhun iad e ‘sa phriosun, o n’ bha fhirinn searbh,
 “ ‘S loisg iad a ris e, le mi-run ‘s le fearg ;
     [bhais ;
 “ Ach cuir e siol neo thruaillidh, thug buaidh ‘n deigh
 “ ‘Us moran deth na h-uaislean, bu chruaidh leo ‘chas ;
 “ ‘S thuig moran do’n t-sluagh, gu’n robh buaidh ‘sna
     bha e radh, [slaint’.
 “ ‘S gu’n d’rinn e fhuil a dhortadh, ‘s e ‘n dochas ri
- “ Ach bhrosnaich a bhas, cuid deth chairdean gu eud ;
 “ ‘S bha Eoin Knox gu h-araidh, na dhuine laidir treun ;
 “ Na dhuine deasbhriathrach, ‘s e dian na spiòrad fein ;
 “ ‘S bha buaidh leis ‘sgach ni, o’n ‘se ‘n fhirinn chuir
     e’n ceill.
- “ Dh’innis e ‘s gach ait’, gu’m b’e ‘m Pap duine pheac’,
 “ ‘S nach robh ach iodhalaoradh, ‘sna nithe faoin a
     bhac’ ;

LA A BHREITHEANAIS.

EISD anam neo-bhasmhor,
 Tha ni araidh ri chluinntinn;
 Ma 'se 's nach creid thu na thra 'e,
 Bheir am bas ann do chuimhn' e.
 'S e sin, gu'n coinnich thu'n t-Ard Rìgh,
 Ann a lathair toirt cunntas;
 'S cha'n fheud thu choinneamh sin aicheadh,
 Ge d' chuir thu'n trath-s' a'm beag suim e.

Tha aon la air orduch',
 Ann sa'n comhlaich clann-daona;
 Ann sa'n coinnich sliochd Adhamh,
 'S gach neach a dh'aitich an saoghal:
 'S an dream a chreid ann a shlainte,
 Bheir a ghras aiseag saor dhoibh,
 'San dream a's mo rinn tair air,
 Teich' o lathair, cha'n fheud iad.

O anam gu churam,
 'Nis daisg agus smuainich,
 'Nuair thig Leomhan treubh Iudah,
 'N d'bhig thu dlu' dha gun uamhas?
 Am feud do chridhe bhi laidir,
 Na do lamh a bhi buadhach,
 'Nuair a chi thu 'na ghloir e,
 'S an h-aing'libh gloirmhor mu'n cuairt da?

Faic an Ti rinn thu threigsinn,
 ‘Sa bha thu ceusadh gach lath’ ;—
 Faic e tighinn ‘sna speura,
 Mar Rìgh treun air a chathair ;
 Chi thu nise ‘na ghloir e,
 Tighinn a seomar na‘m flaitheas,
 ‘Us milltibh dh‘aing‘libh fo ordugh,
 ‘S iad air mhòrachd a feitheamb.

Cluinn an trompaid ‘ga seideadh,
 ‘S fuaim nan speur a dol thairis ;
 Tha na mairbh ‘nis toirt geil da,
 ‘S iad ag eiridh o‘n talamb ;
 ‘Nis dh‘fhosgail na h-uaignean,
 ‘S bhruichd an sluagh asd‘ gu h-ealamb,
 ‘S thug e ‘m follais an sluagh sin,
 A bh‘ann ‘sna cuaintean am folach.

Cha‘n fhaic thu sealladh cho mor ris,
 O‘n thoisich a chrutheachd ;
 Tha‘n sluagh cho tiugh ris na locuist,
 Air bharr an fheoir ‘s iad a cruinneach‘ ;
 Chi thu bochdean an t-sluagh ann,
 ‘S daon‘ uailse na cruinne,
 ‘S iad air measgadh le cheile,
 ‘S eallach Fein air gach duine.

Tha mìle tain‘each aig eigheach,
 ‘S an sluagh gu leir tha ri faire,
 ‘Us leis an fhuaim th‘ann sna speura‘,
 Chrith gach creutair air thalagha :—

Tha'n cuan 'sna tonnan aig beucaich,
 'S tha bonn nan sleibhtean air carach',
 'S tha cridhe dhaone ga'n treigsinn,—
 Ach c'ait an d'theid iad ga'm folach ?

Chrath e cumhaclid nan speura,
 Dhorch' a ghrein, 'us a ghealach ;
 'S tha puist na tal'mhainn air geileadh,
 'S thuit na reultan gu h-ealamh ;
 Tha obair naduir gu leir ann,
 Dol as a cheile le cabhaig,
 'S chan' fhuirich ni ach an sluagh sin,
 Nach fhaod gluasad na carach'.

Ach anam, ma fhuair thu,
 Fuil an Uain gu do shaoradh,
 Na biodh do chridhe ga d'fhaillin,
 Cluinntim caramh an t-saoghail ;
 An Ti 'sna chuir thu do dhochas,
 'Se sud a ghloir tha ga taomadh,
 'Se sud na tuiltean a chual thu,
 Thig air an t-sluagh nach dthug gaol da.

Ma tha thn creidsinn na firinn,
 'S fuil na h-iobairt ga d' naombach' ;
 Ma tha thu 'g aicheadh mi-dhiadhachd,
 'S ana-mianna' an t-saoghail ;
 Ma gabh thu tlachd ann' aitheantaibh,
 'S cuing an t-Slanuighear eutrom ;
 Slan leat tha thu tearuint',
 'S an Ti is airde ga do shaoradh,

Cluinn guth an Fhir-shaoraidh,
 Faic a ghairdean gu h-ealemh
 'Tional dhachaidh nan daone,
 Rinn e shaoradh o'n talamh ;
 O'n is creutairean naomb iad,
 Thug an gaol da gun mbealladh,
 Bheir e suas iad gu Pharras,
 'S chaoidh cha fhaillich a ghealladh.

Thig e'n sin mar Fhear Posda,
 'S theid na h-oighean 'na choinneamh ;
 'S iad uile deasach na lochrain,
 Ach cha'n eil moran diu' ullamh ;
 Tha iomadh aon a chuir dochas
 Ann an lochranaibh folamh,
 Air son gu'n d'ith, 'us gu'n d'ol iad
 Aig a bhord air an talamh,

Ach bheir e suas leis na h-ailleagain,
 'S bith' each dheth sin folamh ;
 'S their e ris os aird' riu,
 " So an aireamh rinn faire,
 " Lean iad mise gu dilis,
 " An' staid iosal air thalamh,
 " 'S tha mi nis' dol ga'n ardach',
 " 'S mo dheas-lamh dhoibh mar ghealladh.—

" So an dream a thug buaidh,
 " Le fuil an Uain riun an saoradh,
 " Thug iad umhlaidh dha m'aitheante,
 " Dhauideoin caineadh an t-saoghail ;

“ Ge d’ chaidh cuid chuir gu bas diu’ ;
 “ ’S tric an sarach’ le daone,
 “ Cha do smuainich iad m’aicheadh ;—
 “ ’Se sud an aireamh thug gaol domh.

“ Fhuair mi biadh agus aodach
 “ O na daone thug speis domh ;
 “ ’S ’nuair a bha mi gun slainte
 “ Fhuair mi cairdeach gu leir iad ;
 “ ’San uair a bha mi sa phriosun,
 “ Rinn iad gach ni dhom bha feumail,
 “ ’S cha’n eil mi nis dol ga’n aicheadh,
 “ ’S gur ann na’n ait’ chaidh mo cheusadh.

“ A shluaigh bheannuichte m’athair-sa !
 “ Thigibh fathast ’us eisdibh,
 “ Suidhibh sios air a chathair,
 “ Tha ni grateil ri ’reiteach,
 “ Eadar mise ‘san sluagh sin,
 “ Rinn mo bhualadh ’s mo reubadh,
 “ Rinn mo shailtairt fo’n casan,
 “ ’Sa rinn gu maslach mo cheusadh.”

An sin caoch’laidh a ghnuis,
 ’S thig ordugh dlu chum an tionail ;
 ’S theid luchd an uile thoirt dlu dha,
 As gach duthaich ’us fine ;
 Theid gach cealgoir rusgadh,
 ’S theid na cuiltean a shireadh,
 ’Us theid gach coguis a dhusgadh,
 ’S bith’ iomadh suil ann ri silleadh.

Theid na leabh'raichean fhosgladh,
 'Us thig a choguis thoirt fianuis :
 'San uair dh'fhosglas e'm Biobal
 Ni sud an diteadh gu siorruidh ;
 " Sluagh malluicht' rinn tair orm,
 " Teich gu brath iad o m' fhiannuis,
 " Cha dthug iad umhlachd do m'aitheante
 " 'Us cha do ghradhaich iad riamh mi.

" Chuir iad cul ri mo shlainte,
 " 'Us rinn iad taircuis air m' fhirinn,
 " 'S bha cuid dhiu' briseadh na Sabaid,
 " 'S cuid a caineadh nam-firean ;
 " Bha cuid ri mionnain 's ri breugain,
 " 'S a tlachd gu leir ann a' mi-run,
 " 'S ge d' bha cuid na bheir cleoc dhiu'.
 " Bha'n tolc an combnuidh os 'n iosal.

" Sibhse nis tha gu tregairt,
 " Air son teagasg na firinn,
 " Fhuair tomhas do dh'eolas
 " Air nithibh mor a Bhiobail ;
 " Ach an sligh' a pheacaidh,
 " 'S ann a chleachd sibh 'bhi 'g imeachd,
 " 'S chuir sud moran air seachran
 " A leantuin cleachdadh nan sinnsir

" Tionailibh chum mo chli iad,
 " Sud a chrionach gun toradh,
 " Cha robh achr sgail aig na daone,
 " 'S tha iad eutrom 'sa chudthrom ;

“Camaidh ceartas an sas iad
 “Gus am paidh iad na th’orra,
 “’S tilgidh ’mach iad a m’fhianuis,
 “Gu teine-siorruidh mo chorruidh.”

’S cruaidh an cridh’ air nach druigh e,
 Liuthad suil bhios gun aighear,
 ’S iad a ranaich ’sa buraich—
 ’S a cuir an cul ris na flaitheas ;
 ’S iad ga’n tionail aig satan,
 ’S an darna bas orra a feitheamh,
 ’S ge do dh’eigh iad air trocair,
 Cha’n eil dochas ri faighail.

“Slan le Dia, slan le dochas ;”
 (Tha iad bronach aig eigheach)
 “Slan le rioghachd na gloire,
 “Dh’ionnsuidh solas cha dtheid sinn ;
 “Slan le cairdean ’s luchd eolais,
 “A fhuair trocair ’s rinn feum dheth :—
 “Theid sinne sios le sruth Iordan,
 “Do shlochd mor na du’-eigin.”

Is bochd an sealladh an sluagh ud,
 Air am fuadach o lath’reachd ;
 Air am glacadh le uamhas,
 ’S aobhar truas mar a tha iad ;
 Cha’n fhac’ thu sealladh co bronach
 Cho fad ’s bu bheo thu ’san fhasach,
 ’S iad dol a chaith’ na siorruidheachd,
 Ann am piantaidh do-aireamh.

Ach nis shiubhail na daon' ud,
 'S chaidh an gaor as ar cluasean ;
 'Us chaidh an slochd orra dhunadh,
 'S cha'n eil duil ann e fuasg'ladh ;
 Ach a chuideachd a dh'fhag iad,
 Ann am fabhar an Uain sin,
 Chuir iad an aghaidh air Pharras,
 Faic a phairtidh dol suas leo !

Faic an aighear 'san solas,
 A seinn nan oran tha taitneach !
 'S cluinn farum nan ainglibh,
 Le Bean-na-Bainse dol dachaidh !
 Bheir iad steach i do'n t-seomar,
 Sa'm bheil a ghloirsan ri fhaicsinn,
 'S mairg nach bitheadh dhe'n aireamh,
 Gheibhadh gras gu bhi'n taic' rithe !

GLOIR AN UAN.

'THA Sion a seinn co binne 'sa 's urrainn,
 Toir mìle urram do'n Uan,
 'Sa seinn air a' ghaol nach caochail tuilleadh ;
 'Se shaor i buileach o'n truaigh ;
 Halleluiah gu buan aig sluagh nam flaitheas,
 Tha cuartach' caithir an Rìgh ;
 'S na leanas an t-Uan de'n t-sluagh air thalamh
 'So 'm fuaim ni tairis an cridh'.

'S airidh Mac Dhe air geill a's urram,
 'S e fein a dh'fhuiling am bas ;
 'S e chunnaic ar feum 's ar n-eigin uile,
 'S leis fein bu duilich ar cas ;
 'S ann ghiulan e fein gu leir na buillean,
 O'n d' eirich dhuinne bhi slan,
 'S tha 'lotan 'sa chreuchdan 'g eigheach uile,
 Gach creutair urram thoir dha.

B'iongantach saor do ghaol o'n toiseach,
 Do dhaoine bochd a bha caillt' ;
 'Nuair a thainig thu 'nuas le fuaim an t-Soisgeil,
 'S gun aon neach cosnadh do ghradh ;
 Bha sinne gun Dia, 's gun dion, 's gun dachaidh,
 Gun rian, no fasgaidh o'n fheirg ;
 'S a mhalluchd gu buan 'g ar ruagadh dhachaidh,
 Gu cuan do lasraichean dearg,

Ach cheanuich an t-Uan a shluagh o'n tuiteam,
 A's fhuair e iuchair a bhais ;
 'S tha slaint' a shluaigh gu buan 'na chridhe,
 'S cha dual dhoibh rithis bhi'n sas ;
 Air Calbhari dh'of e 'n doruinn uile,
 A's dhoirt e fhuil air an lar :
 'S a naimhdean bha mor 's ann leon e uil' iad,
 'S gu glormhor bhuinig e 'm blar.

Tha fuil air ma'n cuairt, 'sa ghruaidh lan fallas,
 Sud fhuair e 'n amair na feirg,
 Ach 's gile bhian na ghrian, 'sa gheallach,
 Tha iomhaidh geal agus dearg ;

‘S ged luidh’ e ‘san uaigh, thug buaidh le cabbag,
 ‘S chaidh suas le caithream gu gloir ;
 A’s shuidh e gu buan mar Uan ‘sa chathair,
 ‘S tha sluagh nam flaitheas ‘na choir.

‘S e ghaol a bha siorruidh riarach sinne,
 A’s Dia bhi leinne ‘san fheoil ;
 A’s cupan a ghaol bhi taomadh thairis,
 ‘S e saor dh’ ar n-anam ri ol ;
 Tha buaidh ann a ghradh a dh’ araih cloinne.
 Ni ‘s fearr na bairn’ agus fion ;
 ‘S an t-anam ‘bhios truagh ‘ga ruag’ ‘s e folamh,
 ‘S e ‘n t-Uan so baile na dion.

Tha iocshlaint’ ‘na bhas, ‘s tha slaint’ ‘na ghealladh,
 ‘S fo sgail’ tha comunn ri Dia ;
 ‘S tha feartan gu fas o ghras ag sruthadh
 Bheir bas air cumhachd gach miann ;
 Tha abhnuichean solais glormhor fallain,
 Tighinn beo o charraig nan al ;
 So ‘m fìor uisge beo chuireas ceol ‘s gach anam,
 A dh’olas glan e‘mar tha.

‘S e m’ fhireantachd saor, ‘s mo naomhachd ghlan e
 M’ Fhear-saoruidh, ‘s carraig mo shlaint’ ;
 ‘S e m’ altair, a’s m’ iobairt-sith, a’s mo charaid,
 Mo Rìgh, mo Shagairt, a’s m’ Fhaidh ;
 ‘S air bhunait chinnt’, cloch-chinn na h-oiseann,
 ‘S e ‘n Ti a choisinn mo ghradh ;
 ‘S ‘n uair thig e ris bidh mi ris cosmhuil,
 Ge diblidh bochd mi an traths’.

'S ged luidh mi 'san uir, theid mo dbusgadh ris,
 Thoir cliu do Thighearn na gloir ;
 'S 'n uair theicheas gach duil roimh ghnuis a bbreith
 theamh,
 Tha mo dhuil ri tighinn na choir ;
 Thig cuirt leis a nuas do shluagh nam flaitheas,
 'S bidh an t-Uair air cathair na gloir,
 A's tionailidh 'n sluagh, 's theid an uaigh a chrathadh
 Le fuaim an latha bhios mor.

Bitheadh cumbachd nan speur, bidh nan neimh 'san talam'
 Gu leir dol thairis le toirm ;
 'S theid a daimhhean gu leir o'n treud a sgaradh,
 Nach do gheill air thalamh d'a ghairm ;
 Feuchaibh, dideanaibh breig rinn gu leir am mealladh.
 Theid breug a's faileas air cul ;
 'S bidh iad 'g arnuigh gu treun ris na sleibhte carach'
 'S gu leir am folach o ghnuis.

Tha guth aig co treun 's gu'n reub e 'n cridhe,
 'S gu'n eirich crith anns gach feoil ;
 'S their e imichibh uam ris an t-sluagh a ris,
 Nach d'fhuair e'n slighe na coir ;
 Deanaibh 'n tilgidh gun dail eadar lamh a's chasan,
 Gu brath far nach faic iad a ghrian ;
 Sud an seal a bhios cruaidh 'se mo thruaighe ris,
 An sluagh a bhios gun dion.

Ach 's sonadh gu brath an aireamh bheannuicht',
 O'n bhas chaidh cheannach le Criosd,
 Cuiridh cumbachd a ghrais na lathair gun smal iad,
 'S gu brath cba'n fhannaich an cridh' ;

Ni e 'n crunadh le gloir, 's robachan geala,
 Ni 'n comhdach thairis gu'n sail;
 'S cha chuimhnich iad bron, bidh 'n doruinn thairis
 'S bidh 'n solas maireann 'na lath'r.

'S iongnadh leam fuachd a's cruas mo chridhe,
 Gach uair a bhitheas mi cainnt';
 Ma'n ghaol a thug buaid air sluagh a's cinnich,
 'S nach cuallas idir a shamh'l;
 Ni air a miann le ainglibh beachdach',
 'S nach aingidh seachran mo chridh',
 Nach gabhadh e tamh gu brath na chuideachd,
 Ma tha mi tuigsinn a bhrigh.

O'n thig thu gun dail, thoir gras gu freagairt,
 'S thoir fas air creidimh is gradh,
 'S gu caithris a's urnuigh lub mo chridhe,
 'S bidh mo dh'uil ri d' thighinn gach trath;
 'S tha chruitheachd an duil ri urach' leatsa,
 'S an suil gu beachd ris an la,
 'S an saor thu do shluagh o'n uaigh 's o'n seachran,
 O thruaill'eachd, peac', agus bais.

Ach 's beag a chaidh luaidh dheth bhuidhean taitneach,
 Measg sluagh 's tu 's maisich na cach;
 'S tu 's maisich na ghrian, 's tu miann nan cinneach,
 'S do bhriathran sileadh le gras;
 'S tu fineamhuin nan geug, 's tu reult na madain
 'S tu ghrein a sgapadh na neoil;
 'S air seachran cha d'theid do threud ro fhada,
 'S tu fein a tagradh an coir.

‘S tu meangan cliuteach, ur, dh’fhas fallain,
 ‘S tu lub’ gu talamh o ghloir ;
 ‘S an toradh a ghiulan thu ma shireas,
 Gheibh Iudhaich ’s Cinnich dbeth coir ;
 Tha t-ainm mar an driuchd ’s ni’s cubhraidh na’n oladh,
 ‘S o d’ ghnuis thig solus a’s grais,
 ‘S tha briathran do bheul mar cheir na meala,
 Toir sgeul d’ar n-anam air slaint’.

‘S tu Leighich nan gras ni slan na lotan,
 Tha graneil, goirt, agus ciurt’,
 ‘S tu nathair ’san fhasaich ’s aird’ cñaidh thogail,
 Thoir slaint’ do’n phobull bha brutht’ ;
 ‘S tu Prionnsa na Sith, chuireas crìoch air cogadh,
 ‘S an rioghachd thog thu le d’ ghras,
 ‘S tu bratach nam buadh ni ‘n sluagh a thionail,
 Dha’n dual do leanail gu brath.

‘S tu fein an ceann-iuil ni’n stiùradh dhachaidh,
 A duth‘chain’ fada gu tuath ;
 ‘S bidh do ghras dhoibh as ur mar dhriuchd na maidainn
 Toir urach’ neart dhoibh gach uair ;
 ‘S tu leomhann treubh Iudah, ‘s *flur* nan gaisgeach,
 ‘S tu dhuisg a mach as an uaigh :
 ‘S bidh naimhdean do ghloir na’n stol fo d’chasaibh,
 ‘S do mhorachd marcachd le buaidh.

‘S fear tagraidh thu, ann an cuirt nam flaitheas,
 Ro dhluth do chathair nan gras,
 ‘S tu aingeal a chumhnant, ‘s tuis ‘ga mhasgadh,
 Ni ‘n urnuigh taitneach na lathair ;

'S tu suim do gach samhla', 's tu ceann na h-Eaglais
 'S gach am ni freagairt na h-ait';
 'S an Sagairt, 'san iobairt, chrìochnaich annad,
 'S tu brìgh a's anam gach sgail.

'S tu suim agus brìgh a Bhiobail uile,
 'A sgrìobhadh dhuinne le Dia,
 'S tu beath' gach feoil, 's tu glòir na cruith'eachd,
 'S tu 's oirdheirc chunnaic sinn riamh,
 'S tu grian agus glòir, 's tu ceol nam fàitheas,
 'S tu dortadh maitheas gach taobh,
 'S ged robh sìorruidheachd ann gun cheann air dhuinne,
 Cha rannsaich uile do gnaol.

O sibhse thug speis dha treigibh 'm peacadh,
 'S gach ceum do sheachran an t-sluaigh,
 A's leanaibh e fein le ceumaibh seasmhach,
 Toir geill d'a reachdan gach uair,
 O bithibhse naomh, 's thugaibh gaol 'nar cridhe,
 Dha fein, d'a shligh', 's d'a shluagh;
 A's seinnibh an traths' le gras air an t-slighe,
 'S ni 's fearr 'n uair bhios sibh shuas.

AN GEATADH CUMHANN.

'SE naigheachd bhronach a ta ri luaidh,
 A's tha e sgrìobhte le firinn bhuan,

Gur beag tha beo, 's gu 'm b'eil sligh' na doruinn,
 'S ann air a domblach' le moran sluaigh.

'Se 'm peac thug bas oirnn sa dh'fhag sinn mall,
 'S i mhill sliochd Adhamb, 'sa dh'fhag iad dall;
 B'e mortair treun e, a mharbh gu leir sinn,
 Thug malluchd Dhe oirnn 's na h-uile call.

Ach Uan De rinn e 'n reite a ris;
 'S b'e 'n sgeul ro eibhinn gu'n d'eigh e sith,
 Le fhuil a dhortadh, a's fheoil a reubadh,
 Chaidh lot' sa cheusadh air Calbhari.

'S tha dorus trocair air fhosgladh saor,
 'S gach neach gheibh eolas air meud a ghaol,
 Cuiridh iad an dochas 'na ainm ro-ghlormhor,
 'S cha'n fhaic iad doruinn gu saoghail nan saogh'

Anam ma's ail leat bhi 'n sonas buan,
 Gabh ris an t-slaint' so 's thoir gradh dha 'n Uan,
 Rach 'stigh gun dail, 's ann air geat' nan gras so,
 Ma'n d'thig am bas ort, 's gu 'm bi thu truagh.

Oir 's mor do dhit' air na h-uile doigh,
 Ma ni thu di-meas air slaint' co mor,
 Bidh peanas dubailt' do'n dream chuir cul ris,
 'S a lot as ur e 'sa bha 'ga leon.

Ach mo 's aon thu bheir gaol da fein,
 'S air sligh' na naomhachd gu 'n lean thu cheum,
 Sonadh gu brath thu, 's cha chiurr am bas thu,
 A's gheibh thu lathaireachd 's gu brath cha treig.

AM BIOBAL.

EISDIDH riums' ars' Biobal,
 'S gheibh sibh eolas air firinn bhios buan,
 'S ann aig na naoimh bhios mi priseal,
 Ach bheir mi comhairlean dilis do'n t-sluagh,
 'S e 'n Spiorad Naomh rinn an fhirinn,
 Air mo chridhe 'sgriobhadh gach uair ;
 A's cha 'n ath'raich mi dheth,
 Ged theicheadh muir, agus tir, agus cuan.

Tha na h-Abstoil 'sa na faidhean,
 'S na h-uile firean a ghradhaich an t-Uan ;
 A cuir an seula gu brath ris,
 'Sa darbhadh uile gu'n d'thainig mi nuas
 'S gur mi lochran an t-saoghail,
 'S mi bheir eolas do dhaoin' air an truaigh,
 'S tha mi foillseach' Fear-saoruidh,
 Dha na braighdean tha 'n daorsa ro chruidh.

Ma 'se 's nach dorch' iad mo chomhradh
 Le briathrean gun eolas, gun fheum,
 'S mise a dh'innseas an doruinn,
 Do gach neach nach d'fhuair eolas Mhic Dhe ;
 Tha iad uile thaobh naduir
 Fo na mhalluchd, 's am bas tighinn 'na dheigh ;
 'S gu 'm b'eil corruich an Ard-Rìgh
 Air gach neach tha gun ghlas fo na ghrein.

'S mar beirear a ris d' iad,
 'S mar d'thoir eolas air Iosa iad beo,
 Bidh iad gu siorruidh fo'n diteadh,
 'S theid an dunadh a Rioghachd na Gloir ;
 Ma 'se 's nach creid iad an fhirinn,
 'S mar bi 'n aithreachas fìor air gach doigh,
 Cha bhasaich iad mar am firean,
 'S ann a luidheas iad sìos ann am bron.

Ach an dream a gheibh eolas,
 'S tha creidsinn gach doruinn a t'ann,
 'S tha nis ag eigheach, dean trocair,
 Air neo bidh sinn an doruinn gun cheanu ;
 Ni mi dìreach an seoladh
 Dh'ionnsuidh 'n iobairt as glormhor a th'ann,
 'S cha 'n fhailing bunait an dochais,
 Ma 'se 'n fhuil a chaidh dhoirt' air a chrann.

Ann an gnuis an Fhear-shaoruidh,
 Chi iad trocair, a's gaol ann, a's gras,
 'S bidh mis' a feuchainn a ghaol dhoibh,
 Gus am faic iad co saor 'sa tha slaint',
 'S their mi, olaidh gu saor dheth,
 'Se 'n t-uisge beo th'ann 'bheir daoine o'n bhas :
 Sibhse tha tartmhor, na caom'naibh,
 Tha cuan mor ann 's cha traogh e gu brath.

San dream a chuireas an dochas,
 Anns 'na geallanaibh mor bheir mi dha,
 Gheibh e sìth, agus trocair,
 Gheibh e sonas, a's solas, a's gras ;

Gheibh e bas ann an dochas,
 Ris an ais-eirigh ghlormbor as fearr ;
 'S gheibh e oighreachd 'sa ghloir sin,
 Far nach coinnich e bron ann gu brath.

Ach tha mi 'g innseadh gu saor dhoibh,
 Chum 's nach meallear na daoine le sgail,
 Gu 'm b'eil comhar' ri fhaotuinn,
 Air gach neach air 'n do shaoruich mo ghras,
 O'n nach eil iad gun truail'eachd,
 Bidh iad dealluicht' air uairibh am pairt ;
 Ach bidh iad naomha 'na 'n gluasad,
 Bidh iad iriosal, stuaima, thar chach.

Tha iad 'g aicheadh mi-dhiadhachd,
 'S thug iad fuath dha bhi riarach' na feoil,
 'S tha 'n co-chomunn an uaig'neas
 Ris an Athair tha shuas ann an gloir.
 'S iongantas fo na ghrein sud,
 Mar tha iad gradhach a cheile co mor,
 'Sa chum an'man a shaoradh.
 Gu'n dean iad cosd' agus saothair gu leoir.

'S iad geugan torrach an fhion-lios,
 A's cha bhi iad mar chrianach gun bhlatb,
 'S o'n cha 'n suidheach' 'sa 'n fhin'uin,
 Bidh iad sultmhor 's gu siorruidh a fas
 Ni iad aoradh d'a riridh,
 Ann an spiorad, 's am firinn tre ghras,
 'S bidh iad treibhdireach dileas,
 Anns an aidmheil a ni iad na lath'r.

Ach luchd breug, a's cul-chainidh,
 Misg, a's mionnan, a's ardan, a's strigh,
 Sanntach, neo-ghlan, mi-narach,
 A's luchd-aidich' gun ghras a tha cli ;
 'San dream tha bristeadh na Sabaid,
 'S iad le 'n aing'eachd a fasach' na tir,
 Tha mis' ag innseadh dhoibh tratheil,
 Nach eil cuid ac', no pairt ann an Criosd.

Nis, gabhaidh foghlum a chairdean,
 'S mis' fear-teagaisg is fearr tha fo'n ghrein,
 Cha 'n eil duine gun fhailing,
 'S cha bhi 'n leabhar ni's fearr na iad fein ;
 Ach 's mis' leabhar an Ard-Rìgh,
 'S nach mearachd, no failing, no breug,
 Soilleir mar christal tha m' fhirinn,
 Ruith mar bhainne bho Rìgh-chathair Dhe.

'S mi tobair an eolais,
 'S an dream theid domhain 'sa dh'olas gun dith,
 'S a bhios a creidsinn 'san dochas
 Gu'n dean an Spiorad an seoladh 's gach ni ;
 Ni mi ni's tuigsich re 'm beo iad,
 Na nan seanairean mor anns an tir,
 Ma bhios iad 'g urnuigh 'sa leughadh,
 Tric a smuanach' 's gur leir dhoibh mo bhrigh'.

Rinn mi fianuis 'san t-saoghal,
 O'n la thug Maois mi o'n uaigh ;
 Ach 's tric a chuir iad gu faoin mi,
 'S tric a sheachain iad m' fhaobhair bha cruaidh,

‘S tric a chuir iad gu bas mi,
 Ann an Sodom ‘s am Babilon thruagh,
 ‘S tric a luidh anns na sraidean.
 Fo na cosan bu taireil de ‘n t-sluagh.

Ach tha mi nis orr a ‘g eiridh,
 ‘S chi mo naimhdean gu leir mi dol suas,
 ‘S tha mo chairdean fas treubhach,
 ‘S a‘ cuir an gnailnibh ri cbeill ‘san uairs’,
 Tha aon aingeal ro threin,
 Ruith leam mar iolar nan speuraibh ag luath’s
 ‘S tha Aingeal eile ag eigheach,
 Thuit Babilon bhreun ann san uaigh.

‘S theid mi gu iomal an t-shaoghail,
 Deauamh sgeul air Fear-saoruidh na‘m buadh,
 ‘S ni mi bhratach a sgaoladh,
 Chum ‘s gu’n tionail na daoine ma’n cuairt ;
 Labhraidh mis’ anns gach canuin,
 ‘S ann air slighe na slaint’ blios mi luaidh ;
 ‘S theid na Cinnich a shlanach’,
 ‘S bheir iad cliu agus gradh ‘s ann do’n Uan.

‘S iomadh neach bha gun gochas,
 ‘S iad air seachran gun eolas air sith,
 Rinn mi ‘shoillseach’ ‘sa sheoladh,
 Dh’ionnsaidh cighreachd a’s gloir ta gun chrìch ;
 ‘S iomadh cridhe bha bronach,
 Rinn mi subhach le eolas air Criosd ;
 ‘S rinn mi glic am fear gorrach,
 ‘S rinn mi cairdean de mhòran bha strìgh.

‘S iomadh duine bha aingidh,
 Làn ardan a’s gamhlas ‘s mi-run,
 Rinn mi gheilleadh ‘sa cheannsach’,
 ‘S dh’fhas iad iriosal, gradhach, a’s ciuin ;
 ‘S iomadh duine bha fiadhaich,
 ‘S a cuir an aghaidh na diadh’achd gu chul.
 Dha n’ d’fheuch mis’ ‘am Fear-saoruidh,
 ‘S thug iad geill da, a’s gaol agus cliu.

‘S iomadh fear-aidich’ a’s Pharasach,
 Bha daonnan ‘g an arduchadh fein ;
 Dha ‘n d’fheuch mi truailh’eachd an naduir,
 Gus am fac iad an grainealachd fein,
 Gus an d’èigh iad a bhrathrean,
 Am b’eil doigh ann air teanadh dhuinn fein
 ‘Sa ‘n uair a dh’fheuch mi dhoibh Slanuighear’
 Thug iad urram a’s gradh dha, a’s geill.

‘S an dream thug gradh do Iehobhah,
 ‘S mi bu sholus ‘s bu lochran d’an ceum ;
 ‘Se mo statuìn bu cheol dhoibh,
 Anns gach cas a toir solas dhoibh fein ;
 Nì mi ‘n stiuireadh ‘san treorach’,
 Gus an ruig iad an gloir, ‘s nach bi feum
 Air grian, no coinneal, no lochran,
 ‘S cha dorch’ an la le neoil feadh gach re.

GEARAN NAN GAEL.

'S an t-seann seanachas, bha Gaeil ainmeil
 'Measg dhaoine b'ainmig an leithid ann,
 'Se gaisg' a's cruadal, a's creach' air uairibh,
 'S bha 'm fuil co nabhreach toir buaidh dhoibh ann,
 Gun tuigs' gun chial ac', ma thimchiol siorruidheachd,
 'S cha chual iad diadh'achd bli idir ann;
 Ach baist' a's posadh a's suidh aig orduigh'n,
 B'e sud an dochas a bha na'n ceann;

Ach cliu gu sonruicht' do Rìgh na Gloire,
 Tha caochladh mòr air tighinn oirnn san am,
 Tha solus glormhor tighinn tre na cheo oirnn,
 'S tha 'n t-uisge beo air dol feadh nan gleann;
 'S tha 'n dream bha gorrach nis 'g iarraidh eolas,
 'Se 'n eigh an co'naidh nach d'thig sibh nall,
 A theagasg eolas do *Chaledonia*,
 Nach b'i sinn doruineach aig a cheann.

Sibhse fhuar gras gabhaibh truas 'na thrath dhinn,
 Ma'n d'thig am bas oirnn 's nach bi sinn ann;
 Thigibh 's feuchaibh dhuinn rathad tearnaidh,
 Gun eolas tha sinn, 's gun ghras 'san am;
 'San luchd-teagasg blath sin, a dheanadh stadh dhainn,
 Air feadh na Gaeltachd tha iad ro ghann,
 'S cha tuig sinn Beurla 's cha lèugh sinn Gaelic,
 'Se 'm peac' 'sam bas rinn ar fagail fann.

Sibhse fhuar talann, a's gibht, a's grasan,
 Labhraibh gu dan ruinn gun bli 'nar tosd,
 A's sibhse tha saibhir tha feum an traths' air,
 Nis comhnaibh cach, a's na cunntaibh 'n cosd;
 'S gach neach fhuar gras bithibh 'g urnuigh ghnath,
 Ris an Ti as airde gun tamh, gun chlos,
 Luchd-oibre araidh chuir feadh na Gaelteachd,
 Am feadh 'sa ta sinn aig stol a chos.

B'e ar cleachd' o'r n-oige bli aotrom gorrach,
 Gun neach a seoladh dhuinn sligh ni's fearr;
 Bhiodh tionail mor anns na tighinn-ceol dhinn,
 Bhiodh seinn air oran, bhiodh spors' a's gair',
 Bhiodh cuid le bosd deanamh mionnan mor ann,
 'S an t-Aium ro oirdheire 'ga luidh le tair,
 'S bhiodh misg a's neoghlain' 's na tighean osda,—
 'Sud sligh' na doruinn d'an crìoch am bas.

'San t-Sabaid ghloirmhor bu choir a naomhach',
 'S tric chaith' sinn faoin i bhò cheann gu ceann;
 Le cainnt ro dhiomban ma thimchioll Fianntaibh,
 'S gach gnothaich tiomail a bhiodh 'n ar ceann,
 Air enuic 's air sleibhtean, 's na tighean cèilidh,
 Bhiodh sinn le cheile a tionail ann;
 Ach cha b'e 'm Biobal a bhiodh 'ga leughadh,
 Ach faoin sgeul, air nach, d'fhigeadh ceann.

'S ag uair na h-urnuigh bidh 'n sluagh fhuair iul air,
 A tionail dlùth dh'ionnsaidh cathair nan gras,
 'S bhiodh icbairt churaidh o chridhe briut' ann,
 'S Aingeal a chumhnant 'ga cuir 'na lathair;

Ach sluagh gun churam, fàchadh 's na cuiltean,
 Mar theid na bruidean a ghabhail tamh,
 Gun leugh', gun urnuigh, gun seinn air eliu dha,
 'S b'e sud an duchas bha measg nan Gaeil.

Bhiodh eagal mor orra rio' na *bocaidhean*,
 'S iad faicinn moran diu nach biodh ann;
 Bhiodh gisreag' 's orrachan, 's seachnadh chomhlaichean
 'S moran seolaidhean ann na'n ceann;
 Bhiodh aca Sighichean anns gach sith'ain,
 A bheireadh sios leo mnathan a's clann,
 'S bhiodh cuid a' brudair 'san sluagh 'ga mhineach
 'S gun ghuth air Biobal bhi idir ann.

Nach truagh ri innseadh gu 'm biodh na milltean,
 Do dh'an'man priseal co anabarr dall,
 'S gu'n dtheid iad dìreach 'n aghaidh na firinn,
 'S nach creid iad ni dheth a bli gu'n call;
 Sibhse tha cuir Biobail 's luchd teagaisg firinneach,
 Dh'ionnsaidh *Innseanaich* fada thall,
 Nach cuir sibh pairt diu' 's gach eilean Gae'lach,
 Oir 's truagh gu brath dhuinn ma bhios sinu mall.

O'n dh'fhuing Iosa, 's gu'n deach' a cheusadh,
 'S gu'n dthuir e fein gu 'm b'e sud a mhiann,
 Gu'm biodh an fhirinn 'ga cuir an ceill
 Dha na h-uile creutair tha fo na ghrian;
 Nis', na biodh Biobail an lamh gach creutair,
 Tha toil gu leugh' ann nach robh ann riamh;
 'S na'm biodh an fhirinn 'ga cuir an ceill duinn,
 Theid sinn 'ga h-eisdeachd'ge b' ann air sliabh.

'S ma gheibh sinn eolas air an Aon ghlormhor,
 Rinn fhuil a dhortadh air Calbhari ;
 Cuiridh sinn ar dochas 'na iobairt mhor-san,
 'S bheir esan coir dhuinn air slaint' gun dith ;
 Ni e 'ur treoruch' o shligh' na doruinn,
 'S ar cos a sheoladh air sligh' na sith ;
 'S focal Iehobbah bidh dhuinn 'na lochran,
 'S cha 'n e na seolachan tha gun bhrigh.

A Rìgh nan Sluagh, 'se a's fearr 'san uair so,
 'Bhi sealltuinn suas riut a' d' ionad tamh ;
 'S mar eisd an sluagh ruinn, a Rìgh gabh truas dhinn,
 'S ar gearan truagh thigeadh ann do lath'r ;
 O'n tha thu beo, a's gur toil leat trocair,
 Thoir dhuinne eolas 's ann air do ghras ;
 Ach cia mar labhradh sinn air an doigh sin,
 'S ann air do mhorachd a rinn sinn tair.

Ach c'ait' an d'theid sinn, no co ni feum dhuinn,
 Cha'n eil fo 'n ghrein neach a ni dhuinn stadh,
 Ach Uan De, o'n 'se phaidh an eiric,
 Le meud an eifeachd a bha 'na bhas ;
 'S ma gheibh sinn sgeul air 's gu'n dean sinn feum dheth,
 'S gu'n dean thu eisdeachd ruinn air a sgath,
 Bidh sinn fo dhion, 's theid sinn as o phiantaibh,
 A seinn gu siorruidh air cliu do ghras.

COMHAIRLE DO'N OIGE.

BHEIRINN comhairl' do 'n oigrìdh,
 'S tha mi 'n dochas, 's an duil,
 Gu'n dthig an gras a bheir beo iad,
 'S gu'm faigh iad eolas a's iul ;
 Gu'n dthoir iad gradh do Iehobhab,
 Gu'n dthoir iad glòir dha a's cliu,
 Nuair nach cluin' iad mo chomhradh,
 'S a bhios mi chomhnuidh 'san uir.

'Nis eisdidh an traths' rium,
 Sibhse a chairdean tha og,
 'S mis' gu cinnteach 'us brathair,
 Chaidh tre gach pàirt dheth 'ur seol ;
 Oir ged a bha mi ri urnuigh,
 'S tric fo churam o 'm oig',
 'S ann do 'n pheac' bha mi 'geilleadh,
 A's cha do cheus mi an fheoil.

Ach mo dbuil 'san Fhear-shaoruidh,
 O'n bha ghaol co rò mhor,
 Gu'n deach' a mbathadh gu saor dhomb,
 'S gu 'm bheil m' Fhear-saoruidh nis' beo ;
 Grian a's sgiath e gach la dhomb,
 'S ann fo sgail bhios mi beo,
 O 's ann tha bheatha na fhabhair,
 'S gealladh araidh do 'n oig'.

Mheud 'sa dh'iarras mi tratheil,
 'Sa bheir gradh dhomb na'n oig',
 Bheir mi gaol dhoibh nach fhailing,
 Bheir mi gras dhoibh a's gloir ;
 Bheir mi sonas gach la dhoibh,
 'S ni mi 'n arach ri 'm beo ;
 'S gheibh iad cinnteach mo lath'rachd,
 Dol tre fhasach nan deoir.

Bidh mo ghairdean ma'n cuairt dhoibh,
 'S bheir iad buaidh anns gach ceum,
 'S cha dthoir nambad 'choidhech uam iad,
 Tha mo ghuailnibh co treun,
 Ni iad m'fhuirinn 's mo bhuidhean,
 Measg an t-sluaigh chuir an ceill.
 'S bidh mo shuilean gu buan orr'
 'S iad na h-uain air an treud.

O chlann ! na deanaibh tair air,
 O'n 'se 'm bhas bhi cuir eul
 Ri Fear-saoruidh co grasmhor,
 'S gur e Ard Righ nan duil ;
 Dhoirt e fhuil chum 'ur tearnadh,
 'S thug am bas e do 'n uir ;
 'S mo 'se a's gu 'n creid sibh 'na thrath ann,
 Bidh sibh gu brath seinn a chliu.

O ! nach leugh sibh a chomradh,
 'S bheir e bron air 'ur cridh',
 Mar chaidh 'lotadh 'sa leonadh,
 'S fhuil a dhortadh gun dith ;

Tha gach namhad an toir air,
 ‘S fuil, a’s feoil, ris a strigh,
 Ged’ nach d’rinn e riamh foirneart,—
 Rìgh na trocair a’s na sìth.

Faicibh, chairdean ‘ga threigsinn,
 ‘Sa naimhdean treun tha ro dhian,
 ‘Sa ‘nuair bha ‘m buachail ‘ga cheusadh,
 Sgap an treud air gach sliabh;
 Faicibh anam ‘ga reubadh,
 Le claidhe geur ceartais De,
 ‘S ann ‘san uair sin a dh’èigh e,
 O na treig mi mo Thraith!

Nach eil ‘ur cridheachan oga,
 Nis an toir air a ghaol,
 ‘S gu’n robh e fein co ro dheonach,
 ‘S gu ‘m beil a throcairean saor;
 Bheir e saibhreas gu leoir dhuibh,
 ‘S iomadh solas faraon;
 ‘S bheir e oighreachd ann gloir dhuibh
 ‘S fearr gu mor dhuibh na’n saogh’l.

Chlann a ghaol thugaibh geill da,
 ‘S leanuibh cheuman gu dluth,
 ‘S deanaibh ‘m peacadh a threigsinn,
 ‘Se sud a cheus e air tus;
 O’n a phaidh e ‘ur n-èiric,
 Thugaibh geill dha a’s cliu;
 ‘S cruaidh ‘ur cridhe mo theid sibh
 ‘Ga cheusadh as ur,

'S ma theid sibhse chuir dail ann,
 Ribidh each sibh 'na'n lin,
 'S bidh na miannaibh fas laidir,
 'Nuair theid an arach' le tiom ;
 'S iomadh innleachd th'aig Satan,
 'S tha sruth ar nadur a ruith sìoa,
 A's ged mheall iad an traths' sibh,
 Bheir iad am bas aig a chrìoch.

'S mor buannachd na h-oige
 A gheibh eolas air fein ;
 Bidh tuilleadh tim agus treoir ac',
 Gu oibrìbh mor chuir an ceill ;
 Bheir sud gu onoir ro mhor iad ;
 'S bidh tuilleadh gloir dhoibh air neimh ;
 'S air feadh an la nì iad solas
 Ann an trocairean De.

Dh'iarr Ioseph a's Maois-e,
 'S thug iad gaol do an oig',
 'S b'fhearr leo masladh 'n Fhìr-shaoruidh,
 Na bhi na'n daoine ro mhor ;
 B'fhearr leo coir 'san Fhear-shaoruidh
 A's ann a ghaols' a bhi beo,
 Na na solasan faoine,
 Bh'ann an saoghal nau deoir.

Dh'iarr Rìgh Daibhidh gu luath e,
 'S e 'na bhuaichail ri trend,
 'S gu sean aois rinn e luaidh air,
 'S chuir e bhuaidhean an caile ;

'S an ni thug subhachas mor dha,
 Chuir e 'n oran dhuinn fein,
 'S iomadh cridhe ro bhronach,
 Dha'n dthug iad solas 'na dheigh.

Ged bha Solamb air arach'
 Ann aillghios gu leoir,
 'S e 'm Fear-saoruidh a b'fhearr leis,
 'S thug e gradh dha 'na oig';
 Tha Ghna-fhocail ro sheumail,
 Anns gach ceum dh'ionnsaidh gloir;
 'S ann na chainnt tha mor eifeachd,
 A stiuireadh ceuman na h-oig'.

Bha Jeremiah a's Samuel
 'N am faidhean gle og,
 'S air son bhi leanntuinn na firinn
 Fhuair iad trioblaidean mor;
 'S an aghaidh aingidheachd na tiro
 Thug iad firinn gu leoir;
 'S bhiodh iad 'g urnuigh os iosal,
 'S tric ri mi-ghean a's bron.

B' og Iosiah 'g a iarraidh,
 Ochd bliadhna do dh'aois,
 'S ged bu Rìgh e 'bha riaghladh,
 Bha e diadhaidh maraon;
 'Nuair a leugh e an fhirinn,
 Bha chridhe dileas a's maoth,
 'S thug e aingidheachd na tire
 Gu bhi fo chis air gach taobh,

'S chi sibh Timoti ris,
 Bha 'n creidimh fìor ann bho oig';
 Sheol a mhathair dha 'n fhirinn,
 A's bha e dileas re bheo;
 A's ged bha Ios' air a cheusadh,
 Thug esan speis da bha mor,
 Bha e leantuinn a cheuman,
 A's bha e feumail do Phol.

O chlann! cuiribhs' 'ur dochas
 Anns an trocair tha saor,
 'S leanuibh 'n eiseimpleir ghlormhor,
 Th' aig an t-seors' thug dha gaol;
 Ged their cach gu bheil sibh gorrach,
 'S gur trath gu leoir dhuibh bhi naomh,
 Gur bochd bhi siubhal co bronach,
 Gus an toisich an aois.

Ach 's fearr dhuibhse bhi ciallach,
 'S a bhi fo dhion ann an tim,
 No bhi 'n cunnart nam piantaibh,
 'S a dhol gu siorruidh an dith;
 'S fearr siubhal 'na fhabhair,
 'S a dhol gu bas ann an sith,
 Na na h-uabhasan gabhaidh,
 Bhios coinneach' cach aig a chrich.

'S fearr codal mar fhìrean,
 'S dusgadh ris 's a bhi deo;
 Na bhi basach' fo 'n diteadh,
 'S ciridh ris ann am bron;

'S fearr dusgadh 'na iomhaidh,
 'S a bhi mar ghrian ann an gloir,
 Na bhi fulang gu siorruidh
 Anns na piantaibh ro mhor.

Slan leibh nis' a cbairean
 'S O! gun dail, bithibh naomh,
 Ged a dhfhuilingeas sibh taircuis,
 Air a sga bho chlann-daon',
 Cinnt' ni siorruidheachd an ard sibh,
 Ann am Pharas a ghaoil,
 'S cha bhi bron, 's cha bhi bas ann,
 'S gheibh sibh lath'rachd gu saor.

ORAN DO'N AOIS.

AIR dhomh bhi smuanach' air m' ionndran,
 Thachair seann-duine liath orm,
 'S thug mise urram do 'n aois,
 'S bha es' co faoilidh sa dh'iarrainn;
 Ach 'se mheudaich mo bhron,
 Gur e seann *storie* dh iarr e,
 'S ged bha neart uil' air fhagail,
 Cha robh cail aig' do 'n diadhachd.

'Se so na smuaintean a dh'èirich,
 Mo thruaighè leir! mar a ta thu;

‘S truagh nach d’fhuair thu bho t-oige
 Fìor eolas air slainte ;
 Na’n d’fhuair ‘se bheireadh dhuit solas.
 Naigheachd ghloirmhor ma’n t-Slanuighear,
 ‘S bhìdh tu seoladh mo cheuman,
 Le combhairl’ fheumail a b’fheard’ mi.

Bu shona dhuit ann a t-oige
 Na’n d’fhuair thu coir ‘s an Fhear-shaoruidh,
 ‘S gu’n chaith’ thu neart agus treoir,
 A chum a ghloir-san a sgaoladh,
 Bhìdh tu ‘na diugh mar bu choir dhuit,
 A’ tighinu beo air a ghaol-san ;
 Agus bhìdh toradh a’s blath ort,
 Ged a thainig an aois ort.

Bhìdh tu foillseach’ a ghloir-san
 Do’n al og a tha ‘g eiridh ;
 ‘S do cheann liath ‘n chrùn gloir dhuit,
 O’n bhìdh eolas Mhic Dhe ann ;
 Bhìdh tu ‘g iarraidh an Ard Rìgh,
 ‘S bhìdh a lath‘rachd ‘s gach ceum leat ;
 ‘S o’n ‘se d’ chairid a b’fhearr e,
 Bhìdh tu ‘g arach’ na treud aig.

Bhìdh sith, a’s sonas, a’s dochas
 Dol an codhail a bhais ann ;
 ‘S thigeadh ainglibh o’n gloir,
 A chum do threorach’ gu Pharas ;
 An sin bhìdh t-aoibhneas co mor,
 ‘S nach eil neach beo a ni aireamh,

'S cha dthigeadh aois ort na leonadh,
Ach siorruidh beo ann a lathaireachd.

Ach 's ann a tha thu a'd' chrianach,
'S do cheann liath dhuit 'na naire;
'Se 'g innseadh nam ficheadan bliadhna
Chaith thu gun Dia anns an fhasaich,
Chaith thu madainn na h-oige.
Ri cluiche, spors', agus gairich;
'S ged thug an latha do threoir uat,
Tha thus' co feolmhor 'sa bha thu.

'S o'n a thainig an aois ort,
'Se nithe 'n t-saoghal bu Dhia dhuit;
Bha thu 'g an ruith mar a dhfhaod thu,
'S cha d' rinn a h-aon diu' do riarach';
Tha thu 'n diugh air do sharuch',
'S cha dean each mar is miann leat,
Tha thu t-eallach do d' chairdean,
'S do dbroch nadur 'g an pianadh.

Ach 'se sgeul is ro chraitich
Gu'm b'eil am bas ort a tighinn:
'S gu 'n toir thu cunntas mar bha thu,
Ann an lathair a Bhreitheamh;
Bheir thu cunntas ma d' ghluasad,
Do chainnt, a's smuaintean do chridhe,
'S iomadh trocair bha luachmhor,
'S gach gairm a fhuair thu gu tighinn.

An sin chi thu le scarbhas
An carn feirg bha thu tional,

‘S an t-eallach trom nach gabh giulan,
 Bheir sios gu dluth thu gu peanas ;
 ‘S biodh sad a meudach’ do dhoruinn,
 An t-al og bhi ‘g a d’ leantuinn,
 ‘S le t-eiseimpleir ‘s do sheoladh,
 Gu’n d’ rinn thu ‘n treorach’ ‘sa mhearachd.

Ach tha trocair ann fathasd,
 Am feadh ‘s tha la na slaint’ ann,
 Tha sonas siorruidh ri fhaotuinn,
 Ceart co saor ‘sa ni gras e ;
 O’n chaidh an obair a chrìochnach’,
 Ni na milltean a thearnadh,
 ‘Sa thionndai’eas moran o’n seachran,
 Do na peacaich is graineil,

Ma ‘se ‘s gu’n creid thu an fhirinn,
 Bheir an iobairt ud beo thu,
 ‘S bheir e fireantachd bhuan duit,
 A’s athnuadhaichidh t-oige ;
 Theid a ghaol feadh do bhuidhean’,
 ‘S ni thu uail an a mhorachd,
 ‘S bidh fuil an Uain duit co priseal,
 ‘S gur e do shith e ‘s do dhochas.

‘S ged tha ‘m peacach ceud bliadhna,
 Gach latha riamh fo na mhalluchd,
 Ma philleas e gu bhi diadhaidh,
 Ma ‘n aon-uair-deug gheibh e beannachd,
 Fhuar an gaduich saor throcair,
 ‘Nuair bha’n deo ann gu fannach’,

‘S chi sibh ris a mac stroghail,
 Fhuair e trocair gun cheannach’.

Ach ma theid thus ‘a chuir dail ann,
 ‘S gu ‘m b’eil am bas co ro diluth dhuit,
 Thēaga gu ‘n duisg thu a marach,
 A’s la nan gras air do chulthaobh ;
 Chaill thu ‘n lá a bha soillseach,
 ‘S tha sgail na h-oidhech’ air do shuilean,
 Chaill thu ‘m foghar, ‘san samhradh,
 ‘S tha stoirm a gheamhraidh tighinn dluth ort.

‘S mor tha choslas a bhais,
 Air taghaidh, ‘s dhail’nich do dheudach ;
 Tha chraobh Almon fo bhblath,
 ‘S na daoine laidir a’ geilleadh ;
 Dh’fhail’nich nigheanaibh ‘chiul,
 A’s cha ‘n eil surd ort ‘g an gleusadh,
 Tha crith do lamhan ‘s do cheann,
 A’s dh’fhas thu mall aun do cheum‘nan.

O ‘s mithich dhuit dusgadh,
 Ma ‘s an dun ort na flaitheas,
 Tha cudhrom t-anam ri fhaotuinn,
 Air snathain caol ‘se air caithe,
 ‘S doilich leam mar a tha thu,
 ‘ an dara bas ort feitheamh,
 M a ‘se ‘s nach bi thu fò dhion,
 Mu ‘n dtheid a ghrain ort a luidhe.

BAS AN FHIIREAN.

'S THOIR leam gur sona 'n aireamb,
 Tha fagail gleann nan deoir,
 'S tha dol gu luath do 'n aros
 Tha uile lan do ghloir;
 Far nach claidh am bas,
 'S nach dthig namhad air an toir,
 'S nach cuimhnich iad mar bha iad,
 'Gan sarach' anns an fheoil.

O'n se 'n t-Uan thug speis dhoibh,
 Cha treig e iad gu brath;
 'S gun cheannaich e dha fein iad,
 Bha 'n eifeachd sin 'na bhas;
 Bu toilicht' phaidh e n' eiric,
 'S e fein a thoir na'n ait',
 'Se fuil na h-iobairt-reitich,
 Ni feum dhoibh ann's gach cas.

Rinn e o'n lagh an tearnadh,
 'a 'm fiachan phaidh gu léir,
 'Sa naimhdean chuir fo shailean;
 Bha ghairdean ladir treun,
 A's dhoirt e spiorad gras orra,
 'Nuair chaidh ardach fein:
 A's dh'ath'raich sud an nadur,
 Gu'n dthug iad dhasan speis.

O'n chreid iad ann a fhirinn,
 Bha 'n inntinn dol na dheigh,
 A's fhuar iad e ni's priseal,
 Na ni 'sa chruinne-che;
 B'e 'n cliu san onor ard sud,
 Gu'n dthug iad dhasan speis;
 'S gu'n mhiannaichiad gu brath,
 Bhi 's an iaite 's am biodh e fein.

'S math dhoibh nis gu'n dfhuair iad
 Co luath dol as an fheoil,
 'S a dhul a stigh do'n t-shuaimhneas,
 Far nach bi luaidh air bron;
 Bidh iad gun smal gun truaill'eachd,
 Ma 'n cuairt do'n Chathair mhor;
 'S bidh h-uile neach thug buaidh ann,
 'S an t-Uan 'na uile ghloir,

Cha toir corp a pheacaidh
 Air seachran iad ni's mo,
 'S cha bhi iad mar a chleachd iad,
 A' gleachdadh ris an fheoil;
 A's saigh'dean teinnteach Shatan
 Gu brath cha tig 'nan coir;
 'S cha'n fhaigh mi-chreidimh ait' ann,
 Le lath'rachd Rìgh na gloir.

Nan smuaintean olc a's diomhain,
 Bha riamh 'g an cuir fo leon,
 'S na h-aignidhean mi-rianail
 Nach strìochdadh dha na choir;

Gach latha bochd a's cianail,
 Le 'n grian bhi dol 's na neoil,
 'Theich sud mar sgail na h-oidhche,
 A's sboillsich orr' an lo.

Cha ghearan an luchd-aitich',
 Air tinn, no bas, no truaigh' ;
 Tha craobh na beatha fas,
 Ann a meadhon Pharaist shuas ;
 'S tha 'duilleagan co aluinn,
 'S gu'n slanuich iad an sluagh,
 'S tha toradh feadh gach la oirr',
 'S fo sgail tha sonas buan,

'S tric bha iad laisd' le solas,
 An gleann nan deoir so fein,
 Ach 's tric a thigeadh neoil air,
 'S bliodh iad fo bhron 'na dheigh
 Ach nis tha la mor ac',
 'S an solasan cha treig,
 'S iad seinn ni's binne mar mhoran,
 Na smeorach 'measg nan geug'.

'S ann nis tha 'n sonas buan ac',
 'S iad snamh an cuan a ghaoil ;
 'S iad faicinn gloir an Uain sin,
 'G an cuartach' air gach taobh ;
 Cha 'n fhaca suil, 's cha chualas,
 'S cha deach' a luaidh le daoine',
 Gach sonas thaisg e suas dhoibh,
 'S gu'n d'fhuair iad e gu saor.

'S tric bha 'n sonas ard,
 'S an co'-chomunn blath le cheil,
 'Nuair thionaileadh na braithrean,
 'S iad seinn air grasan De ;
 Ach sgap' iad ris do 'n fhasach,
 'S rinn sud an cradh gu geur,
 'S is stric a sgair am bas iad
 O chaidreamh bhlat a cheil.

Ach 's math dhoibh 'n la dhfhag iad
 An fhasach as an deigh,
 'S an dfhuair iad dol do'n aros
 Anns am bheil lath'rachd Dhe ;
 Far am bheil na cairdean,
 Nach sgair gu brath o cheil ;
 'S an gaol air nach dthig fuarach',
 Co buan ri cathair Dhe.

'S tric a mhill e 'n suaimhneas,
 'S a dhfhag e 'n gruaidh fo dheoir,
 Bhi chomhnuidh measg an t-sluaigh sin,
 Bha gluasad reir na feol',
 'G am faicinn ruith gun smuainteach',
 Gu luath a dh'ionnsuidh bron,
 Air son gu'n chuir iad suarrach
 An t-Uan le uile ghloia.

Ach sonu' 'n dream a dhfhag iad,
 'S a theich gu Pharas De ;
 Cha 'n fhaie iad neach toirt tair dha,
 No bristeadh aitheantean fein,

'S e th' ann an dream a bhuaidhaich,
 'S a lean an t-Uan 's gach ceum,
 A's thiorraich e bho 'n uair sin,
 O 'n gruaidh na h-uile deur.

Cha bhi 'n dream fhuair gras
 Deanamh tair air aon a cheil',
 Cha bhi roinn, no partidh ann,
 No neach gun ghradh d'a cheil',
 Tha seachranaidh na fasaich
 Air fhagail as an deigh ;
 A's cha bhi Pol na Barnabas
 A sarach' aon a cheil'.

Sibhse rinn ar fagail,
 'S a chuir am bas 'nar deigh,
 Cha'n eagal leibh gu brath nis
 Gu'n caill sibh fabhair Dhe ;
 Cha bhi buaireadh Shatan,
 No failinn annaibh fein,
 A's cha dthig Righ nan uamhas
 'N ar smua'ntibh feadh gach re.

Fhuair sibh crun a's oighreachd,
 'S tha 'r n-aoibhneas pailt gu leoir,
 S gu cinnteach tha sibh saibhir,
 Mar oighreachan na gloir ;
 Tha ghrian an conaidh soillseach,
 'S cha dthig an oidhch' 'nar coir,
 Se 'n t-Uan ar caid gradhach,
 'S le lath'reachd bithidh sibh beo.

Rinn e ar sgeadach' rioghail
 Le fireantachd a ghrais ;
 'S cha dthig sibh dh'ionnsuidh diteadh,
 Cha 'r firinneach' le bhas ;
 A's dhfhag sud e co priseal
 'S nach bi sibh sgith gu brath,
 Toirt moladh agus cliu dha,
 Le oran ur gach al.

Ged dhfhag sibh sinne bronach,
 An gleann nan deoir 'nar deigh,
 Cha'n ann mar dhream gun dochas,
 Nach comhlaich sinn a cheil ;
 Tha sibhse an diugh co sgiabhach
 'S co geal ri grian nan speur,
 'S 'n uair bhios an obair crìochnaicht',
 Bithidh sinne triall 'nar deigh.

RIGH NAN UAMHAS.—BAS AN AINGIDH.

FHIR theagaisg, cluinn e, 's gabh suim d'a reir,
 Tog suas mar thrompaid do ghuth, a's eigh
 Ri sluagh gun eolas, tha nis a domhlach'
 Air sligh' na doruinn, 's gach feoil mar fheur.

Na caomhainn le truas iad, thoir fuaime gun dail,
 'S leig ris an truaigh' an la nan gras,
 Ged tha iad uasal, 's an inntinn uabhrach,
 'Se 'n t-aobhair truais iad 'n uair thig am bas.

Tha 'n duine truagh dol 'san uaigh gun dail,
 Thig Rìgh nan uambas 'ga chuir an sas;
 Ni tinn a bhualadh 's bidh 'n eigh chruaidh aig,
 An saol sibh shluaigh an e so am bas.

Tha piantaidh cruaidh air toirt uam mo chail,
 Tha crith is uambann air tighinn 'mo dhail,
 Tha toirm 'mo chluasan, is m' fheoil air fuarach',
 An saol sibh shluaigh nach e so am bas?

Tha nis mo shuilean air tionail sgleo,
 'S ann nis tha 'n saoghail dhomh faoin gu leoir,
 Mo thruaighe-leir! gu'n dthug mis mo speis dha,
 'S nach dean e feum dhomh 's mi 'n eiginn mhoir.

Mo neart 'gam fhagail 's mi falbh gu dluth,
 Mo chridhe failinn a's mi gun lus,
 'S mar gleidh sibh seoladh a chumas beo mi,
 'S 'n t-siorruidbeachd mhor a tha 'm beachd mo shuil.

'S ann orm tha 'n t-uambas roimh uair a bhais,
 'S mo dhochas truagh teicheadh uam mar sgail;
 Cha 'n eil mi 'n ordugh gu ghol thoirt codhail,
 Do 'n bhreithcamh mhor bheir gach feoil 'na lath'r.

Ach tha mo dhochas a trocair De',
 Cha robh mi 'm phoitear no deanamh bhreug,
 Mo ghuiomb 's mo chomhradh ni 's fearr na moran'
 'S cha deanainn foirneart air neach fo 'n ghrein.

Mhaith mis mi fein do gach creutair beo,
 'S mi truasail deirceach ri neach fo leon,

A's ged a bhuaidhich am peac' air uairibh,
 Trid laigs is buair' ach cha b'aun de' m' dheoin.

Thilg iad gle og mi air trocair Dhe,
 A's lean a throcair mi anns gach ceum,
 A's dhith a's dhol mi 's ann aig a bhord-san,
 'S le dichìoll mor bha mi deanamh 'n reit.

Ach tha mis gun suaimhneas an deigh gach ni,
 'S nach seol sibh shluaigh mi, Cìod e tha dhith ;
 Tha choguis bheo sa toirt uam mo dhochas,
 'S tha eagal doruinn toirt uam mo shith.

Tha mo chridhe 'g innseadh nach bi mi beo,
 'S gu 'n drinn mi di-meas air slaint' co mor,
 Nach do chreid mi 'n fhirinn ma thimchioll Iosa,
 'S nach robh e prìseal dhom riamh 'san fheoil.

'S mi 'n tanam truagh nis d' an dual am bas,
 Cha deach' m' ath-nuadhach' an la nan gras
 Ged thuirt an fhirinn gum bheil gach firean,
 Air a bhreith ris ann an la na slaint.

Do aitheanaibh naomh-san cha dthug mi geill,
 'S do sbligh' na naomhachd cha dthug mi speis ;
 'S cha d'fheuch mi cairdeas, no gradh, no frinn,
 Do 'n dream bha dileas 'ga leantuinn fein.

Aon tart no iarrras cha robh mo chom,
 'S anu dhomh-s' bha 'n diadhachd na h-eallach trom,
 'S mo chridh' sas anns an ni rinn m' fhailinn,
 'Se sud rinn m' fhagail an diugh co lom.

Tha saighdean geur a' dol tromham dluth,
 Ach, O ! an t-siorruidheachd tha'm beachd mo shuil,
 Nam faighinn dail 's thigh'nn a ris gu slainte,
 Gu cinnteach dhfhasainn a'm' chreutair ur.

Nach bi sibh 'g urnuigh 's gum bheil mi beo,
 Ri Rìgh nan Duil o'n tha throcair mor ;
 Ach tha mi failiann, slan leibh a chairdean,
 Tha mis gu brath gu bhi ann am bron.

Nis dhorch' mo shuilean le sgail a bhais,
 Nis chi mi chuis mar a bha e radh,
 Tha teine mor ann, 'san sluagh 'g an rosdadh,
 Gun suil ri trocair air feadh gach al.

Ma 's duine beo thu nach cluinn thu 'n eigh,
 Nach creid thu 'n fhirinn a's dean d'a reir,
 Air neo gu cinnteach cha dtheid do thearnadh,
 'Se sud am bas gus an dthig thu fein.

CARAIÐ 'IS DLUTHAIDH NA BRATHAIR.

NACH mithich dhomb bhi toiseach
 'S a cantuinn oran ur,
 Mu 'n Tí rinn fhuil a' dhortadh
 'S a' ghloir bha 'n a ghnuis :
 'S e 'n caraid e a b' fhear dhomb
 Na cach 's na h-uile cuis
 'S e 's dluthaidh lean na brathair,
 'S e ladair air mo chul.

Ach cia mar ní mi cainnt air
 'S gun samhladh dha fo'n ghrein ;
 'S nach d' fhuair me teangaidh Ainglibh
 'Is lasair ghraidh d' a reir :
 'S na 'n d' fhuair cha bhithinn sgi
 Dheth bhi sir 'g a chuir an geil ;
 'S a 'g innseadh a' measg na'm firean
 Gach ní rinn e dhomb fein.

A sh' lanuigh'ear ro ghloirmhor ;
 Mo threoir ge'd bha mi mall,
 Bu tu fear-stiuraidh m' oige
 Gu m' threorach anns gach ball ;
 'S na 'n d' fhag u mi 's an uair sin
 Bu truagh dhomb bhos 'is thall,
 'S mi cluich' air brúach ain-eibhinn
 'S nach bu leir dhomb an call.

Cha d' fhuair mi combairle *Parant*,
 Is brath'rcan cha robh ann,
 Nò neach ghabh curam tra dhìom,
 Chailh m' fhagail anns a' ghleann :
 'S ge d' bha mi measg mo chairdean
 Cha babhaist doibh bhì cainnt
 Air nì 'n taobh thall do 'n blas
 Dheanadh sta dhomb aig a cheann.

Ach bha do spiorad stri rium
 'S bha dìteadh annam fein ;
 'S ehuir sud mi dh' ionnsuidh Phìobail,
 A dheanamh sìth is reit :
 Chuir sud mi dh' urnuigh 'n uaingneas
 'S mi buachailleachd na treid
 'S bhìodh m' imtinn tighinn fo bhuaðhras
 Is uamhassan ro ghoir.

Ach thuitinn 's a mhi-churam,
 Is mhuchainn Spiorad Dhe ;
 'S mar neul na madainn shuileadh
 Gach dusgadh bh' annam fein :
 'N uair thachrainn ris an t-sluagh
 Bhìodh cuir suarach nitheadh Dhe :
 Labhrainn agus ghluaisinn,
 Do reir an gluasad fein.

'N sin theicheadh Maois 's an Faidhean,
 'S gach Brathair fada uam ;
 'S iad call 'n duil gu brath dhìom
 'S mi dìultadh gras an Uain :

Ach cliu gu 'n robh gu brath dbuit
 A shlanuir na 'm buadh !
 Lean thu anns gach àit mi,
 Gu m' thearnadh as gach truaigh.

Lot do shaighdean geur mi
 Is dh' eigh mi air son sith ;
 'S dh' fheuch thu dhomh mar geillian
 Gu 'm eigin doll an di :
 Thuig mi gu 'm b' fhaoin mo dhochas,
 'S gu 'n robh mo sheolan cli,
 'S gu 'n robh mi 'n cunnard mor'
 A bhi 'n doruinn gun chrìch.

'N sin bheirinn geill gun dail
 Do na h-aitheanntean anns gach nì
 Streapainn beinn Sinai,
 Ga b' ard i, airson sith .
 'S thosaich mi co ladair
 Ri peac' is bas ri stri
 Mar neach an cunnard bathadh,
 'S e snamh gu bhi air tìr.

Ach bha 'm peac' a buadhach,
 Is suaimhneas cha robh ann ;
 Is bha na tonnan uabhrach
 Gu luath doll thar' mo cheann
 'S bha Satan 'g a mo bhuaireadh
 Gu teicheadh uat san am,
 Aig radh gu 'n robh mi gorach
 Is nach robh dochas ann.

Bhiodh e fiaradh a Phiobuill
 'S e feuchainn milltean sluaigh,
 Is cuid dhiu na 'n luchd mionaich
 Gun suim do ni dheth 'n t-sort :
 Is thuirte e 'n sgrìos thu 'n sluagh sin
 Gun truas ri sean na og ;
 'S gu 'r pharasaich ro uahhrach
 Luchd aidich fuar fo chleochd.

Ach thainig thu ga 'm chombnadh
 'N uair dh' fhalbh mo thoir 's mo bhuaidh
 Is chaisg thu 'n sin sort ud
 Bha 'n toir air m' anam truagh :
 Is dh' fheuch thu Dhe do ghloir
 Na thug solas dhomb car uair :
 Chaidh 'n dream bha ga mo sharach
 A bhathadh 's a mhuir ruagh.

Sheinn mi 'n sin le solas
 'S e oran Mhaois 's 'n Uain,
 Mar neach a bhiodh a chomhnuidh
 'S a ghloir a ta bi-bhuan :
 Gun chuimhn' air truailleadh naduir
 No tart na fasaich chruaidh ;
 Oir bha mo chomhnuidh 'n trath sin
 Fo sgail an Ti thug buaidh.

Ach thug thu mi do 'n fhasaich,
 Gu sluic is aros gharbh ;
 'S bha dris is droigheann fas ann
 'S bha uisge *Mara* searbh :

Is dh'fhàraich gradh mo chairdean,
 'S bha cach ruim ann am fearg,
 O n' thug mi geil dha t-aitheantibh
 'S ri 'n gnathan nach dearbh.

'N sin dh' fhoillsich thu do ghloir dhombh,
 'S bha mais gu leer a' d' ghnuis ;
 'S 'n uair thuirt thu mairseadh beo,
 'S ann rinn m' aam solas ur :
 O n' rinn thu d' fhuil a dhortadh,
 Mo neart 's mo dhochas thu,
 Mo shith 's mo dhaighneach laidir,
 Mo shlainte 's mo cheann iul.

Thuirt thu 's leor mo ghras dhuit,
 Bi laidir 's bheir e buaidh ;
 'S cha dit' aon neach gu brath thu
 'S gu 'n phaidh mi tuilleadh 's luach :
 Ghleachd mi ris a bhas
 Gu 'd thearnadh o gach truaigh ;
 Is tagraidh mi do chuisseadh,
 Ann an cuirt 'n am flaitheas shuas.

Leansa mi gach uair,
 Agus gluais an slighe Dhe ;
 'S cuir t-eallach air mo ghuailean
 Oir tha iad buadhach trein :
 'S ge d' bhi thu sgi s' an fhasaich
 Bi neart 's an lath do reir ;
 'S bi d' thaic ri fear do ghraidh,
 Is cha 'r fhag mi thu 's cha treig.

'S 'n uair rinn mi 'n seachran aicheadh
 'S na gnathean gun fheum,
 Dh' fhuaraich gradh mo chairdean,
 Is clann mo mhathair threig ;
 Is bhiodh na naoimh toirt tair dhomb,
 'N uair dh' fhaillneadh mo cheum ;
 Ach gheambannsa do lathaireachd,
 'S tu b' fhear na iad gu leir.

Nis togam m' Ebenesear,
 Is seiuneam fein do chliu ;
 Oir gu 's an uair so fein,
 Cha do threig thu mi co-dhiu :
 'S c' arsan nach biodh mo dhochas
 A' d' ghealladh mor 's gach cuis ?
 Gu 'n toir thu mi thar Iordan,
 'S gu 'm faigh mi gloir is cliu.

Na 'n deanadh tu mo threigsinn,
 'S nach biodh tu fein rium bla
 Co dhuinnsidh theid mi ?
 Oir cha 'n 'eil feum an each
 Ch 'n 'eil ni fo 'n ghrein
 Ris nach d' fheuch mi arson slaint' :
 Ach 's leighichean gun fheum iad
 'S dhomb fein cha d' rinn iad sta.

Dh' fheuch mi ri slighe na doruinn,
 Is cha robh solas innt'
 'S ri da mhaighstir combladh,
 Is bhà mo dhochas fann ;

'S ri slighe na fein-fhireantachd,
 Is cha robh sith dhomh innt' :
 Bha binne bais 'mo chluasan,
 G' am ruaig 's g' am ruidh gu teann.

Ach 's grian 's a sgiath do lathaireachd,
 Is bheir thu gras is gloir ;
 'S na gheabh bhi ann a d' fhabhar
 Bheir thu dhoibh slainté mbor :
 'N uair bha thu ann an sith ruim
 'S e thuir mi gun gho,
 Gu 'r tu is tearmunn dileas,
 'S mo chuid an tìr na 'm beo.

Mo charaid thu ! na fag mi,
 'S an fhasaich stuir mo cheum ,
 Thoir neart a reir an la dhomh,
 Na fagsa mi 's na treig :
 'S a 'n uair ni tinn mo bhualadh,
 'S nach dean an sluagh dhomh feum ,
 Dean thus' mo leabadh suaimhnach,
 A' cluinntin luaidh ort fein.

'S 'n uair bhitheas an saoghal sgith dhiom,
 'S gun ni ri dheanamh ruim,
 Bhiodh am bas na theachdair sith dhomh
 Gu m' thoirt air tìr a nunn ;
 Theid mi a sealladh chaich,
 Is mo ghuth gu brath cha chluinn
 Ach bheir do ghairdean laidir
 Mi-tearuint na tuim.

'N uair thionaileas mo chairdean
 'S an uaigh gu m' charamh sìos,
 Biodh an uaigh na leabadh thamb dhomh,
 Gus an lath an tig thus ris :
 Bi dluth throigh gleann a bhais dhomh,
 'S a ghaoil na fag-sa mi,
 Gus am faic mi ann do ghloir thu,
 Fad sioruigheachd mhor gun chrìch.

Dean trocair air mo chairdean
 A dh' fhagas mi a 'm dheidh ;
 'S biodh mo chuid uan 'g an arach
 Fo dhuthar sgail do sgeth :
 Tog fein luchd teagaisg blath dhoimh,
 'Ni 'n comhnuidh sta do 'n treid,
 'S bi ni 's dluthaidh dhoibh na brathair
 Air feadh an laith fo 'n ghrein.

TOBAIR NA 'N UISGEACHAN BEG.

'S e mhiadaich truaigh chlànn daona
 Gu 'm beil iad faoin ann am barail,
 'S iad 'g iarruidh 'n sonais 's an t-saoghal,
 Far nach d' fhaod iad bhì maireann :
 Thanaig mallachd do rìreadh
 Air gach ni th' air an talamh,
 'S cha 'n eil sonas ri fhoatainn
 Anns na faochagan falamh.

Co bi thuigeadh mo *stori*,
 Tha cuid dheth bronach ri aithris;
 Chaidh mo mhealladh gle oga,
 'S air slighe na doruinn mo tharainn;
 'S rinn toilinntinean feolmhor,
 Tric mo threorach 's mo mhealladh,
 Mach o thobar mo sholais
 Ge d' bha e 'n combnuidh cur tharais.

Bhuail pathadh gle og mi
 Arson solasan peacach;
 'S cha robh tobar dheth 'n t-seort sin
 As nach d' ol mi dol seachad:
 'S cha d' rinn iad mo riarach,
 O n' bha m' iartas co farsuing;
 'S ann bha iadsan co neo-dhianach
 'S gu 'n do mhiadaich iad tart dhomh.

Ach dh' fhosgail tobair na slant' dhomh
 Anns an fhasaich bha tartmhor;
 Bhuail e charraig is thanaig
 Deoch rinn sta dhomh air m' astar:
 'S ann a tobar tigh Dhaibhidh
 A thug do ghras dhomh a nasgaidh;
 Na riarach m' anam neo-bhasmhor
 'S a chaoidh gu brath cha bhi tart air.

Dh' fheuch thu aingeachd mo chridh' dhomh,
 Bha o 's 'n iosal am falach,
 'S cha toireadh m' oibrichean sith dhomh,
 Bha gach ni dhiu co salach:

Ach 'se uisgeachan Shiloh
 Fuil na h-iobairt thug barachd ;
 'S ann an sud a tha 'n cifeachd
 Chum mo chreachdan a gblanadh.

Ann a miadhan gach trioblaid
 'N uair bhitheann sgìth le mo thuras,
 Fhuair mi deoch as an fhiar-uisg,
 Chuir air di-chuimhn' iad uile :
 Bhiodh do gheallachan firinnach
 Ro phriseal dhomh uile ;
 'S bhitheamh cuimhneach air an uom,
 Anns nach bi mighean no mulad

Bhitheann cuimhneach cho suaimhneach
 'S a tha 'n sluagh sin cha dhachaidh,
 'S a tha 'n diu ag ol as a chuan ;
 'S cha leag an t-Uan chaoidh tart orr :
 Cha bhi 'n gruaidhean fo dheoir.
 Is bas no bron cha tig faisg dhoibh
 Ri taobh na 'n uisgeachan beo sin,
 'S iad uile 'g ol as gu farsuing.

Bha mo chreachdan cho graineil,
 'S truailleachd naduir co salach ;
 'S cha robb mi siubhal mar bail leum
 Le corp a bhais bhi callach :
 Ach bhitheann cuimhneach an la sin
 Anns an tair mi dhol thairis,
 Gu bhi sealbhach do lathaireachd
 Anns an aite nach bith small air,

Bhiodh luchd aidich gun ghras ann,
 Bhiodh luchd tarchuis is fanaid,
 Toirt iomadh builleadh bha sarach.
 Roinn do 'n ardan a bh' annams':
 Ach 'se *caiptean* mo shlainté
 A lean le gairdeachas m' anam,
 Arson gu 'm b' fhiu mi bhi tarail
 Air a sgathas' air an talamh.

'Trid bais is trioblaidéan geuradh
 Chairth e fein air an toiseach;
 'S a mhiad 's a lean ann a cheuman
 Thug sud gu deuchainnean goirt iad.
 Ach is sonadh 'n diu 'na lathair iad
 'S glan a shlanaich e 'n lotan;
 Cha tig luchd angaidheach gu 'n sarach
 No sgeul gu brath chuireas spot orra.

Bhithinn sona air uairean
 Measg do shluaigh air an talamh;
 Ach 's tric a dhealaich an uaigh sinn,
 'S a rinn n'ur truailleachd n'ur sgaradh;
 Ach gheabhainn beagan de shuaimhneas
 Le bli smuaineach mu 'n lath
 Anns an cruinnich an t-Uan iad,
 Gu leir ma 'n cuairt do 'n righ chatbir.

'N a gheabhainn do lathaireachd
 Bhithinn ra le Ian fhios air;
 Gur sona 'n sluagh a thug gradh dhuit,
 'S nach robh thu 'd fhaislich do Israel:

Shaoilinn gu 'm faicinn do ghloir thu
 Air na neoil tighinn ga 'm fhiosrach,
 'S bhithinn tolicht' gu leor
 A dhol do chatbail le misneach.

Ach bha mo shoitheach co deothach
 Gu 'n tuisge beo ud a chumail ;
 Cha mhaireadh sud ach car *moment*,
 'S bhitheadh an fheoil 'g iarruidh fuireac̃
 Ach 'n uair theid mi thair Iordan,
 Cha bhi bron ann no mulad ;
 'S bith' mi faicinn do ghloir,
 'S mo ghrian gun neoil chaoidh tuilleadh.

Ach 's aobhar mulaid ri smuanach
 Na tha de shluagh air a' mealladh,
 Chaith an saothair 's am buaighean
 Gun fhois na suaimhneas air thalamb ;
 'S iad duilteadh 'n fhuor uisge bheo so,
 'S am bheil solas gun ghainneadh,
 Chum an uireasbhuidh riarach,
 Tha mil, is fian, agus bainne.

Leam us sonadh an aireamh
 Fhuur gras gu bhi tarruing,
 Sith us sonas gach la,
 A tobair slainnt nach be folaimh,
 Theid iad gu talamh Chanaan,
 'S biodh 'n tobair lan sa cuir thairais,
 'S iad ag ol do 'n abhainn tha aluinn,
 Si ruidh air straidaibh na cathairach.

ORAN NA MISSIONARIES.

Tha 'n soisgeul buadhach air sluagh gun ghras,
 S'a 'n dream nach cual na n cleann don bhas,
 Tha iad an comhnadh gun Dia sgu 'n dochas
 A dhi' bhail eolas air sligh na slainnt.

Nach aobhair bron leibh na sloigh to marbh,
 'S iad cuir an dochas an iodhail balbh,
 Ach co a theid a thoir sgeul ma 'n uan dhoibh,
 Thair muir us cuantean us radhad garbh.

Cluinn na h-ogainich dh' fhas co treun,
 Aig radh le solas se sinn a theid,
 Mo shaolas sibhse gun d'fhuar sinn grasan,
 Us gibht us talannt a ni dhoibh feum.

Tha 'n spiorad stri ruinn 's cha bhi sinn malf,
 Fagail nar tir is gach ni atann,
 Thoir sgeul ma 'n fhirinn do dh' anmam priseal.
 Tha feadh na 'n innseachan fada thall.

Buaidh gu brath leibh air muir sair tir,
 Theid mic na 'm faidhean le sgeul na sith,
 Suibhlaidh gu dlu' biodh nar casan 's giamhach,
 Gus an eirich grian air na duchan shios.

Bi sinn ag urnaigh on tha si 'm feum,
 Righ na 'n duil a bhi leibh sgach ceum,
 'S bheir sinn dhui foghlam sgach comhnadh dh'fhaodas.
 A chum bhi saorach sna duchan cein.

Tha nis an long togail suas nan seol,
 Gun toir thair chuanntean us tonnaidh mor,

'S iad air an traigh gabhail ceud do 'n cairdean,
Nach fhaic gu brath iad an tìr na 'm beo.

Slan leibh a chairdean sa luchd nar gaol,
Theid sinn do dh Africa sgach ait 'm beil daon,
'S iubhlaidh sinn China ga mor an tìr e,
'S air feadh na 'n innseachan 's feadh an t-saoghail.

Na bithidh bronach 's na deaneamh caoidh,
Tha 'n obair gloirmhoir solas na naoimh,
'S gad thig am bas na gad rach nar bathadh,
Bi sinne tearruinnt le Rìgh na 'n Rìgh.

Ach smor an smuanach nar truailleachd fein,
Sa dol measg sluagh snach bheil eagal De,
'S mo threigeas Dia sinn bi sinn gun dian,
A measg sluagh co fiadhaich ri eon na 'n speur.

Se 'n sluagh a thearnadh th'againn mar chrioch,
'S mo bhios a' ghras leinn cha d'theid sinn cli,
'S tha sinn an duil'gu 'm bi es na dhian duinn,
O 'r se tha riaghladh air muir s'air tìr.

Earbaidh gu leir sinn ri Rìgh na sith,
'S bheir sinne sgeul dhuì n'uar theid sinn tìr,
'S bi 'n sgeul ro ghloirmhor air sluagh tighinn beo ann,
A chuireas solas air feadh nar cridhe.

'S theid sinn gu fasaich taobh thall a chuain,
A dhionsaidh Africa s'gheabh sinn sluagh,
A ruitheas ruisgt feadh na 'n coilltean dlu sin,
Gun neach toir iul doi air sonas buan.

'S ri taobh na 'n abhnaicheann ni sinn tamh,
'S le moran gradh thig iad faisg do lamh,

'S cuiridh sinn an geil dhoi sligh na firinn,
'S bidhidh iad co sìobhailt ri aon do chach.

'S nuar gheabh iad eolas air gloir an UAIN,
Bi gradh gu leor ac dha fein sda sh'luagh,
Biodh naombachd fas ac bi mais us blas ac,
A chuireidh nair air luchd aidaich fuar,

Sna bhios na 'n traillean dui aig an t'luagh,
'S iad tric gan sarach gun iochd gun truas,
Ni 'n cridhe gairdeachas anns an t-lanuighear,
'S nuar thig am bas gheabh iad sonas buan.

'S theid sinn gu innseanaich du gu leor,
'S bi teas na grein a toir uainn nar treor,
Far am beil an sluagh their gu n' d'fhuar iad tearnadh,
Mo theid am bathadh sa 'n abhainn mhor.

Far am beil na bantraichean gan gu leor,
Le bhi ga'n adhlac sga 'n losgadh beo,
Fagaidh iad clann gun bhi gabhail truas diu,
'S cha 'n fhaic sibh 'n gruaidhean a'chaidh fo dheor.

Theid sinn le sgeul doi o Rìgh nan dul,
Ma 'n ti chaidh cheusaidh sa luidh sa 'n uir,
'S bheir gaol mhic Dhe iad gu 'n cleachda threigsinn,
Us bidh gach te dhiu na creutair ur.

Us do dh' Arabia sinne theid,
Feadh iomad duthaich 's Ierusalem fein,
'S tha sluagh gun aireamh air feadh nan aiteanns,
Toir geil mar babhaist do 'n fhaidh bhreig.

Chuir Mahomed cloc air le iomadh breug,
'S le 'm fuil a'dhort thug e n' slúagh gu geil,

A gealltainn solas areir na feol doi,
Sa 'n t-sioruighachd mhor far am be e fein.

Ach gheabh iad eolas air aon mhac Dhe,
Rinn fhuil a dhort' air an son gu leir,
Se 's am fear-saoraidh 's mo bheir iad gaol da,
Ni fhuilsan naomh iad sa 'n t-saoghals fein.

'S theid sinn gu conrad Orrissa, 'n tait,
Sa m bi miltean sluagh tiomchail Juggernaut,
'S iad gun a chial fo na cuiblaidh striochda,
'S cuidthrom na h iomhaidh ga 'n cuir gu bas.

Se sud an dochas se sud an dian,
'S be 'n sealladh bronach an sluagh gun chial,
Bi cuid leth-beo ann sna con sna heon ann,
A githadh am feol h-uile la sa bhliadhna.

Theid sinn thoir luaidh dhoi cho truagh 's tha 'n cleachd,
'S gu 'n glan fuil los o na huile peac,
Brattach an uan curaidh sinn suas i,
Us tionnaillaidh 'n sluagh bhios a gluasd na reachd.

'S theid sinn gu tuath chum na 'n cuanntean reot,
Sa dhionnsaidh beanntean an t sneachdaidh mhor,
Sair feadh na 'm bean gheabh sinn sluagh nach gan ann,
'S cha d'thainnaig samhradh thug dhiu an cloc.

Tha cridhe fuar ac gun truas ri ni,
Leir-sgrios us truaigh gach uar gun sith,
Se 'n cleachd mar babhaist bhi measg na 'n Gaetheil,
An neach tha laidir cuir cach fo chis.

Slan leibh a'chairdean theid sinn gu luath,
Thoir sgeul air slainnt dhoi'sair gradh an Uain,

Eiridh grian na 'n gras us fo sgia bi slainnte,
'S bith cridhe bla ac sna h-aitean fuar.

Us gu sliochd Abraham theid an sgeul,
Gu caoraich chaillteadh tigh Israel,
On rinn iad tairchuis air Ios o Nazaret,
Seap' sud sgach ait iad fo choraich Dhe.

Tha iad taireil 's thug each dhoi fuath,
Ach tha 'n t' Ard-Rìgh ga 'n cumail suas,
'S iad dol na 's lionair nuar theid am pianadh,
'S cha do mhaisg iad riamh ann a'measg an t-luaigh.

Lean iad na sgailean 's tha 'n duil gach uair,
Gu'n d'thig Mesaiah 's gu 'd thoir e buaidh,
Ach innsaidh sinn dhoi' gur e a thainag,
'S gur e a bhasaich an' ait a t-shluaigh.

Creidibh iad fein gur e sud an Ti
Ma na sgrìobh na faidhean us Daibhaidh 'n Rìgh,
'S bi mais gu leor ann s'bi gloir thair chach ann,
'Nuar thig na sgailean a bhar an cridhe.

Gach cinneach lubaidh us bheir dha geil,
'Us thig na h-Iudhaich gu 'n duthaich fein,
'S ga be bhios beo chi iad laithean gloirmhor,
Nuar sgaoileas eolas 's gach ait fo n' ghrein.

Ma thug an t-Ard-Rìgh a mhac o ghloir,
Gu 'uir a bhais agus fhuil 'a dhort,
Co i a mhathair a dbiulltadh dhasan,
A mac ab allain bha riamh 'san fheol.

Faic na' suil nis ga 'n togail suas,
'S iad uile 'g urnaigh ri taobh' a chuan,

'Sa 'n cairdean bronach 's iad nis toir pog dhoi,
Us nial na 'n deor air na h-uile gruaidh.

Tha na mathraichean radh le bròn,
Slan gu brath leibh an tir nam beo,
Tha 'n-cride faisg 's iad ga 'n gramach ladir,
Ris a bhroilleach bhla rinn an arach og.

'Sa phiuthair ghradhach cha 'n fhear a doi,
Air son a brathair si faisg nan dorn,
'Si falbh air lamb leis us eis ga fagail,
'Sa cridhe failling le gradh 's le bron.

Thug an t-Athair gaol dhoibh 's cha 'n fhaod iad tamh,
'Sgar e o cheil iad e fein le lamb,
'S gad tha e trein a cumail air fein,
Tha chridh reubadh co mor ri cach.

'S tha 'n dream thug gradh dhoibh air son an t-Uan,
Toir sealladh bla orr a dol h-uin a chuain,
'Sa 'n dream gu h-araidh bha 'n coman bla riu,
Tha iad ro chraiteach bhi tionndadh uath.

Ach dh'fhalbh iad dlu nis le suirt gu feum,
'S tha cach ag urnaigh sa 'n suil na 'n deidh,
A Rìgh na'n sluagh bios a dhoibh mar bhuachail,
'S gleidh thus na h-Uain ud gach taobh a theid.

AN TAIT BH'AIG EOIN.

SE nighinn Shìon 's fear dheth, si fhuar am fabhar mor,
Bhi tighinn a nuas o'n fhasaich, us fear a graidh na coir,

Cha 'n iarrains tuilleidh fabhair na gras an tìr na 'm beo,
Ach luidh air uchd an t-Slanuighear, an tait ann 'san
robh Eoin.

Bhiodh am broilleach bla sin'ga 'm arach 's bhithinn beo,
Le neart na 'n briathrean grasmhor rin iaraidh bh'fhear
nan t-or.

Bhiodh manam air a shasach le pairt do 'n aran bheo,
'Nuar gheabhainn bhi fo sgailsan an tait ann san robh
Eoin.

Cha b'eagail leam an tra sin gach namhad th'air mo thoir,
'S gu 'm be do ghaoidhean grasmhor mo neart 's mo
shlaint, 's mo threor,

Cha sgradh beath na bas mi gu brath o ghaol eo mor,
Bha cordain graidh co laidir, san ait ann san robh Eoin,

Cha chuimhnaichinn an tra sin air sarach gleann nan
deor,

'Us trioblaidean na fasaich cha bhiodh an dras' co beo,
Se 'n gaol nach gabhadh aicheadh, a bhiodh an dras ga
'm leon,

Air son nach robh mi airidh air an ait a bha aig Eoin.

'Nuar thaisicheadh mo nadur le nair 'us roinn do bhron.
Airson gu 'n robh mi granail an ard o laithean 'm oig,
'S ann bhiodh a lamh gu grasmhor a tiormach 'n ard
nan deor.

'S aig radh 's leor mo ghras dhuit 's gu 'n d'fhuar u'n
tait bhaig Eoin.

Dhìnsinn da le firinn gach ni bhiodh ga mo leon,
Us dhortainn mach mo chridhe dha, us bhiodh mo shith
romhor,

Us theirinn fear mo ghraidh ris gu brath a'mharas beo,
Na daisgidh e gus an ail leis sgar d'fhuar mi 'n tait
bhaig Eoin.

'S nuar dh'fhailingeas mo' bhuaidhean, 's mi dol thoir
suas an deo,

Cha dean Rìgh na 'n uamhas, mo sgaradh uat 's thu beo,
Nuar bhios mo chride failling smi fagail glean nan deor,
Bo mhath an leabaidh bhais sud bhi ann sa nait bh'aig
Eoin.

'S mo dhuisgeas mi na iamhaidh, fo dhian sa 'n lath' mhor,
Se fein na sgail 's na ghrian dhomb, 's mi riaruichte gu
leor,

Chaithinns ann san t-sioraidheachd, 's cha 'n, iaraidhean
tuillaidh gloir,
Ach suidhe sios fo sgail son an t-ait an sa 'n robh Eoin.

AN T-AONN NI FEUMAIL.

Se gradh an t-saoghail is gaol na feola,
An Iodhail-Aoraidh chaidh thaobh le moran,
Se dh'fhag iad faon ma 'n fhear-saoraidh ghloirmhor,
'S thug dhionnsaidh bhais iad gun Dia 's gun dochas.

Ach roinich Mairi an t-aonn ni feumail,
Bhios feadh na sioruidhachd a'deanamh feum dhi,
Nuar sgair am bas o gach ni fon ghrein i,
Bha cuibhreach buan aic sa 'n uan chaidh cheusadh.

Bha Mairi 's Martha sa 'm brathair Lazarus,
Na 'n truir bha ionmhainn le Ios o Nazaret,

Bha iad maraon a toirt caidridh bla dha,
 'S bha 'n cridhe taomadh le gaol 's le gradh dha.

Bha Mairi deonach bhi 'n conaidh g' eisdeachd,
 Nam briathran grasmhor bha bla o bheilsean,
 Shuidh i fo sgailsan us dh'fhas i eibhinn,
 Us chaill i cail do gach ni fon ghrein so.

Se bha i g' eisdeachd o bheul fear-saoraidh,
 Ma 'n aonn ni feumail 's cha leir do dhaon e,
 Us chail i cuimhn air gu 'n robh i 'n saoghal,
 Sa 'm feum a mbuinntir bhi 'n conaidh saorach.

Se so bo chombradh dhi ris an t-saoghal,
 Cha 'n fhear do sholasan dhomh na plaoisgean,
 Tha manam solasach ann na ghaolsan,
 Us 's maisich dhomh e na clann na 'n daona.

Na duisgibh 'n tras E, tha 'ghradh gam' lionadh,
 'S e 'm fasghabh bla E a stoirm 's a shiontan,
 'S 'n tuirge bee E, 'auair 'bhios mi cianail,
 'S nuair athig an toir orm, 's e'm bail dion E.

'A Mhartha, Mhartha, nach eisd u bhriathrean,
 O 'n 's fhear na 'n tor iad ri bhi ga 'n ioraidh,
 Nach sonadh 'n tait bhi gu brath na fhianais,
 Sealbhach alathairachd trid al na siorruidhachd.

Ach dheiraich Martha us chuir i seol air,
 Gach ni bha feumail bha speis co mor dhaibh,
 Us bha i stri ris gach ni bhi 'n ordudh,
 Us uaillesean Israel aig a bhord aic.

Ach chaill i temper us dh'fhas i feinail,
 'S thuirt ri fear saoraidh mo thug u speis dhomh,

Nach d thoir ū ordaidh do Mhairi eiridh,
 ‘S bhi deaneamh comhadh us moran feum air.

O Mhartha, Mhartha, se thuir e fein ri,
 Tha iom aid ni gad chuir troimh-cheile,
 Ach feuchnach dibir u ‘n taon ni feumail,
 Dh‘fhag Mairi siochail on si bha ‘g eisdeachd.

‘Se ‘n t-anam ailegan airaidh chreutair,
 ‘S mo bhios e tearuinnt se t-aon ni feumail,
 ‘Sa ‘n dream a dh‘fhagas e fo naneibhainn,
 Bith bron ‘s bith bas ac‘ gu brath na dhoidh sin.

Thanaig am bas air na h-uile chreutair,
 ‘S tha truaigh fas anns na h-uile ceum dhoibh,
 Ach nis tha slainnt anns an Ti chaidh cheusadh,
 Co saor sa s‘ail leibh do ‘n dream a dh‘eisdeas.

Se ‘n taon ni feumail bhi faighail eolas,
 Air Uan De Phaidh an eirig mhor sin,
 Le chorp ga reubadh us fhuil ga dortadh,
 ‘San shaor e shluagh o gach truaigh us doruinn.

So ‘n taonn ni feumail nach treig gu brath iad,
 Ni maith ‘s gach ceum dhoibh ‘s theid trid a bhais leo,
 Bhios feadh na sioruighachd na tobair slainnt‘ dhoi,
 Toir sonas buan doibh nach cualas aichadh.

BEATHA AN DUINE.

THA guth Iehovah ‘g radh Eigh!
 Tha gach feol mar am feur.

Sinn uille suithail le ceumanaibh luath,
 Mar neach ag innseadh a sgeul,
 Tha nar tiom fo na ghrein,
 Tha sud toir cunnt dhuinn gur feur an sluagh.

Bio se so mhadainn fo bhla.
 'Sa nis mar lilie aig fas ;
 Na mar na rosan us ailde snuadh,
 Ach shearg an duillegg gun dail ;
 'S dh'fhalbh a mhaise dheth mo thrath,
 'S gann gun d'fhuiraich a bhla car uair.

Tha sinn mar fhaileas co dhiu,
 Gun ni ach sealladh na suil
 Gabhail seachad mar smuid theid suas ;
 Theid sinn thaireis gun dail
 Mar fhaon fhaileas an sgail,
 An diu air thalamh 'sa marach 's an uaigh.

Tha sinn air turais si sgi
 Car oidhche fuirach 's an tir,
 San tigh mhor 's nach eil sith na doigh :
 'S aig bris na faireadh a ris,
 Tha sinn a fagail gach ni
 'S cha 'n fhaic iad tuillaidh sinn an tir nam beo.

Tha sinn aig eiridh on uir,
 Thoirt aon sealladh le 'r suil
 Air sluagh tha siuthal gu dlu 's na roid :
 'S 'n uair gheabh sinn sealladh do na ghlenn,
 'S na h-uile diamhanas a th'ann ;
 Tha sinn a falach nar ceann fo 'n fhoid.

Tha 'nar beath air a roinn,
 Mar aisling na h-oidhche ;

Tric fo thrioblaid us roinn do shith :
 Ach 's beag an ceum a ta ann,
 'S bith nar reis aig a ceann,
 Feuch, 's bruadar a thann 's gach ni.

Dh'fhalbh Methusla fein,
 Ruidh e dlu anns an reis,
 Dh'fhalbh a neart agus gheil e do'n uaigh :
 'S dh'fhalbh na linnean gu leir,
 'S an dream a b'ainmail fo'n ghrein,
 'S tha sinn dol air an deidh gu luath.

'S ma fhuair iad eolas air gras
 Thug dhoi dochas na'm bas,
 Tha iad sonadh gu brath ann an sith ;
 Ach ma 'se thachair na ait
 Nach robh aca ach sgail,
 Cha chuir iad ceart nis na dh'fhag iad cli.

O manam be' sgi !
 Dheth gach faileas is ni
 Tha u facinn ann ann an tir na'm beo ;
 'S taisg t-ionmhas san tir
 'Sa'm beil sonas gun chrich,
 Dean do chuibrinn do Righ na gloir,

Dean do roigheann gach uair
 Dheth bhi leanntuinn an Uain,
 Anns gach ceum anns na ghluais e fein ;
 'Se Fear-saoraidh na'm buaidh,
 Thoir do ghaol da gach uair
 'S biodh do dhridhe dol suas na dheidh.

Bios e dhuit na bhaile dian
 O gach *storm* agus sian ;

‘S ni e do sgeadach gu sgiambhach ur ;
 ‘S do chionnta salach gu leir
 Ni e‘m falach e fein
 O radhrac ro gheur a shul.

Ma ‘s neach u ‘s am beil cial,
 Na bi ‘s sorach do mhionn
 Air ni nach dean dian dhuit thall ;
 Ciod an tairbh ann duit fein
 Ged fhaidh u‘n saoghal gu leir
 Ma bhios t-anam ‘s tu fein air an call.

Thus tha og ann do lath
 Gabhsa eolas air gras,
 Mu‘m bi do chridhe an sas ann sa ‘n t-saogalh :
 Gabhsa tlachd na thra
 Ma ‘san tig ort am bas,
 Na ma ‘n caill u do chaill leis an aois.

‘S thus oganaich threin,
 Na dean nail asad fein ;
 Lean an t-Uan agus geill na thra :
 Tha ‘m bas a sior tighinn ma ‘n cuar
 ‘S gad dhean us stri bheir es buaidh,
 ‘S bheir e sios u do ‘n uaigh mar chach.

Na ma ‘s maideann u thar
 Bhi ni ‘s *boidhche* na cach
 Cha ‘n eil do mhaise ach mar bhla an fheoir :
 Gabhsa tlachd ann an Dia,
 ‘S gheabh u mais agus sgiamb,
 Gu bhi soilseach mar ghrian ann an gloir.

‘S ma thug an aois dhìot do threoir,
 Na idir an-shocair mhor
 Is ma ‘s ail leif bhi og a ris,
 Teich gun dail dhionnsaidh ‘n Uain,
 ‘S bheir e gras dhuit bheir buaidh,
 Gad a bha u air a bhruaich dol sìos.

‘S ma tha u seachranach truagh,
 Gun chuid gun cairdean ach fuar,
 ‘S gun mheall na sgailean u uair no dha;
 Thoir do ghaol nis gu mor
 Do ‘n Fhear-saoraidh tha beo,
 ‘S bios tu saibhair gu leor aig a bhas.

‘S gad robh do ghraidhnachas mor
 Le onair, saibhras, us glòir,
 Cha ‘n eil annad ach feòil fo bhla;
 ‘S mar bheil t-Fhear saoraidh se beo
 Smar e neimh do thigh stor,
 Bios tu falamh gu leor aig a bhas.

AN FHOIS SHIORUIDH.

NACH sonadh suaimhnach an sluagh a dh'fhag sinn,
 Theich as gach truaigh ‘s chaidh suas gu Pharas;
 Leau iad an t-Uan ‘s iad air chuart ‘s an fhasaich
 Is dh'fhag sud suaimhnach aig uair a bhais iad.

Se ‘n fhuil chaidh dhortadh thug coir tre ghras dhoibh -
 Air beo-dhochas nach deach a narach;
 Thug fuil an Uain tuilleadh ‘s buaidh na ‘m bas dhoibh,
 ‘S gad fhuar an uaigh iad b'e ‘n leabaidh thamh i.

‘Nuar chuir iad cul ris gach duil fon ghrein so,
 Dh’fhosgail an suil an an duthaich neamhaidh,
 Seinn Halleluiah, sa chliu na ‘m beil san,
 ‘S tha saoghal ur dhoi a nis air eiridh.

Tha fois o’n t-saoghal ‘so chorp a bhais ac,
 ‘O chionnt ‘so dhaorsa ‘s eagal trailleal,
 ‘S o ain mhiannaidh mi-rianail laidir,
 ‘S o smuianntean diamhan bha riamh ga ‘n serach :

Ach feartaidh ghaoil dh’fhosgail geat na ‘n gras dhoibh
 ‘S cha deach mi-naombachd a stigh ri ‘n sailean ;
 ‘Se ‘n fuil thug saorsa-dhoibh rinn glan a’ naduir,
 ‘S tha fois bi-bhuan ac on truailleachd ghraineil.

Bha Satan an toir or ‘s bha saighdean geur aig,
 ‘S droch shluagh air ordaidh gu bhi ga ‘n teumadh ;
 ‘S tric chrith am feoil ‘n uar a bhiodh e beucaich,
 ‘S bhiodh tuillteann mor a dol air an deigh leis.

Ach thug iad buaidh, ‘s chaidh iad suas gu Pharas,
 ‘S tha comhnaidh bhuan ac ‘s an daighneach laidir ;
 ‘S cha tig droch shluagh ann na buaradh Shatain,
 Tha fois us suaimhneas gu buan ‘s gu brath ac.

Mi-chreideamh laidir, cion-cail, ‘s mi-churam
 Theich sud mar sgail, nis ‘s tha sealladh suil ac ;
 ‘Sa chogais b’abhaist a bhi gan sgiursadh,
 Chaidh tost le bas or ‘s gu brath cha duisg i.

Cha tig fear fiachan a gearaidh paidhe,
 Na bagran fiadhaich o bheinn Sinai :
 Tha ceartas riarraicht ‘s an lagh air ardach,
 ‘S tha fois gu sioraidh fo dhion a lathairachd.

Cha bhuaill tinn iad na airc na eiginn,
 Na tart na sgios iad, na teas na greina ;
 Na bas na bron, 's cha bhi caoidh na eigheach,
 Ach fois bhios sioruidh 'sa ghrian air eiridh.

Stric chuir e smuaineach air sluagh na h-oighreachd,
 Gu 'n tigeadh glaoth or ma mheadhean-oidhche,
 'S nach biodh an lochran air sheol na soillseach,
 Na deis thoir codhail do dh'Fhear na Bannse.

Nis tha 'm Fear Poisde ac 's iad beo le lathairachd,
 'S iad nis co sgiamhach 's bo mhian le 'n cairdean ;
 'Us slainnt as ur tighinn o ghnuis an Ard-Rìgh,
 'S iad sonadh suaimhnach gun luaidh air bas ac.

Fhuar iad Sabaid a nis bhios sioruidh,
 'S coinnidh nach sgaoil 's am beil gaol neo-chriochnait ;
 Theich na neol 's laithean bronach cianail,
 'S tha sonas mor ac 'sa ghloir ga 'n lianadh.

Nach truagh do riri an sluagh ni tair air,
 'S nach creid na fhirinn an lath na slainnte ;
 Gun fhois gun sith ac 's an tiom ta lathair,
 'S biodh bron us truaigh gu buan 's gu brath ac.

'Se dream gheabh coir anns an fhois neo-chriochnach
 Fhuair sealladh mor air an cunnairt shioraidh ;
 Ach fhuar iad eolas air glbir na Trianaid,
 'S dhag sud iad oirdhearc le maise na Diadhachd.

ORAN DO'N UAIGH.

BHEIR mi 'n dan so dhuit uaigh
 On a tha u gun truas ;

‘S tu dh’fhagas iomad gruaidh fo dheor ;
 ‘S gad tha Milteann sluaigh
 Air an ioman fo d’ bhruach,
 Cha d’thuirt u fhathast gun d’ fhuar u gu leor.

‘S ann tha t-iartas co mor,
 ‘S nach bi u riaracht ri ‘d bheo ;
 Tha u gearraidh do choir gach lo ;
 ‘S nuar chnamhas tu gu leor
 Eadair chnamhinn is fheol,
 Tha u rithis, an toir air cach.

Tha u eolach air a bhas
 Dol an conaidh ri sbail,
 Deanamh coir air na dh’fhagas e marbh :
 ‘S ann an lath na dha
 Bheir u leit iad gun dail,
 Gad robh an dealachdain gabhaidh searbh.

Thug u ‘n leanaibh o Mhathair,
 ‘S cha do ghearran u cas ;
 ‘S cha bu truagh leit a rann na gaoir,
 Gad bha broilleach co bla,
 ‘Sa cuid ciochan co lan,
 Thug u uath a h-ailegan gaoil.

‘S gad robh ‘n teaghlaeh a fas
 Lan caoimhnas us blas,
 ‘S iad na ‘n oighreachan ard air sith,
 Thig u fein us am Bas
 Leis an sgeul nach bi bla,
 Ga ‘n cuir o cheille an dras sa ris.

Chunnaig mis u co fuar
 ‘S clann a’ ranaich aig do bhruach ;

Thug u 'm Parantann uauth le cheil,
 'S ann a dh'aithne u gun truas
 Iad dhol dhaechaich gu luath,
 Gad dh'fhag u'n dachaidh co fuar nan deidh.

Bhris u ceanghlaichean gaol
 Eadar mhnathan us daoine,
 'Nuar bu tairis an gaol 'san speis ;
 Thug am bas dhiu an snuadh
 'S rinn us an caramh fo 'd bhruach,
 Air choir 's gu 'n d'fhas iad gle fhuar da cheil.

Thug u leat na cinn iul
 'S d'hag u 'n Eagalais bruite,
 'Sa luchd teagaisg sa 'nuir nan tamh ;
 Bheir thus leit do chuid fein
 Gad a sgapadh an treud,
 'San dream bha 'n caidraidh a cheil co bla.

'Sa mhiad 'sa bheir u fo chis
 Cha neil deir ort a ris ;
 Ni u 'm pronnadh co min ri luath,
 'S cha 'n ainich neach a chuid fein,
 Ni u maisgadh le cheil
 'S ann mar sud tha u fein gun truas.

'S gad a gbleachdadh an sluagh
 Chum a chreach a thoirt uat,
 Thug u 'n dreach dhiu san snuadh sa 'n gloir :
 'Nuar a dh'fhosglas do bheul
 Tha u salach us brein,
 'S cha neil ni an do chreutair beo.

Ach nach cuimbne leit fein
 Na chea bailt bha fo'n ghrein,

Fhuar e bas on chaidh cheus air crann ;
 ‘S ‘nuar a luidh e san uaigh,
 Rinn u caithream le buaidh
 Mar nach be ceannard an t-luaigh bhiodh ann.

Ach an ceann na ‘n tri lath,
 ‘S ann a dhuisg e an ard,
 ‘S chuir e chul-taobh ri bas us uaigh :
 Be sud madainn nan gras
 A thug-fuasgladh do chach :
 Caite a nis ma ta ‘m beil do bhuaidh ?

Thig e fhathast ann an gloir,
 ‘Sud an lath bhios mor :
 Bheir e gaoirm ‘s thig gach feol na lathair ;
 ‘S theid thus a rannasch gu cul,
 ‘S na mairbh a thionndadh on uir
 Bi moran ann diu ‘s iad a bruchdadh an ard.

Eiridh ‘n dream fhuair gras
 Ann an lath na slainnt,
 Theid an sgaradh o chach san uar,
 ‘S bhios iad sgiamhach gu leir
 Ann an Iamhaidh Mhic Dhe,
 Mar a ghrian auns na speuran shuas.

Laig sa truailleachd us bas
 Theichaidh uath nis gun dail :
 Cliu do ‘n Uan on se ‘n Slanuighear trein,
 ‘Se their iad ris an uaigh
 Cait a nis bheil do bhuaigh ;
 Bhios iad seinn sud dol suas gu neimh.

A CHULOIDH SGIAMHACH.

THA 'n t-al so fas co diamban
 'S iad ruidh air sgiamh na feol ;
 Gach fasan ur ga iaraidh
 A lianas iad le pois :
 Bios iad a deanamh uail as
 Mo bhios an gruaidh mar ros,
 Mo sgeadeachar le side iad
 Le olainn mhin 's le or.

Gad d'fhaidhainn bhi co oirdhearc
 'S gur mi bu bhoich a snuadh,
 Tha sud mar bhla 'n fheor, us
 Cha mhair a ghloir car uair ;
 Gad sgeadaichar le side mi
 O'n durag dhioblaidh fhuar ;
 'S cha neil an cach ach aodach
 A thilg na caoraich uath.

Cha 'n fhag sud mi co boidbach
 Ri neomhnaidean na 'n gleann :
 Theichaidh e mar sgail uam
 'S cha bhi e marach ann ;
 Bheir An-shocar an snuagh dhìom ;
 'S ni 'n uaigh a chuir gu ceann,
 'S cha 'n aithnaidh neach a chi mi
 An sin gur mi bhios ann.

Ach se dh'fhagadh sgiamhach sinn
 Iamhaidh 'u Ti as Aird ;
 Firinnteachd us naombachd,
 'Us gaol 's na h-uile ras :

Umhlachd an Fhir-saoraidh,
 Bhi dhuinn mar Eodach slainnt,
 Sud firrinteachd bhios sioraidh
 ‘Us sgiamh nach cail a bhla.

‘Se sud a chulaidh sgiambach
 Co geal ri grian na ‘n speur,
 ‘S bha combairle na Trianaid
 Ga cuir an rian gu leir :
 Cha ‘n fhuilluing i a caramh
 ‘S gu brath cha bhi na fheum,
 ‘S cheannuich Criosd le bhas i
 Gu toir da chairdean fein.

Freagras i sliochd Adhamb,
 Gach Inbhe us ait us duil ;
 ‘Us tha i saor tre ghras dhoibh—
 Gach neach le ‘n ail thighinn dlu,
 O manam faidhsa pàirt dhi !
 Gu brath si ‘n trusgan ur :
 Freagras i an dras‘ u,
 ‘Sa bhas, ‘us aig a chuir.

Cuir uat gach luidag ghranail
 ‘Us paisg an ard u fein ;
 ‘Sa chulaidh-sgiambach ail so
 Bheir bar air cach gu leir :
 Gad sgeudaichir le or iad
 ‘S tu ‘s ghlormhor na iad fein,
 Na lilean ‘s na rosan
 ‘S tu ‘s boich na iad gu leir.

‘Nuair chuireas tu an ard i
 Bheir i dhuit slainnt sa‘nuair,

'S cumaidh i co bla u
 'Nuar bhios each co fuar.
 Bheir i nuas an t-ardan,
 'Us ni i tair air uailse ;
 'S theid gaol air feadh do nadair
 Bheir iochd us blas ma 'n cuairt.

Le bhi ga caith 'n conaidh
 Cha chaill i gloir na li,
 'S ni i 'n lath Phosaidh
 Da nighinn og an Rìgh,
 Ni i san 'n lath mhor dhuit
 'S am fianais sloigh gach tìr,
 'Us sailseachas tu 'n gloir le
 Fad sioruidhachd mhor gun chrìch.

Gad thig an aois mu 'n cuart ort,
 'S gad dh'fhalbh do shnuadh gu leir,
 Ni i d'oig anuaghach
 Mar Iolair luath na 'n speur ;
 Neartaicheas i sh'luagh san
 Nan siuthal suas gu neimh,
 'Sa 's ioghantach ri luidh leam
 Gach buaidh 'tha innt' gu leir.

'Sa 'n saighdear chuir an ard
 An lath bhlair us truas,
 Dh'fhag e co dana
 Gun eagal bais na truaigh ;
 Cha druighe saighdear Shatan air
 'Us lotan bais cha d' fhuair :
 'S ann phill e dhionsaidh Pharas
 Le gairdeachas us buaidh.

'S ann le bha mnathan Diaghaidh
 Gan deanamh sgiabhach fein ;
 'S ann le sud thug Sarah
 Am bar air each gu leir,
 'S gach ùghinn thaic sa 'n fhasaich
 'S iad 's ailt tha fo na ghrein ;
 Tha spioraid tairais bla ac
 'Sa gras a thig o 'm beul.

'S an dream a chunnaig aon diu
 A seinn an oran nuadh,
 Bha gach aon na 'n oighean,
 'S iad seinn air gloir an Uain ;
 'S aig radh cliu gu brath dha
 'S ghras thug dhuinne buaidh ;
 'Sonaidh sinn le lathaireachd,
 'S air bas cha chluinn sinn luaidh.

ORAN AN LEANAMH.

'Sleanamh solasach mi,
 Gle og 'chaidh e tiom ;
 Chaidh mo thabhairt on chich, don' uaimh,
 Ach ge'd 'bu ghoirid mo' thiom
 'Gabhail fradhair d'on tir,
 'Smor 'tha agamri inus' don tsludgh.

N'ach be' 'n teachdair gun' truas,
 A thug leis mi eo luath,
 O'n a' bhrollach, san d' fhuair mi' 'm blaths.
 'S thug mi d'on bhanaltruim fhuair,
 Ris an chan iad an uaigh,
 'Sriabb, cha b'aithne dhi truas no blaths.

Ach, chaidh mo ghuilan, gu luath,
 D'on Jerusalem shuas ;
 'Dhionnsidh cuirte am bheil sluagh ro naomh
 'S ghlanadh mi 'm fuil an Uain,
 'S bi' mi sonadh gu buan,
 'Snamh tuille an cuan a ghaoil.

Ach ged' 'bu ghoirid moachuairt,
 Thuair mi fradhare, car uair ;
 Gu'n robh 'm 'peacadh dhomh dualach og,
 'S dh'ainich mise, gu dearbh,
 Gu'n robh e na ni searbh,
 Toilltinn mallachd, is fearg romhor.

Ged' nach do pheacaich mi riabh,
 Ann an cleachda, na 'n gnìomh ;
 Cha deach' mi seachad, gun phian, is bron,
 Thainig puinnis ein san fhriamh,
 Trid A'bh, agus Eubh' ;
 'Sruith e sìos anns gach geig, is meoir.

Bha mi 'm chadal, gu blath,
 Ann am fasgadh mo mathar ;
 'Si gam' phasgadh, 'sa lamh fam'cheann ;
 Thainig teachdair' o'n bhas,
 'Chum gu'n siubhlinn, gun dail,
 Cha robh fuireach, natamh, dhomh ann

Thug an an-shocar buaidh,
 'S thainig goirteas 'bha cruaidh,
 'S ruith an lot ans gach buaidh d'om' fheoil,
 'Sann a mionaid na huair,
 Dhas mo bhilean ca fuar,
 'S nial a bhais air mo ghruaidh ean og.

Dhuisg mo mhathair, le gaair ;
 ‘S thuir i m’ ailleagan gaoil,
 Ciod a dhairich ? chan’ fhaod thu falbh ;
 Rinn i mo ghramach’, eo teann,
 ‘S cha bhiodh an dealachadh ann ;
 Ged’ bha mo chridhe eo fann, ‘s mi balbh.

Cha robh leigheas foi ‘n ghrun,
 Air an cluinneadh iad sgeul ;
 Nach do chleachd iad, ‘chum feum do m’ fheoil,
 Ach ‘sann a sharich iad mi,
 ‘Scha robh sta ann an ni,
 ‘Sann adhfhas mi gle sgith da’n seol’.

Chaidh mo mhathair an cuil,
 ‘Schaidh m’athair ‘dheann sidh na cuirt ;
 Iad’ a’ tagrrdh, gu dlu, ‘siad fo lion ;
 ‘S thuir ri ‘nathuir air neamh,
 ‘Nis do thoils, gu’n robh deant ;
 Oir, gu cinnteach, ‘s tu fein ‘s fearr coir.

‘Nuair a chunnaie iad mi,
 Thoisich mulad, is stri ;
 ‘Se mi-dhuireach a ris a b’aill ;
 Leigibh ‘thead domh, thuir mi ;
 ‘Chum gu’n imigch mi ‘n sith,
 ‘Se ‘bhi maille ri Criosd is fearr.

Tha bhur comun dhomh faoin ?
 ‘Stha mo ullamh san saogh’l ;
 Ged’ ‘thug sibh dhomh gaol co mor ;
 Ciod uim’ a bhios sibh co diam ?
 Da mo chumail am pian ;
 ‘S gu’m bi mi soillseach, mar ghrian, an gloir.

Slan libh, air son tim
 Gus am faic mi' sibhris ;
 Anns' a-nait' san d'eid crìoch air bron ;
 Dluth-leanibh se ri Crìosd,
 'S greim las dhethgach ni,
 Tha sibh' faichann, an tìr nam beo.

'S nuair a dhuin iad mo shuil,
 Thainig ainglean na chuirte,
 'S thug iad leo mi, co dlu, 's co luath ;
 'Sann an pribadh na sul,
 Bha gach ni dhomh ce ur ;
 'Sann a bha mi san Jerusalem shuas.

Sguir na tuiltian, l'en toirm
 'S thainig crìoch air gach stoirm ;
 Mar nial na maidne, 'thugorm 'bhiloadh,
 Chaidh sinn troimh ghleanntachan dorch,
 Farnach leir dhuibhs ar lorg,
 Ach thainig sonas nis' orm, 'bbis buan.

Chaidh sinn, mar iolair, aig luath's,
 Gu tìr Emmanuel, shuas ;
 'Dhionnsuidh ait an bheil sluagh ro naomb,
 Le Halleuia, gu buan ;
 Tha sinn toirt moladh do'n Uan
 'Snamb, tuille, an cuan a ghaoil.

Na'm faice m'athair, 's mo mhath'r,
 Miad mo shonais san ait's,
 Bhiodh iad toilicht, gun d'fhagmi'n saogh' ;
 'S bhiodh gach latha mar bhliadh'n,
 Gus an faigheadh iad triall,
 Gu co-chomunn 'tha sìorr uidh naombh.

‘Sann sannait’s a ta ‘ghloir,
 Tha na shraidean do dhor ;
 ‘S meas fhas do gach seort, gu buan ;
 Bidh sinn, gu siorr uidb, ag ol,
 As na h-aibhnichean beo ;
 ‘Tha ‘n gaol bibhuan a dortadh ‘nuas.

Tha cuid an so as gach ait’,
 Air an tional, le gras ;
 As gach duil, agus aird, is treabh ;
 O ! ‘sann achd a ta ‘n gaol,
 Nach rabh ‘leithid ‘measg dhaoin’
 ‘Nuair a bha iad san tsaoghal thruagh.

‘Sann san ait’s a ta ‘n ceol,
 Nach deid a mhasgadh le bron
 Tha e ‘fantuinn na oran nuadh :
 Cliu, is onair, is gloir
 Da’n Ti ‘bha marbh, ,sa tha bea,
 ‘Shaor E sinne o’n d-oruinn, bhuaain.

‘Sann san aits’ a tha’n sluagh,
 ‘Chaidh troidh dheuchaine an cruaidh ;
 Ach thug E fein dhoibha bhaidh, le ‘bhas ;
 Tha iad nis ann an sith,
 Pailm aca, mar riagh ;
 ‘S aodach geal, a theid sios, gun’ sail.

Ach ‘se meorache an Uain,
 Ni ‘s gloirmhoir ‘tha shuas ;
 ‘Si ‘s oirdh eire ga’n cualas sgeul,
 Leis a ghloir ‘tha na ghnuis ;
 Tha ua neamha dha lub’
 ‘S tha E ‘tarruing gach suil’ na dheigh.

STRI ANN AN ZION.

Brodh iomadh teangaidh comhladh
 A seinn air gloir an Uain,
 'Nuar thionallas gach seort diu
 Air comhnard Shìon shuas ;
 Gach aon a stri ri chairdean
 Co 's airde gu dol suas,
 'Us co bheir barachd gradh dha
 Airson a ghrais a fhuar.

Biodh leanabh o'n a chich ann
 'Se stri ri guth bhi Ard,
 'S aig radh cliu gun chrich dhuit
 Thug mise tir sa 'n aits ;
 Is sgeadaich mi le firinnteachd
 Le slainnt us sith tre ghras, ^
 'S cha deach mo chlaoidh le ni, dheth
 Na trioblaidean fhuar cach.

Their oganach ' measg chaich ann
 Gu h-ard le moladh mor,
 'S mise an comhar araidh
 Air gras 'nuar tha mi beo ;
 Bu leanabh dha na bhas mi
 Bha 'g aichadin Rìgh na gloir :
 'S ann phill e mi 'nuar bha mi
 Gun tuigs gun slainnt gun treoir

Biodh seann duine liath ann
 'Se gearaidh ghuth bhi Ard,
 Molams e gu siorraidh
 'Sann dhomh a b'fhiach thair chach ;

Chait mis mo neart 's mo bbladhnaidh.
 'S mi riabh do'n pheac mo thrail,
 'S ann aig an aon uair-deag, oirmsa
 Dheirich grian na'n gras.

Biodh cinnich dheth gach seort aon
 A gearaidh gloir thoir dha,
 Airson gun sgap e an ceo sin
 A 'chodaich iad gach la ;
 'S gun sheol e dhoibh na trocair
 An dochas chuir na bhas,
 'S gu cinnt their iad bu choir dhuinn
 An gloir thoir dha thair chach.

Biodh Pharasaich fhuar trocair
 A seinn an oran nuadh ;
 Be 'n uibraichean an dochas
 Ach thug e'n clochd sinn uath,
 'S bo mhiann leo bhi toir gloir dha
 O 's cionn gach seort do'n t-sluagh,
 O'n shaor e le fhuil fein iad
 'S gach fagadh breig thoir uath.

Thoir leam gur binn an ceol sud
 'S gur solasach an stri ;
 Bios iad a sealltuinn combladh
 Air maise us gloir an Rìgh ;
 Toir cliu us onair Ard-dha
 'S gu brath cha bhi iad sgi,
 Millteadh do mhillteadh 'n aireamh,
 Ach 's aon a mhain an cridh.

Ach anam rannsaich fein sud
 'S na meall u fein gu truagh ;

Mar dean u 'm peac a threigsinn
 'S mar toir u geil do 'n Uan,
 'S mar bi thu air do naomhach
 An taobh a bhos do 'n uaigh,
 Cha bhi u measg an aireamh
 Bhios seinn gu brath le buaidh.

AN SOISGEUL.

'SE 'n Soisgeul siorruidh a naigheachd ghlormhor,
 Tha 'n obair criochnaicht', na dh'iarr Iehobhab,
 Tha ceartas, firinn, tha sith a's trocair,
 Toirt slaint' do dhaoine 'se saor gu leoir dhoibh.

'S ghaol bha siorruidh 's an d' rinn e toiseach',
 Gu'n dthigeadh Iosa le slainte mhor dhoibh,
 'S an uair ghabh e naduir gu'n phaidh e 'm fiachan,
 A's thug e dioladh le fhuil a dbortadh.

Tha gaol ri luaidh ann 's cha chualas aicheadh,
 Righ nan sluagh dol an deigh nan traillean,
 'S ag eigheach sith, 's O nach pill sibh chairdean,
 'S gu'm bi mo ghaol duibh co saor 's is aill leibh.

Mar thog Maois an nathair 'san fhasach,
 'S 'n uair sheallan sluagh ris bha buaidh a's slaint ann,
 Mar sin tha'n t-Uan sin Mac Dhe air ardach',
 Thoir slaint do dhaoine le saor ghrasan.

B'e 'n sgeul ro-bhin e air tighinn don fhasach,
 Gu sluagh tha tinn leis na lotan basmhor,
 Tha leigheas cinnt ann, is leigh grasmhor
 Nach d'fhailiug riamh, a's cha d' iarr e paidheadh.

'S trompaid Dhe e ni feum do thrailean,
 'S do luchd nam fiachan nach uarrainn paidheadh,
 Bha ceangailt' riamh ann an cuibhreach Shatain,
 'S gum faigh iad fuasgladh 'san uair ma's aill leo.
 'Se 'n sgeul ro-phriseal bheir sith a's suaimhneas,
 Do 'n dream tha sgith a's fo throm uallach,
 Tha 'n lagh 'g an diteadh 's 'g an sior-ruagadh,
 Gu fois a's sith ann am fuil an Uain sin.
 Tha 'n t-aran beo ann 's gu leoir ri fhaotuinn,
 Do n' mhac stroghail bha deoth' nam plaosgan;
 Tha Athair trocaireach ruith 'na chodhail,
 ♦ A's bheir e pog bha le moran faoilte :
 'Se 'n sgeul ro-ghrasmbhor do 'n aireamh sgluigh sin,
 A threig an cairdean 's rinn cach chur suarach,
 Gum faigh iad peath'raichean agus braithrean,
 'S bithidh 'n Ti a's aird deanamh cairdeas buan riu.
 So sgeul air fireantachd fhior-ghlan aluinn,
 A's robe righail theid sios gu'n sailean,
 'S na fhuair am fireantachd fein ro-ghraineil,
 Sud trusgan dubailt bhios ur gu brath deoibh.
 Tha 'n Soisgeul priseal do'n Ti chaidh sharach',
 Air son bhi dileas air taobh an t-Slanuighear :
 Cha bhi dith air dol trid an fasaich,
 'S tha 'n saibhreas fior aig an tir IMMANUEIL
 A chairdean'gaol nis nach gabh sibh coir dheth,
 'S gum bheil iad saor dhuibh na nithh glormhor,
 O'n 's rabhaidh fhior e, cinnt, 's mor an diteadh
 Do 'n dream ni di-meas air slaint co mor ris.

AN CLAR INNSIDH.

Aireanaib.	Taobh duilleag
Preface.....	i
1.—Gradh m' Fhir-Shaoraidh.....	1
2.—Eifeachd a'm fuil an Uain.....	1
3.—Buachailllean Israeil.....	1
4.—Calbhari.....	1
5.—Coigrich.....	2
6.—An Dachaidh Bhuan.....	2
7.—An Deagh Shaighdear.....	2
8.—An Turus.....	3
9.—Garadh Edein.....	3
10.—Oran Gaoil.....	4
11.—Truaigh Shiorruidh.....	4
12.—Staid Naduir.....	5
13.—Oran do'n t-saoghal.....	5
14.—Gairdeachas an Fhirean.....	6
15.—Aonachd An Spiorad.....	6
16.—Glaodh na Mairtiraich.....	7
17.—La a Bhreitheanais.....	8
18.—Gloir an Uain.....	9
19.—An Geatadh Cumhann.....	10
20.—Am Biobal.....	10
21.—Gearan Nan Gael.....	10

AN CLAR INNSIDH.

22.—Comhairle Do'n Oige.....	113
23.—Oran Do'n Aois.....	119
24.—Bas an Fhirean.....	124
25.—Rìgh nan Uamhas—Bas an Anghidh.....	129
26.—'S leanamh Solasach mi.....	130
27.—Caraid 'is dluthaidh na Brathair.....	133
28.—Tobair na'n uisgeachean beo.....	140
29.—Oran na Missionaries.....	145
30.—An tait bh'aig Eoin.....	150
31.—An t-aonn ni Feumail.....	152
32.—Beatha an Duine.....	154
33.—An Fhois Sbioruidh.....	158
34.—Oran d'on Uaigh.....	166
35.—A Chulaidh Sgiamhach.....	164
36.—Oran an Leanamh.....	167
37.—Stri ann an Zion.....	172
38.—An Soisgeul.....	174

DAIN SPIORADAIL,

NACH ROBH RIAMH AN PRINT.

BHA mis', 'thaobh naduir fuidh fheirg an Ard-Rìgh,
Tri chionta Adhamh, 'thug bas air shliochd ;
Bha mi a dian-rith 'ndeigh nithe diomhain,
Le an-miannan, gam' shior sgrìos ;
Mar asal fhiadhich, a dh'eas bhuidh srian innt,
Nach d'thaineg riamh' ghabhail grainne corc ;
Mo chridhe iargalt', 's e laidir fiadhich ;
Gun smuain air Dia ann, ach gnìomhar' olc.

Bha mi, gu dan, anns na h-uile trailleachd ;
Am' fhìor namhaid do'n Ti 'tha shuas :
Lem' inntin fheolar, smi' combhuidh beo dhi' ;
Is i gam' threorach', gach la chum truaigh ;
Mo chridhe aingidh, 's e lan do'n ardan ;
'S mo spiorad trailleil, a deanamh uail :
A nithe graineil, 'tha'n diug' cuir nair' orm ;
Nach gabh leam aireamh, no idir luaidh.

Bha m' inn tin 'dian-rith 'n deigh nithe diomhain,
'S gun ghuth air Diadhachd bhi idir ann ;
Mo ghniomh, 's mo chomh-radb, a feuchainn comhla',
An t-olc' bha'n combhuidh, am' chri', an tamh ;

Bha mionnan mor ann, is cainnt neo-ghlan,
 ‘S an t-ainn ro ghloirmhor ga luaidh, le tair ;
 Sad gnìomhar‘ feolar, le combar‘ bronach ;
 Air sligh‘ na doruinn, da’n crìoch am bas.

Bha laithean m‘ oige, air an chaith an goruich,
 ‘S gun neach a seoladh dhomh sligh‘ ni’s fearr,
 Mo thlachd gu mor, ann ‘bhi seinn nan oran,
 Ri iomadh do-bheairt, ri spors, ‘s ri gair ;
 Bha mi deigheil air tighean ceilidh,
 ‘S cha b‘ann a dheisdeachd briath‘r na slaint‘,
 Ach sgeulan dhiombhain, is cainnt mhi-Dhiadhuidh,
 ‘S gun ghuth air Ios‘, a bhi idir ann.

Tha ‘n ni so-riaghladh, an diugh ‘s na crìochaibhs‘,
 ‘S tha iad ga fheuchainn, nan gnìomh, ‘s nan cainnt,
 Deir iad, l‘em beoil, nach eil ann ach gorach,
 Ach tha‘n cri‘ an toir air, le moran sannt ;
 Sha‘n inntin diombhain, ‘s an teang‘ gun srian ri,
 ‘Sna h-uil‘ mi-Dhiadhachd, a rith, gun tamh ;
 Tha iad, na fhianuis, mar chlann diolain,
 Gan choir an Ios‘, no an rioghachd neimh.

Deir sibh, gar dan‘ dhomb, ‘bhi labhairt taireil,
 Ri comh-urs‘naich, ‘s cairdean, cho ailt‘ rium fein,
 Mar so tha‘n fhirinn, ‘s i uile dìreach,
 Oir tha sud sgriobht‘ ann am focal De :
 Tha diomb aig Dia, ris gach uil‘ mhi-Dhiadhachd,
 ‘S bidh so air fheuchainn, na latha fein
 ‘S E‘n diugh, gu baigheil, a nochdadh cairdis,
 Dh‘ fheach‘ am pill sibh trath gu ‘bhi an reit‘.

Tha'n reit' so deant, na aon mbac siorruidh,
 A chuir E 'dh'iarraidh nam peacaoh truagh;
 'S ro ait an sgeul, gun d'thain' Iosa fein;
 Gu 'thoirt na eiric, air son a shluaigh,
 Bha mise fein, ann an an-barr teinn,
 Gus an d'thain' an sgeul so, le fuaim na slaint,
 'S i 'thag dhomh solas, is beo-dhochas,
 Is miann 'bhi beo, a reir na fhain.

Tha riban b'asor, le buaireudh sh'fatain,
 'S an-miannañ graineil gam' rith, a gnath,
 Dh'aom mi le pairt diubh, a chum mo naire,
 Is thug sud bas orm, ear ioma' la,
 Bha mi air m' fhogradh, mar uan o'n chro,
 Le peacaoh', mor, an aghaidh 'fhain,
 Ach bha fianais bheo, am' thaobh 's tigh an comhnuidh,
 A bha gam' sheol'; 'chum an Ti ab' aird.

Ge bu ard shuas E, sheall E 'nuas orm,
 Gam' cheaugal suas, an comh-bhann na reit,
 Bha 'lamh m'an cuairt domb, le caomh-ghradh suairie,
 Chum mis' a ghluasad, gach la, na dheigh,
 Tha fhirinn ghloirmhor, gam' shior tseoladh,
 'S a toirt dhomh solas, an dochas reit',
 'S bhiodh m'inntin' gluasad, 's ag eiridh suas le,
 Mar eun air fhuadach, 'dol luath air sliabh.

O! se 'bhi beo, ann san tseol sann comhnuidh,
 An t-aobhar solais, ro mhor, fuidh 'n ghrein,
 Tha sruthain fhuara, aig eiridh suas,
 O natur truaidh, am' bhallaibh fein,

Gach la gam' sharaeh, 's aig iarruidh fath or
 'S iad fein, 's mo natur, deanamh 'n aird reit,
 Ach, le sealltuinn suas, ris an Ti 'thug buaidh mach,
 Thig gras a nuas uaith, 'ni'n claidh gu leir.

Bidh mis' an dochas, am fad' 's is beo mi,
 San Ti a thoisich san obair nuaidh,
 Gu' cum E suas mi, gach la, a bhuaireadh,
 'S o'n 'h-uile truailleach, 'tha measg an tsaoil,
 Ni E mo threorach', 's fhirinn chomhnaidh,
 Gun gheilt, gun mhor-chuis, an lathair dhaoin',
 'S mo chumail iosal, gach la, na fhianuis,
 'S an combnuidh strìochda' da fhaintibh naomh.

Thoir creideamh 's cruadal, is gras, 'bheir buaidh, dhomh,
 Is gradh, nach fuaruidh, d'on fhirinn chaoin ;
 Thoir neart, gu gluasad, reir d'fhocail, buadhar,
 'S thoir m' uile smuainte guthoil' 'bhi deant ;
 Is gleidh mi sabhailte, trid na fasaichs',
 Gun oil bheum, na nair', a thoirt, dad chlann,
 Is ann san dochas sa, cumsa beo mi,
 Chum thus, a ghloraeh', gu ceann mo reis.

THA Dia aig innseadh sa' Bhiobul,
 Le firinn, 's le dhearbht,
 Gu'n bheil na 'h-uil' air an diteadh,
 Fuidh bhinn, 's fo fhearg ;
 Is a mheuid diubh 's nach pill,
 Le iompach', gu dearbh,
 Gu'm be'n cuibh-roinn ro bhronach,
 Ann an doruinn 'bhios searbh.

Sibhs' uil' a tha neo-ghlan,
 Nar comhradh, 's nar gnìomh,
 'S a tha toileach na feola,
 A gabhail solais gun fhiamh,
 Gheibh sibh fathast bhur comh-dhail,
 'Nar do-bhairt, an sgios,
 Bidh bhur cuibh-ruinn ra bhronach,
 Ann an dorchadas shios.

Sibhs' uil' 'tha lan aradain,
 Lan gamh luis 's mi-run,
 A bhios a dusgadh na ainhreat,
 Anns gach coinnimh 'bhios cruin,
 Sibh mar fhuadar aig Satan,
 A bhios a ghnath cuir dheibh smuid,
 Ach thig an teachdaire dan,
 Is bheir e mhan sibh do'n air.

Nar gnìomh gheibh sibh luigheachd
 Ann san dubh-aigein shios,
 Bidh ann gal, 's giosgan fhiacal,
 A bhios 'sior mheudaich bhur pian;
 Mar ri aingil n tha lionmhor,
 A chaidh an di', le mi-riau,
 'Gol cupan feirg Dhia sin,
 Is E sior mhiadach bhur pian.

Thus' a mhisgeir fhior ghoraich,
 'Tha ruith gu doruinn gach la,
 A bhios ri mionnan, 's ri boitich,
 'S ri comh-radh neo ghlan, gun ghras;

Is aobhar eagail do dhoigo dhuit,
 A dol an comb-dhail a bhais;
 Theid do chursa gu doruinn,
 Is bidh tu beo ann, an sas.

A luchd bhreug, is cul-chaine',
 A tha nar naimhclean do'n Triath;
 Is sibh dìreach claun shatain,
 Na natur, 's na ghuimh
 A cuir mi-chliu an airde,
 O ardan, gun fiamb,
 Ach thig fathast an la,
 San teid bhur aicheadh le Dia.

Luchd buitseachd, is druidhachd,
 'S a tha ri inleachd on truagh
 A sior fhaolam a shatan,
 Is e ga'mhealladh gach uair;
 Luchd fiosachd, is sheolan,
 'Tha cnir ri sgleo 'measg an tsluaigh,
 Theid iad uile sios comla,
 Gu doruinn, 's gu truaigh',

Us' a mhurtair, 's a mheirlich,
 A tha nar naimhdean do'n Tì;
 Abhios a gabhail na h-aidbche,
 A gleidheadh foill air gach nì;
 Tha Dia a cluinntin, 's a leirsin
 Agus ceart bheir bhur binn;
 Theid bhur cursa gu doruinn,
 A thaobh gach do-bheairt a rinn.

'Sibhs' uile 'tha sanntach, neo-chairdeil,
 Is aig ardach' bhur cleith ;
 Aig altrum truailleachd nar natur,
 'S a braiseadh faintean mhic De ;
 Le cridheachan aingidh,
 Mi-thaingeil, gun speis ;
 A gabhail farmad ri'r cairdibh,
 Is leibh a b'fhear iad 'bhi'n eis.

A luchd-aidich gun ghras,
 A tha faidh sgailean ro thruagh ;
 Gun eifeachd, gun slainte,
 Ri fuar-chrabh' 'measg nan sluagh ;
 A dlith at-bhreith o'n Ard Rìgh,
 Agus slaint o'n Uan ;
 Cha teid' fiu aon do'n 'chaidh 'radh,
 A steach do'n aros 'bhios buann.

Tha dream eil' a fhuair gras,
 Gum' fhagail craiteach, 's iad faoin ;
 A bhi gam faicinn, mar tha iad,
 Fuidh rialadh fhaintean chlann-daoin ;
 Ach thug Dia da shluagh faine,
 Teachd a Babilon thruaillt',
 A bhi nam fianuisean dhasan,
 'S gu bhi e gnadh leo toirt buaith'

Nach eibhin ri radh
 Gu'm bi E'm baigh riu, gach uair ;
 Is nach dean E am fagail
 Ann san fhasach, bochd fuar

Ged, robh 'n trioblaidean laidir,
 Trid a ghrais, bheir iad buaidh ;
 Bheir E 'steach iad do'n Aros,
 Sam bheil E lathair achd bhi bhuan.

Gheibh iad aoibhneas gusiorruidh,
 Bidh iad sgiamhach gu brath ;
 Ann sa ghloir 'tha neo-chriochnuicht',
 Cha bhi pian ann, no cradh ;
 Bidh iad mar aingil na fhianuis,
 Nach dach rianh bho air call ;
 Biadh a ghloir ga'n sior lionadh,
 Is bidh dion ac' gu brath.

B'fhearr gu'n tuigeadh clann-daoin',
 Nach sgeul faoin 'tha mi luaidh ;
 Iad a chreidsin san Fhirinn,
 'S ann san Iobairt 'tbug buaidh,
 Bhiodh an aoibhneas ro phriseil,
 Bhiodh sith ac', is dhuis ;
 Ann san tsolas neo-chriochnuicht'
 A tha san rioghachd bhith-bhuain

'S BEOCHD an naicheachd, 's gur truagh,
 A tha agams' ri buaidh, gun chaird ;
 Mar 'tha aingeachd an tsluaigh,
 Air factain mor-bhuaidh an aird ;

Tha an cridheachan cruaidh,
 Is tha ninteim ro uasal aiad ;
 'S iad a ruith chum na h-uaigh,
 O'n a dhiult iad an t-Uan, le 'shlaint'.

I na iadsan gun chiall,
 Ga dhearbhadh le'n gnìomh, 's le cainn ;
 Is iad ag imegchd gu dian,
 Ann san tslighe, da'n crìoch am bas ;
 O'n nach creid iad an Ios',
 Is nach eisd ri bri'ar a ghraidh ;
 'S e a bheireadh dhoibh sith,
 Agus sonas, an rioghachd an aigh.

Tha mise gle sgith,
 Do aing'eachd na tìr, mar tha ;
 Air dhomb sealltuinn m'an cuairt,
 'S a faicìn mor-shluagh, gun ghradh
 O ! nach gabh thu dhiubh truas,
 Agus cuir iad gu gluasad drast ;
 'Chum gu'n teich iad gu luath,
 Dhionnsuidh 'n Tì sin 'thug buaidh air bhas.

O ! 'Thi a tha'n gloir,
 'Measg nan aingeal is mo a th'ann :
 Nach seall thu, le foir,
 Agus duigsà na sloigh 'ta marbh ;
 Dean a nis' an toirt beo,
 Le eolas gach lo air gradh ;
 'N sin cha chi iad sa' cheo,
 'S ann 'bhios sith ac', an sogh, 's an agh.

O'n 'stu fein an ceann-iuil,
 Thoir dhomh eolas, iul, is gras ;
 A chum gu'n imich mi'n sith,
 Le eolas air Criosd gach am ;
 O! dean glic mi 's gach ni,
 'S cum mi'n taic' ris an Ti is aird ;
 'Se 'bheir beatha, gun dith,
 Do gach neach 'ghabh ri Ios', le ghraidh.

Tha mise bochd fann,
 'S mi 'thamh ann an gleann nan deoir ;
 Ach ni mi sealtuinn an aird,
 Ris an Ti sin is aird an gloir ;
 'Se bhair eolas nach gann,
 Do dheoribh bhochd, fhann, gun treoir ;
 Ni e'n trearach sa' ghleann,
 Tre chreidemh chum shlaint gu gloir.

O! nach duisg sibh, a shluagh,
 A fhuair eolas 'bhi luaidh air Ios ;
 Agus siubhlibh ga luath,
 'Chum' gun gloricd s sibh'n Uan gun sgios
 Ged' 'chaidh thas gadh san uaigh,
 Thain' an Gaisgeach, le buaidh, a nis :
 Tha na nearst da shluaigh,
 'Chan' fhacas leis truail'eachd shois.

Tha buaidh na fhior ghradb,
 A ni bhur tarruing a ghna ris fein ;
 'Se bheir dhuich gliohas is agh,
 A ni bhur saoradh, gu brath, ophein ;

'S bheir dhuibh doigh, le 'mhor ghras,
 'Chum 'bhi beo leis gaoh trath, le speis
 Biodh bhurn eolas a fas,
 'S biodh chur solas na ghras gun eis.

O ! gluaisibh na ghradh,
 'S gheibh sibh tearuint, fo' sgail a sge ;
 Fheoil thug dhuibh mar bhiadh,
 Agus fhuil mar dheoch ioc-shlaint reidh .
 'Chum sibh 'bhi glan o gach ni,
 'Bha mi-thaitneach da iomhaigh fein
 Gus an ruig sebh an rioghaehd,
 'S bhe sibh so na gu seorruidh na de

'S i crìoch araid chur graidh,
 'Bhi an cairdeas, 's am baigh an Ti ;
 A dh'fhiuling am bas,
 Ach a dheirich an aird, gu ris ;
 O'n a choisn e 'bhuaidh,
 Air bhais air uaigh, gu'r dìgn ;
 Bidh e'n toiseach blur luaidn
 'S bidh fhois leibh o thruaigh gach sion.

Deanaibh cleachdo do ghradh,
 'S cha toir peaca oirbh cradh no bron ;
 Geal mar shneachda aon trath,
 Bidh dreach oirbh, le agh, gun leon ;
 Mar an t or is ra fhearr,
 'Seinn oran an aros sith ;
 Ni e foir oirbh, o'n aird ;
 Gheibh sibh coir, agus cairdas, an Ti.

Bidh sibh cosmhoil ri'r Triath,
 Ann an cruth, ann gae an gradh ;
 Bidh sibh iomlan an naomh,
 Fuidh rialadh bhur Dia, le agh ;
 Cuirear cruin air bhur cinn,
 'S pailm mar righ 'nar laimh ;
 Chautainn oran na naomh,
 'S cha sgith sibh chaoidh ga sheinn.

B'e m' aoibhneas ro mhor,
 Gu'm foillsicht' do ghloir ;
 Gu soillseach' end mhor do'n tsluagh ;
 Agus d' iomhaigh, le neart,
 A bhi toirt fianuis gu ceart ;
 Gu iompachadh pheacach thruagh.

O'n tha thu uile deth ghaol,
 A thain' a thearadh clann-daoin' ;
 O'n doille 's o'n daors', truagh :
 Sam bheil iad ceanguilt' gu teann,
 Aig an namhaid am fang ;
 'Se gum mealladh gach am gu truaigh'.

Is tu 'n lo-chran gaol,
 'S tu solas an tsa'oil ;
 'S tu' bheir colas do dhaoin', le truas :
 O ! thigsa gun dail,
 Agus doirt oirn a mhaen
 Dethd' spiarad, o'n aird, a nuas.

‘S tu Ughdair na slaint’,
 Is i uil’ ann do laimh ;
 Is Tu toileach ‘bhi ga pait, ri sluagh :
 ‘Se am beath’ uait, le fault,
 Is ni thu ‘n glacadh air luimh,
 Gu’n toirt dathu gh, gu Pharras, suas.

Ach mo thruaighe, ‘sann tha
 Moran sluaigh ‘deanamh tair,
 Agus di-meas air slaint’ an Uain ;
 A thainig, na nait,
 Is a dhfhui ling an bas ;
 Ach a dheirich, naird ‘s thug buadh.

Tha an inntinean dall,
 Is an criðheachan mall :
 Tha an slighean ro ciam, is claon
 Iad mar mhairbh ann san uaigh.
 Is cha ghabh iad dhuinn gluas’d ;
 Gus an tig tha led’ fhuaim, do ghaoil.

Is e do ghaol’s’ a bheir beo
 Na hanma ‘tha leont’,
 ‘S ni iad subhach, le ceol nan cri ;
 Is bheir dhoibh dochas, tre gras,
 San ais-ciridh ‘s fearr,
 Le coir air fìor shlaint’ an Tì.

B’fhearr gun tuigeadh clann-daoin’,
 Iad a bhi beo na ghaol ;
 Agus cul ‘chuir ri saogh’l, truagh :
 Bhiodh an aoibhneas a fas,

Bhiodh iad crisluicht' le gras ;
Is bhiodh ola nan lamb, 'dol suas.

Boidh litrichean Ioin,
Pheadair is Phoil ; an
Is an soisgeul, gloir, mor an 'Uin ;
A toirt doibh beatha gach la,
Ann an eolas air slaint' ;
Agus dochas, tre'n bhas bheir buadh.

Bhiodh sith ac' a ghnath,
Ris an Ti sin is aird ;
Le creideamb, is gradh, ris reidh ;
Is iad nan creutairean nuadh,
Le caithe-beathia, neo truailt ;
'S bhiodh an inntin 'dol suas na dheigh.

Bhiodh brirain na slain'
Air a shailadh le gras ;
A toirt an cridhe a mhan, o'n cruas ;
Le inntin iriosal thlath,
A dol gu cathair nan gras ;
'Sireadh gliocas, o'n aird, a nuas.

O na Ministear aillt',
A tha maiseach, thar chach ;
'Sgrudas cridh, 'agus airnean dhaon' :
'S E chealas 'n namhaid,
'S a fhuasghlois an trail ;
'S bher coir air slaint shaor.

Is e Ios' 'tha mi luaidh,
Na ainm phriseil tha buaidh ;

'S e bheir slaint do gach traughan tinn ;
 'S e lighich 's aird,
 'S e a leighis a phlaigh ;
 Rìghich, oirn trid adhamh, nios . . .

O'n 'tha an cuireadh cho fial,
 Is an gairm tigh'no Dhia ;
 Sibh a chreidsin an Ios', gun dail ;
 Mus an tig oirbh am bas,
 'S aig Lagh a cheartais an sas ;
 A ni bhur cumail, gu brath, fuidh leon.

Bidh chur cor dheth ro thruagh,
 Theid bhur cuir ann san uaigh,
 Gun fhurtachd gun fuasgladh an ;
 Ach a chomhnuidh am pian,
 Ann an lasraichean dian ;
 'Sgull 's gios gunn rir fhiachlan bhi ann.

Sibhs' a chluinneas ma dhan,
 Gabhaibh rabhadh na thrath ;
 Agus thigibh, gun dail, gu Ios' :
 Oir m'a thig oirbh am bas,
 Is sibh gun eolas, gun ghras ;
 Gu'm bi sibh, gu brath, an pian.

THA naidheachdan lianmhor,
 Nach fiach 'bhi gan airis ;
 Ach tha aon te, ru fheuneail,
 'Sra eibhin air thalamh ;

‘Se sin gun dainig mac Dhe,
 ‘Sgun deach’ a cheusadh san fhearann ;
 ‘S gu‘m bheil eibhachd na bhas-san,
 ‘Chum slaint’ de gach anam.

Dhoillsich Dia dhuinn a ghradh,
 ‘Nuair ‘chuir E bhandhuinn a leanamb ;
 As a gnloir ‘tha neo-chrìochnaicht’,
 Ach leig E sìos i car teamuill ;
 Ghabh E natur clann daoine air,
 Ach bha E saor o gach ceannaire ;
 ‘S thug E umblachd do‘n riaghailt,
 A thug Dia dhuinn air thalamh.

Bha ‘n lagh ‘giarraidh umblachd,
 Ann’s gach pung, ‘sa bhi seasmbach ;
 Bho ‘thuit an ciad Adhamh,
 Thainig bas air a shliochdsan ;
 Ach thainig Aon Ungta,
 Ann nain ruim ; is nan riochdsan ;
 Thug E dioladh le ‘bhas,
 Do dha chlar sin a cheartair.

‘Nis’ tha sith air a h-eigheach,
 Agus reit ris gaeh anam ;
 Mas a sean, na ma’s og iad,
 ‘Tha beo ‘n diug air thalamh ;
 ‘Ghabh ‘s ‘ri iobairt Mhic Dhe sin,
 ‘Rinn an eirig a cheannach ;
 Dhoirt E ‘fhuil ‘chum an saoradh,
 ‘Chum an naomhach’, ‘s an glanadh.

'Se so lunait mo dhochais,
 'S tha 'toirt solais do m'anam ;
 Gun d'ainig Ios' ann san fheoil,
 'S gun 'ghabh E comhu uidh air thalamh ;
 Gu'n deach' fhuil-san a dhortadh,
 'S gu'm bheil gu leoir innt' gu glanadh ;
 'S bheir i saorsa, is solas,
 Do neach a dholas gu glan i.

'Nis tha m'inntin-sa riaruicht',
 Annan dioladh na fal, ud ;
 'Dhoirt Dia lem' ehuid fiachau,
 Air Iosa, ma chairid ;
 'Nis tha 'n reit' air a deanamb,
 Eadar Dia, is an t-auam ;
 Ann san iobairt 'tha siorruidh,
 'Tha fialaidh, gun smal air.

'Si so naidheachd is cunradh,
 'Stha i ur dhomb, gach latha ;
 'Ni 's millse na ubhlan,
 'Nuair 'thig druichd as na fhlaithis ;
 'Ni m'inibh-sa ghluasadh,
 Mar iolair luath ann san athar.
 'Nuair 'thig an gaol feadh mo bhudhan,
 Gam' thurruing suas, as a dheadhaidh.

Ni eile ro phrisail,
 A bheir sith dhomb, gach latha ;
 A chuir Iosa, mar dhileab,
 Anios, 'sann o'n Athair ;

‘Se sin spioradh na firinn,
 A tha ‘ginnseadh dhomh ‘n rathaid ;
 Agus ‘fhocal, mar lo-chran,
 ‘Chum ma threorach‘ gach latha.

Tha ghealladhchan luachmhor,
 Ro buan, agus seasmach ;
 Dha gach aon neach d‘on t-sluagh sin,
 A ghluaiseas ‘reir fhac ail ;
 Bidh solasan buan doibh,
 ‘S cha chualas, ‘s cha n‘ fhac as ;
 Na tha dh-aobhneas san siorruidh,
 Aig Iosa dhoibh ‘n tasgaidh.

O ! gu gluasad na fhirin,
 ‘Sa bhi ‘si ris, gach latha ;
 Cha ghabh sa innseadh le firinn,
 Ach do na dhimis san rathad ;
 Ach biodh ma dhochas na iobairt,
 Agus chi mi E fathas ;
 La tional na treuda,
 ‘Smo a oibhnis ri fhaidhen.

‘Nuair ‘thig Ios‘, ann na ghloir,
 ‘Chum nan oighean ‘thoirt dathigh ;
 Their E riu‘, si ma shluaghsa,
 Aghluais ann mo reachdan ;
 ‘Ghiulain amgharan morr
 Agus brons agus masladh ;
 Siubhlibh ‘nis‘ ‘stigh d‘on oighreadh,
 Sa‘m bheil aobhneas san pailt dhuibh‘.

‘N sin dealraidh na firein’,
 Ann an riaghachd an Athar ;
 Cho soilleir sa ghrian,
 Aig triall ann san athar ;
 ‘Cantuinn oran an gu siorruidh,
 Nach ‘eil aig aingleau ri ‘ratha ;
 Shaor t-Uan sinn o thruaighe,
 ‘S bha gach truaille‘achd bha ruinn ceangailt’.

Bidh iad coltach ri Iosa,
 Ann an iomhaigh a mhais-san ;
 Nam oighreachan siorruidh,
 Air Dia, a reir ‘fhacail ;
 Anns a gbloir ‘tha neo-chriochnuicht’,
 Air caithrichean ceartais ;
 Nan Rìghrean, gu siorruidh,
 Agus saora na pheacadh.

O ! uile chlann-daoine,
 Nach aom sibh gu rathad ;
 Nach eisd sibh an gaols,
 ‘Tha ‘g eighich gach la,
 O ! thigibh am‘ iomisuidh
 Agus gheibh sibh uam beatha ;
 ‘S ni mi ‘ur pogadh le failte,
 Oir tha ait‘ ann duibh fathasd.

O ! CHOIN sann ‘tha ‘nan-eibhinu,
 Air na huile, nach ‘eil ‘geilleadh ;

Dha 'n Ti sin 'tha 'geighich,
'Biobh reidh rium, a chairdean.

Tha sibhse 'dhi ceill,
Gun tuigse, 's gun leirsin ;
A tha 'gradhachadh eucair,
'S mac Dhe 'thighin, gar tearnadh.

Than fhirinn aig innseadh,
Gu'n bheil na huil air an diteadh,
'Tha deanamh tair, agus dimeas,
Air Iobairt na slaint.

Och, nan ochain, mar 'tha mi,
'Smi bhi coimhid mo chairdean ;
Mo chomh-fheoil is mo chlann san,
Gach la a tamh ann nan aing'eachd.

Ach 'Thi 'thug Maois as an Ephaid,
'S clann Israeil, le cheill ;
Gabh truas do na feumnaich
'S bi fein dhoibh 'd'fhear-tearnidh.

Mar' sgoilt tha 'mhuir ruagh dhoibh,
'Si na balladh mu'n cuairt dhoibh ;
Thoir, troidh fuil an Uain, iad,
Gus an gluais iad nad' ghradh san.

Thoir dhoibh creideamh, is dochas,
Ann san Iobairt is glormhoir ;
Dean an teagasg, 'san seoladh,
Ann an eolas airt taintean.

Cha dian a chaochladh bonn feum dhoibh,
Ged' bhiodh iad ri spairn treigadh euc air ;

'Dheasbhuidh creideamh air mac Dhe,
Cha bhi feum nan cuid sgailean,

'Sann na fhuil-san 'tha'n eifeachd,
Do'n ti 'chreideas, 'sa gheilleas ;
'Si 'ghlanas a eucair,
'Sa mi iad reidh ris an Ard-Righ.

Thoir dhoibh blasad, le solas,
Air brighna-foia 'chaidh 'dhortadh ;
'S cum suas iad, comhnuidh,
Gu 'bhi beo, ann an gradh dhuit.

Ged' 'bhiodh uisgeachan Mharab,
Ri 'nol ach ga'n sarach ;
Thoir dhoibh mil, a charraig nan Ailteam,
Air bharr gach slait amhghair.

'N sin seinnidh iad ceol duit,
Gun gheilt is gun mhor-chuis ;
Le inntin irisil, stolt
A tabhairt gloir do Emmanuel.

O ! cumsa 'n sin suas iad,
'S bi 'd bhalladh ma'n chuairt dhoibh ;
O'n 's tu fein an t-Ard Bhuach all,
'Bheir na h-uain gu deagh ailein.

Dean an beathach led' fhirinn,
'Sbiodh do spiarad ga, mineach ;
Thoir dochas na sith dhoibh,
'na diobradh do' ghras' s' iad.

Dian an socharach' gu comhnard,
Air a bhunait is glormhoir ;

A shuidhich Dia na bhon-dochas,
Do'n chuid 'tha beo do shìol Adhamh.

'Si so 'bhunait 'tha 'n sion,
Air 'm bheil Eaglais Iosa ;
'Chumas tearuint' gu crìch i,
Dhain-deoin innleachd an nambaid.

Oir, an Ti 'shuidhich le 'ghras i,
'Cumaidh 'chumhaclhs'a 'n aird i ;
Scha toir riobachan shatain,
Gu brath as a laimh i.

Do 'n Ti dhaidicheas eucair,
'Chabh 's ri Iobairt mhic De sin ;
Ni Dia ris-san reite,
'S cha treig E gu brath e.

O ! anam, nach eisd thu,
Nach 'd'thig thu 's thoir geill da ;
'M fad 's 'tha trocair aig eighaich,
Bidh mi reidh riut an drasda.

'Scha n 'eil mo thuigs' ach mar leanaban,
Gu 'bhi leantuin an tseanachais ;
Ged' bu 'choir dhomb, 'thaobh m'aimsir,
Abhi 'm fhior-duine laider.

Ach 'se m'fartas 'sma dhurachd,
Do na huil 'tha dluth dhomb ;
Gu'n toir thu gras doibh 'bheir umhachd,
Ged' bhithinn san uir air mo charamh.

‘SE Iosa an ceilidh is feumail ‘tha ‘s tir,
 ‘Stu dh’eudas ‘bhi eibhin m’a gheibh E riut sith ;
 ‘S E fh’urticheas t-fheumort, ‘dhaon eigin gam bi ;
 ‘S bheir dhuit slainte, le solas, chuireas bron bhar bhuc
 cri.

Sea spiorad fh’uasgleas, na bhuaidhnean graidh,
 Tha gheallachan ro buachmhor, a nuas, ‘teachd o’n aird
 Cha n’urra ‘dhomh ‘n innse, na ‘mineachd ‘n tras,
 Ach ‘s toilinntin, le sith iad nach diobair gu brath.

‘Se as ‘a bhunait dochais air a shonrach’ le Dia,
 ‘Se ‘n dain nach tha laidir, nach faillin, a choideh ;
 ‘Se ‘n iobairt E chum slaint’ rinn gach samhhl chuir a
 cul,
 Se’m ts Jighe E chum tearnaigh, cuir ann san do dhuil.

‘Se Ios’ asm fear-posda, is boidhich ‘tha ‘s tir,
 Chur E gliochas, is eolas, a chomhnuidh nad’ chri,
 Ni ghliocas do sheoladh ‘s do threorach, ‘sa gach tiom,
 ‘S bi do chomunn sa on sith ris, na dibir thus’ i.

Tha chuireachan ro luachmhor, a nuas, tighin o’n aird,
 Aig eighich riut, an cemnuch, thig, ‘s bi beo, le mo
 bhas ;

Rinn mise m’ fhuil a dhortadh, a dheoineach dhuit slaint’
 ‘S ghlanis uait do thruilleachd o ol di, gun tamh.

Tha do leannainsa, ‘tha lianmhor cur orm m’-thlachd
 gach la,

Anamhiann ‘a gus ardan, is naill agus nair ;

Ach thigs’ ann amcho’ aM, is pog mo sbhat-ghraidh ;

‘Sni mi ‘n sgiurs sa, ‘sam fogradh, s’ bi’ mi ‘chonuit
 nan ait.

B'i nar caidreanham an gaol, 's chan 'aom mi uait,
brath,
Bi 'darna lamh mu's cuairt duit, 's te eile fo do chean
Bi sinne nar naon, an gaol, 's ann an gradh,
Le ceangal, nach gabh fuasgladh, le uaigh, no le bas.

O 's 'sona 'n ti 'bheir eisdeachd, is geil dhom na thratl
'Ni mi 'sgheadach' lem' fhireantachh, 's bi sith aig
trem' ghras ;
Bi' mis' am' aran beo dha, i'sbheir e gloir dhomh, ga
la, [aithn
Le creideamh, bheir e buaidh 'mach, le gluasad ar

'Si m'aithn 'sa 'bheir dha solas, is dochas na slaint',
Tha beatha innt' an combnuidh, ga chumail beo o'n bha
Cha bhi uireasamh na dith air 's cha dibir mo ghradh'
Bi ainn san agum sgriobhta, air dearn' mo laimh.

Ged' robh spioraid bhris, bruiti, is ciurte san am,
Thig leigheasan as ur uam, ga'n dunadh an aird'
Bidh mis' mar an driuchd dha, ga urach', gach la :
'S bheir mi torah air, 'bhios cunradh, toirt umhlachd
dom aithn ;

'Se umhlachd, agus gradh, an drast, 'tha uam ;
'S tha mi air ullach ait' da, san aros 'tha shuas ;
'Snuair 'thig mi, bheir m' naird e, 's bidh e paighte
duais ;
Theid crun mu cheann a charamh, lem laimhs' thu
dha buaidh.

'Nuair bheir mi 'stigh san ait sine bi e aille gu leoir ;
Cha sgiambhach ris na h-aingle, 'toirt graidh dhomh, |
ceol ;

B'ì es mis, is iadsan, a thamb ann an gloir,
 'Gimeachd air na sraidean, airan dianamh' naird don or.

Cha bhi bron, no pein, no truaigh an, na buaireadh no
 bas,

Tha n-uile an gaol ann, gun rainnean na na phairt;
 Bidh seachranachd na fas aich 's gu brath air an cul;
 'Sua huile gealladh grasmhor, gan sealbach' as ur,

Tha sonas, nach gabh luaidh a n, 'se buan martha Dia,
 'Feitheamh air phairti, a ghradhaich an Tri ath;
 Tha iad uil' nam braith rean, sna eairdean do dh' Ios,
 Oir dhullich E dhoibh aite, 's m bi iad tearaint' o phian.

Tha 'n tait' naionad glormhor 's E 'chomhnuidh ann, E
 fein.

'S bheir E suas an deoir ann, 's am bachd o'n otrach
 bhrein;

'Na huile aon 'bheir gloir, 'sa bhios beo sann da reir;
 Bi Iosa na fhear posd', da chuid oighean gu leir.

CREIDHAMH, dochas, is gradh;
Tri nitha bheir fas, chum buaidh;
Da gach aón a fhuair gras,
A bhi's 'n cochomunn blath an Uain;
Bheir a ghradh or gach la,
'Bhi ga leantuin, ghna, 's gach uair,
'S ged' fhaith iad mi-cbliu o chaich,
Gheibh iad onair, o'n te-alannighear shuas.

‘Smor an onair dhoibh fein,
 ‘Bhi air an gairm, a chum geill da reachd ;
 ‘Sumhlachd ‘tha bhairt gu leir,
 Da uil, iartasan, fein ‘tha ceart ;
 ‘S iad is luachmhor‘ na ‘n tor,
 ‘Chum an coimhead, le moran tlaachd ;
 ‘Saoibhreis fiar iad, nach treig,
 Do gach neach ‘bheir dhoibh geill, gu ceart.

Ach tha mise boche, fann ;
 ‘S tha mo cheuman ro mhall, a gluas‘d ;
 Dhian mo bheothaich‘, gu treun,
 Gus an ruith mi san reis, ni ‘s luaith‘ ;
 Thoir air mo chreideamb, ‘bhi fas,
 Le neart ur, ‘bhi gach la ‘tin uait ;
 Gus an siubhail mi‘d cheum,
 ‘Reir d‘eisimpleir, fein, ‘s do shluaigh.

‘Si so ‘n eisimpleir mhin,
 ‘S tha i uile co simplidh tlath ;
 Gun ardan, gun stri,
 (Gun mhi-chliu, gun mbiorun, gun fairg ;
 Ach i uile na gaol,
 ‘S gun chlaonadh idir bho-taithn‘ ;
 Ach ciuin, iorosal, naomh,
 ‘Toirt urraim do‘n Ti is aird‘.

O ! fanams‘ na pairt,
 ‘S dian ma stiuradh a ghna‘ riut reidh ;
 ‘S dian mo chumail, gach la,
 Annan-umblachd do d‘aitheantan fein ;

Cair uam ardan, is uail ;
 'S thoir dhomb creideamb, bheir buaidh, 's gach ceum ;
 'S glan mo chridh' onithibh truailt',
 Le fuil na h-ìobairt, 'thug suas e fein.

'N sin thig urach' do mhais',
 Mar an druchd, air an fhaich', toirt fais ;
 'S nuair 'thig gras uait, gu pailt,
 Bidh mo chupan 's cuir' thart, 'so lan ;
 'Stu 'ni 'n spiorad ro ait,
 'Nuair a shineas tu' mach do lamh ;
 Le fuasgladh, gun airc,
 'S bi' mo chridhe dhuit laist', le gradh,

'Nuair 'thig foillseach' do d' ghloir,
 'S tu 's maisich 's is boich fon ghrein ;
 Theid mo bhuidheans', gu ceol,
 'S bi' gach aon diu 'toirt gloir dhuit fein ;
 Chi mi saobhreas do ghraidh,
 'S da neart foirfe, am laigs', da reir ;
 'S an cumhachd uil' ann ad laimb,
 Gam' thoirt, mar chreich, o'n a bhas, dnit fein.

Tha na failseachan 's gann,
 Le miad na truaideachd' tha 'thamh anum fein ;
 Ach bi mo dhochas a fas,
 'S tu mhuin ghinn 's mo thearmunn treun,
 'S tu mo bhunait' gach la,
 'S daon mo chumail, fo' sgail do sge' ;
 'Chum 's nach gabh mi dhìot nair',
 Ach 'bhi gad' aidmheil, 's gach ait an d'èid.

Cuir uan dochasan truailt',
 'Bhios gun toradh, 'bhoir buaidhach ach bla;
 'Bhios 'dol Chuig', agus naith,
 'Bhios mar shoitheach air cuan, gun rannh;
 'Bhios n eosheasmhach, na'n gluas'd,
 Gun 'bhi 'n taice ris a bhuaichail 's aird;
 Ach aideach', gun bhrigh,
 'S guu toradh na firinn 'bhi fas.

Cum me dhochas gu teann,
 Ris an iobairt 'rinn gach samh'l' chuir air cul,
 Bho'n dig fuasgladh 's gach am,
 'Dhaon deuchain gan dig an aird s gach cuis;
 'S dean mo threorach' gach la,
 Gu 'bhi seal bhachadh grais, as ur;
 'S doirt da ghradh ann mo chri,
 'Sna ceil orm, a choidh do gnuis.

Tarruing dluthmi, led' ghradh,
 'S bidh me 'n duil ruit, gu brath, nach treig;
 'S dean mo chumail, gach am,
 Ann an umhlachd dod' aitheantan fein;
 Thoir dhomh am blas a fhuair cach,
 'Rinn an coimhead, a ghnath, le speis;
 Gus nach caill mi dhiu m' chail,
 Ach a buannachd, gu ceann mo reis.

'Nuair 'thig ceann air an uin',
 'Thoilich thus', anna do run, dhomh falbh;
 O! biadh aingle do chuir,
 'N sin ga mo s diuradh, 'ghnath;

'Dol tre ghleann dorcha bhas,
 Bho gach cunn ard, is gabh' 'bhios ann ;
 Dean mo ghleidheadh, san am,
 Gu 'bhi maille riut fein 's ri d' chlanu,

'N sin seinnidh mi ceol,
 Gun trioblaid, gun leon, gun sgios ;
 Cha bhi laigse na feoil',
 Na mi-chreideamh', toirt broin dhomh 'ris ;
 Bidh gach truailliaichd, 's mi-cheill,
 Air an glanadh uam fein, a choidch ;
 'S bidhmi su aimhneach, gu leoir,
 Ga do mhol' ann an gloir, gun chrìoch.

Tha gradh na feola na mi ro shomracht',
 A mealladh mor an, le 'bhi gun chiall ;
 Tha iad gu deonach, gu h-eatrom gorach,
 A gabhuil solas da'n ana-miann ;
 Tha cuid, le mor-chuis, a deanamh bost as,
 Gun tuigs', gun eolas air nithibh Dhia :
 Leinntin fheolar, is e gan treorach',
 A dhionnsuidh doruinn a bhios gun chrìoch.

Nach truagh ri radh, gu'm faighear aireamh,
 Deth anumaibh neo-bhasor a ghimich sios ?
 Is iad gu sabhailt sa' ofor naturr',
 A deanamh tar-chuis air nithibh Dhia ;

A rith gu dian an deigh nithibh diomhain,
 Guu tuigs', gun chiall, ach mu' u tslughe fhiar ;
 Ach bheir iad cunntas an lath' r na Trionaid,
 Air gach focal diomhain, cho maith ri gniombh.

Tha aireamh lionmhor gun chumadh diadhachd,
 'N deigh nithe diomhain a rith gach la ;
 'S e 'n tlachd, 's am miann, is an dian-iartas,
 'Bhi maiseach, sgiamhach, am fianuis chaich ;
 Tha iad a feuchainn le' u uile ghnìomhar',
 Bhi dhultadh Dhia, san an 'ta lathr ;
 Cha'n aill leo stsiochda do ainm na Trianaid,
 Mu'm faigh iad mi-chliu o chach,

Tha iadsan gorach, n diultadh eolais,
 'S e saor na leor dhoibh, gach uile la :
 'S e cleachd' na h-oige 'bhi eatrom, gorach,
 Aig imeachd sporsail, san taogh' l ta lath' r ;
 Gun bheachd air diadhachd, gun smuain air siorachd,
 Cha neil an tiartas so nan cail ;
 'S e abhar bhroin, 'bhi faicin 'n seorts' so,
 A rith an do-bheairt na h-uil la.

Is mis' 'tha cianail, 'measg sluagh neo-rianail,
 Ta diulta iartas an Ti is ard ;
 Le cri iargalt, gan ghradh do Dhia ann,
 Gun suin da iartais, no da fhain ;
 Ach inntin luaineach, 's iad siubhal uasal,
 Gun suim da ghluasad, no da ghnath ;
 Bneir bas gu uaigh iad, is bheir Dia 'n duais doibh,
 A reir an gluasaid ann a lath' r.

Tha sluagh an tsaoghail so carach, caochlach,
 Aig iarruidh maoin, agus inbh ro ard;
 Is saibhreas faoin sa, mar osag ghaoithe,
 A thig, 's a sgaoileas, gun fhios duit 'cait';
 Tha clann-daoin' ga rith, mar 'n taon ni,
 A bhios gun chaochla', is gun cheann;
 Ach 's ionmhas faoin e, ga thoirt air faoin-trath
 Ga chumail daonnan a shligh' na slaint'.

Mo thruaighe leir gu'n d'thug mi speis da,
 Nach d' rinn mi threigsin an laithean m' oig;
 'S e chuir mi 'n deigh-laimh, 's a dh'fhag ni euslan.
 Ann am cheum, dhionnsuidh gloir;
 Bha mis' gun leiorsin, is es' gam leudach,
 Gu fein-speis, ann an miann na feol:
 Ach cliu do'n eiric, a rinn an reite,
 'S E'n diugh ag eigheach, 'Thig, is ol.

Tha 'n tuisge beo so saor ga leor,
 Do gach neach a dh'olas deth, chum an slaint;
 Is ambainn sholais, o'n chathair ghloir e,
 A rith gu boidheach, le sruthaibh seimh;
 'S e 'chuireas ceol anns gach anam bronach,
 Mu 's e gun ol iad doth 'reir nam faint;
 Is ni e 'n saoradh o staid na doruinn,
 'S an cumail beo ann an sligh, na slaint'.

Is amhuinn lan i, o thobar Dhaibhidh,
 'S i rith a ghnath a na sruthibh seimh
 A sior thoirt slainte do shìol Abrahaim,
 A chum an aing'eachd a glan air fulbh:

Na beath' do Israel, gach ceum a ni iad,
 Le siubhal direach na fhirinn reidh ;
 Tha a ghealla icnnteach, 's a choidch cha dibir e,
 Bidh e na dhidein da 'n am an fheum.

Mar ni a mhair
 'S dheanadh 'n
 Tha aca mar i
 'S e is Dia dho

O ! chlann nan daoin, nach treig sibh faoineachd,
 Is thugaibh gaol do aon mhac De ;
 A chuir do'n tsaoghal E, chum bhur saoraidh,
 O gach daorsa, agus pein ;
 'S a chum bhur tearnadh o staid basoir,
 A thug ciont Adhamh air a shliochd gu leir ;
 Bhuir toir gu sabhailt tre gach gabhadh,
 Da thir chanaan, sam bheil E fein.

Tha 'n cridhea
 Lan ardain, is
 'S iad mar ad
 Ann an lath' t
 Tha 'n inntir
 Da 'naombai
 Toirt mi-ch
 Tha ag inn

'S E 'm peaca 'chuir an drui dhoachd
 Air na miltean do'n tsluagh,
 Dhall e suilan an inntin,
 'S dhfbag e'n cridheachan cruaidh ;
 Tha'd gun tuigse, gun chiall ac',
 Gun iar tas dol uaith ;
 Toirt gradh do ni diomhain,
 'S dh' anamhianna truailt'.

Tird eas-ua
 Thainig baa
 'S e ghuine
 E as-umh
 So an tor.
 'S na abb
 Tha briat
 Ga'n ditez

Tha cuid diubh, le preis,
 Deanamh bost as na fhuair ;
 Do shaibhroas, 's do storas,
 Lan mor-chuis, is uaill ;

Tha clann
 Lan ar dai
 E as-umt
 Gun ghr
 Lan mi-
 Lan sean
 'S iad n
 O'n 'th

Mar ni a mbaireadh gu siorruidh,
 ‘S dheanadh ‘n dion a gach truaigh ;
 ‘Tha aca mar iomhaigh,
 ‘S e is Dia dhoibh gach uair.

Tha ‘n cridheachan sauntach,
 Lan ardain, is uail ;
 ‘S iad mar adhal tranaich ghraineil,
 Ann an lath‘r ‘n Ti ‘tha shuas ;
 Tha ‘n inntin an naimhdeas,
 Da ‘naombachd, gach uair ;
 ‘Toirt mi-chreideas da ‘fhirim,
 ‘Tha ag innseadh dhoibh ‘n truaigh‘.

Tird eas-umhlachd Adhaimh,
 Thainig bas air a sblichd ;
 ‘S e ghineadh, ‘s a dhfhas annt,
 E as-umhlachd, mar mheas ;
 So an toradh ‘tha graineil,
 ‘S na abhar fuath, ‘chum an sgrios ;
 Tha briathran na firinn,
 Ga‘n diteadh a nis‘.

Tha clann-daoin‘, a thaobh natuir,
 Lan ardain, is uail ;
 E as-umhal, mi-thaingeil,
 Gun ghradh annt‘, ach fuath ;
 Lan mi-run, lan farmid,
 Lan seanach a san truaill‘ ;
 ‘S iad nan coigrich do‘n ard-Rìgh,
 O‘n ‘thug iad san dha fuath.

Tha cri' an duine eas-umhal,
 Neo-lubta gu Dia ;
 'S e lan da dhroch smuaintean,
 A cur moran diubh 'n gnìomh;
 Tha do-rannsach', lan aing'eachd,
 Cha leir dha a ghiomh ;
 Tha gach aon an staid natur,
 Nan naimhdean do Dhia.

Tha dia an tsaoghails' ga'm mealladh,
 Ga'n dalladh gach uair ;
 'S o'n combnuidh ga'n tarruing,
 Air slighe na truaigh' ;
 Tha iad iotar, is acrach',
 'N deigh nitheanan truaillt' ;
 Tha iartas cri an duine cho'farsuing,
 'S nach lian beirtas e suas,

Leam is doilich mar tha 'chuis,
 Tha mi craitrach, ga luaidh :
 'Bhi faicin sliochd a cheud Adhamb,
 Toirt graidh do nith'bh truaillt' ;
 Cha dean iad an sasach,
 Oir 's ni iad neo-bhuan ;
 Cha saor iad o'n bhas iad,
 No'n tearnadh o thruaigh'.

Tha naidheachd ro phriseil,
 Air innse' o chian ;
 'S e sgriobht' ann sa'Bhiobal
 Le firinn ro fhior ;

Ged, chaidh 'n duine an dith,
 Le 'dhi-meas air Dia ;
 Gu'n bheil slaint', agus saorsa,
 Gu saor dha, trid Ios.

'S ann so a tha 'n gaol,
 Cha ni fàoin 'bhi ga luadh ;
 Thainig ainglean, le aoibhneas,
 A thoirt sgeil duin ma'n Uan ;
 'N uair chaidh fhoillseach' san tsaoghal,
 'Chum saorsa da shluagh ;
 A dhfhuasg li nam braighdean,
 'S gan tearna' o thruaigh.

'S ann an so a tha 'n gradh,
 Bha gun samhla dha riamh ;
 Da-ranusaich, gun cheann air,
 Gu brath 'bhios gun chrioch ;
 A thug Dia, 's ann da chlànn,
 Chuir E 'nuas a mhac, Ios' ;
 A chum an saoradh o'n aing'eachd
 'S a dheonamh clànn da gu riogh' chd.

Gradh gun choimhas, neo-chriochnacht,
 A thug Dia, 's ann da chlàinn ;
 Thug e Iosa nan eiric,
 'Nuair chaidh a cheusadh air crann ;
 Chuidh fhuil phriseil a thaomadh,
 A thoirt doibh saorsa, is slaint ;
 'S daor a cheannaich E chaoraich,
 Mac a ghaoil 'thoirt nan ait.

'S e so naidheachd is taituich;
 B' e mo thlachd, 's bi mo mhiann;
 Agus m' iartus, 's mo dhuracedd,
 A bhi umhal da 'riar;
 'S o'n tha Iosa air ardach',
 'S tiolac araidh ga thoir 'uios;
 'Com nach bitheadh tu safhailt,
 O'n tha ghras-san cho fial.

Ach ma theid thu an dith,
 'S ann 'bhios an diteadh dhuit fein;
 Oir tha shlainte-san saor,
 Do gach aon neach fo'n ghrein;
 Dean roghain do'n aon ni,
 Nach fag thu, 's nach treig;
 O'n thas E san na fhionan,
 O! biosa 'nad, gheig.

Gabh eolas air Iosa,
 'S es' an ioc-shlainte shaor;
 Ni E son thu gu siarruidh,
 Ma 'bhios tu beo ann a ghaol;
 Bheir E sith dhuit nach faillinn,
 Agus grasan maraon;
 Agus dochas bhios slainteil,
 'Bheir tre 'n bhas thu nunn saor.

Ni E do sgeadach gu rioghail,
 Na fhireantachd fein;
 Bheir E stigh thu ga 'righachd,
 'S gheibh thu lathraehd, gun eis;

Bidh gach trioblad, is mi-ghean,
 ‘S neoil dhorch air do dhìgh;
 ‘S bidh tu dealraith gu sìorruidh,
 Mar ‘tha a ghrian ann san spear.

Meud do shonas an ait‘ sin,
 Cha ghabh aireamh, na luadh;
 Do ‘n tha beo do shliochd A‘dhamh,
 Fo chor bais, agus truailt;
 Tha cuid ag osnaich san fhasachd,
 ‘Giarruidh saorsa uaith;
 Chum ‘bhi sona, is sabhailt,
 Ann am fharras an Uuain.

Feuch an bi thu deth ‘n aireamh,
 A bheir gradh do‘n Uan;
 ‘Sa lenas gach la E,
 ‘S trid a ghras bheir thu buaidh:
 A bhios gu iriosal umhal,
 A toirt umhlachd gach uair;
 A rith ann a reis-san,
 Gheibh thu aighreachd ‘bhios buan.

B’ e ‘n ceud eolas a ghabh mi ‘n tos ort,
 Tha ‘bhi gam‘ sheoladh le firinn Dia;
 ‘S e thain‘ an aird ann am chri san an
 M’ fhiosrach‘ o’n aird cìod an ni ‘tha fìor;

'S fhuair mis' i baigheil, 's i aile gradhicht',
 'S i miannach' na slaint' a th' ann an Ios';
 'S e m' carbs' an traths' aist, trid a ghrais-san,
 Gu'n bi i tearuint aig a chrich.

Na iarr orm d'fhagail, 's mo ghaol thar chach ort,
 'S tu ionmhaainn bha leam 's gach ait am bi;
 Cha 'n e idir d ailteachd, no feabh's do natuir,
 Rinn an ni so a thala' a stigh am chri;
 Ach an comuna bla sin tha'n gradh an t-shlanuir,
 Bh'air 'thoirt 'n iom' ait, dhuinn ann an sith;
 Tha gheallan' grasor, 's cha dean E'n aicheadh,
 Ni bhur cumail tearuinte gus a chrioich.

O! gluais gu direach, a reir na firinn,
 'S bidh Dia an sith riut anns gach tiom;
 Oir 's fearr a chaoimhneas, no beatha shaibhir,
 Ni E do shoillseach le slaint', gun dith;
 Guir gelt air d chnl-thabh, is gluais gu h-umhal,
 Is fuirich dluth dha anns gach tiom;
 Bidh do sholus a soillseach mar cheir laist an coinneir,
 'S do thaic ri ghairdein, 's cha d' theid thu cli.

Na gabhsa naire, ach bithibh laidir,
 'S a choidhch na aicheadh, ged' fhas thu sgith;
 Oir 's leor a ghras duit, 's e ur gach la dhuit,
 A chum do shabhala' o gach ni;
 Ged' robh ribean basor, is buaireadh shatain;
 Gad' rith, 's gad, sharach ann san tirs'
 Tha chumbachd-san laidir, chum do thearna',
 Tha fuasg la' 'ghnath aig, dhuit ann a thiom.

O! gluais gu rianail, 's bi 'n conuidh diadhaidh,
 'S a choidhch na miannuich aon nì 'bhios cli;
 Bi armaicht' laidir an' cainnt an t-slanair,
 'S E 's a bhruthas Satan duit 'mhan fo chis ;
 'S i so an riaghail, 's i again sgrìobhta,
 A bha aig Iosa dha air a bheinn ;
 'Nuar bha ga ghluasad, 's E ga bhuaireadh
 Ach thug E san buaidh le, 's gha dhug E geill

O! gluais-sa 'n combnuidh san riaghailt shonraicht',
 Is gheibh tha solasan a bhios buan ;
 Gum do shuil a ghna' air an Ti is airde,
 'S a choidhch chan fhaillin thu fo'n chuail;
 Na eisd ri natur, no cagar' shatain,
 Is miadal thla', cuir iad fada uait ;
 'S breithnich diomhair air gach comhairl' shìobhalt'
 A bhì reir na firinn a tha o'n Uan.

Tha ioma caochla' air feadh an tsaoghail,
 Tha moran faoin diubh, is tha iad cli;
 Tha riaghailt shonruicht' os-cionn gach seola,
 Sin briathar Iehovah, 's an tighearn' Ioa';
 Thug E mar lo-chrann da chloinn an ordugh,
 Gu'n cumail beo, gus an tig E ris ;
 'S cha bhui do chach dheth, ach bagran basor,
 Tha d' easbhuidh gras ath-bbreth ris.

Nis, a chairdean, o'n thug sibh gradh dha,
 Fanaibh ghnath san fhionasn fhiar
 Bibh mar gheugan ura, a fas gu h-urair,
 Nar faile cubhraidh do'n tighearn' Ios' ;

A coimhead fhaintean, le cridhe gradhicht',
 Is le gradh brathreil anns gach tiom ;
 Bidh ol' ungaidh grasor teachd nuas gach la oirbh,
 'S ca cheangal gradhaicht bibh ann an sith.

On a dh'fhoillich Dia dhuibh a ghradh tha siorruidh,
 Feuch nach di-chuimhnich sibh E choidhch ;
 'S ga brath na striochdaibh do an-diadhachd,
 Na ann-miannan a nis bhur ehlaoi ;
 Oir 'se ghaoil ro mhor a nochd dhuibh trocair,
 'Na fuil a dhorstadh air calbhari ;
 Tha 'cheartas' diolta, 's an lagh lan-riaraicht,
 San iobairt shiorruidh 'thug mac a ghaoil.

Bhon ha sligh nuadh, ar fosgladh suase duibh,
 Feuch gu gluase, ann gach tim ;
 Or cuamhdeach ladur cum n ar tearnig,
 Bha gach angioch, ta sa n tir,
 Chaodh can fhaillig e, mar dean se agail,
 Ca gabh e grain diobh 's, can fas e sgi
 Tha e mar ture ladur, 's mar ball dainacht,
 Da sluagh gach am gus, dig i reist.

O'n 'tha geallan luachar air an cheangal suas duibh,
 Le fuil an Uain sa, 's nach teid an sgaol ;
 Feuch gun gluais sibh glan a thruailtrachd,
 Is a na buairean 'tha ann san tsaogh' ;
 Nar meall nuadh, le aran neo-thruaillt',
 Air bhur altrum suas le faintean gaoil ;
 Tha iad ni 's biadbchar na mil is fion duibh,
 Ga'n ol gu siorruidh, fad' saogh' nan saogh' ;

M' earail le cairdeas, 's le m, uile ghradh dhuibh,
 Na deanaibh^e tair orr mar sgeula faoin ;
 Ach gabhaibh 'n fhirinn, air tha i priseil,
 Is tha i sgrìobht^e do na h-uile dhaoin ;
 Is gradh is sith i, 's i uile dìreach,
 Ma bhios i 'd inntins^e o'n spiorad naomh
 'S dochas slainteil i, 'chum bhuir tearna,
 'S gu bhi mar cloinn do'n Ti 'tha naomh.

Mu's clann, is oighreachan air uil shaibhreas,
 An Dia a shoillsich thu ann a ghradh ;
 'Sa bheir eolas mu bhuidhean gloirmhor,
 Nì e do threorach gach la, chum slaint ;
 O ! deansa cruadal mar ghaisgeach buadhach,
 'S thoir d' uile smaintean chum umhlachd Ios^e ;
 Chan eagal bas duit, ach bheir 'n aird thu,
 'S bidh tu na lathair mar laogh biadht.

Bidh tu cho sgiathach ris a ghrein 'tha rialadh,
 'Toirt solus fialuidh do'n chruinne-che ;
 A stigh san aros sam bheil Dia le lath'rachd,
 Air do dheanamh aillidh mar aon mhac fein ;
 Co is urra^e innse^e mar bhios na nithibhs ?
 Ach mar tha 'n fhirinn a euir an ceill ;
 Bidh sibh mar rìghrean, maraon ri Iosa
 A seinn gu sìorruidh a chliu an cein.

Tha bron an diugh gam lionadh,
 'S mise tha iarguineach neonach ;
 Le bhi smuaineach fo's 'n iosal,
 Mu mheud na pian * 's na doruins ;
 A, Tha feitheamh sant^e sìorruidheachd,
 Air dreann gun Dia is gun dochas ;

Tha deanamh di-meas air Iosa ;
 San tlachd sam' miann ann an doibhear

A, Thi as airde gabh truas diubh,
 Seall anuas air na feumnaich ;
 'S leig ris doibh an truaighe,
 Mhu' m' bunnaich iad ceann an reise,
 'Saobhar mulaid ri smuainteach ;

Mar tha n' sluagh d'hiobhail ceille,
 'Diulta sonais is suaimhneis,
 'Tha m' fuil an' Uain chaidh cheusa.

Bha n' duthaich a dh'fhag mi,
 Gle ghraineil le peacadh,
 Ach thng Canada barr orr ;
 Ann an abhaist san cleachda,
 Tha iad la durna dana :
 'Bristeadh t'aitheanta s' do reachda,
 Oir is clann don a' bhas iad,
 Tha ruith a ghna ann an seachuram.

Tha cuid diubh ard anach uasal,
 Le inntin truaillidh mi-cheillidh
 'Giaruidh saibhreis is morchuis :
 'Sa gabhail uram bho cheill,
 Tha iad treigsinn do statuin ;
 'S cha dean iad riu eisdeachd
 Bho'n' se m' peacadh as aill leo
 Sa bhi na n' traillean dan eucoir.

Cha n' eil suim ac dheth nt' sabaid,
 So i n' aith'n s' cha n' eil speis di,
 Gbeibh sinn Gunnaireachd s' lambach :
 'S obair tuaidh n' so le cheile :

Cuid ri iasgach s' ri ceol diubh
 Dannsa orain s' ri eigheach ;
 Cuid ri misg as ri neo-ghloin
 'Bualadh dhorn s' aimhreit ac.

Tha an gniomb anns a pheacadh,
 Gle sgreatach ri leughadh,
 Bidh na h' eich fuidh na saic ac ;
 'Dol ma seach air a cheill.
 Le iomraichean sabaid,
 'Si ghna mar la feill aca ;
 'S cuid eile le mor-chuis,
 A gabhail cuir m bho cheill.

Tha an cainteanan gabhaidh,
 Gle ghraiseil ri eisdeachd ;
 Le mionnan mor laidir,
 Cul chaine s' toibh eum ach ;
 Bidh an donus ga iomradh,
 Siad ri labhairt nam breugan :
 Agus diomhanas cainnte,
 'S mi naombacha ainm Dhe ac.

Tha iad dall dh' easbhuidh eolais,
 Air bonn dochais ni feum doibh,
 Iad air bunaitte fallsal,
 Nach dean tearnadh n' am deuchain,
 Tha an cridheachan truailidh ;
 Mar fhuaran troimh cheile,
 Sior shruthadh mach aingidheachd ;
 Agus aimhleas nan' ceumnaibh.

Tha cuid rud-eigin sìobhalt,
 Gun bhi mi bhothail nam beusan ;

A, cur air chois obair fireant,
 A, deanamh dichill air reite;
 Gun an cridh' air ath' nuathach,
 Gradh an t-saoghals gun an treegsinn,
 Leantuin gnathach an sinsreach;
 San seann duin gun a cheusadh.

Ach se truaigh anns ant' siorruidheachd
 'S duais air san eucoir;
 Tha sud sgrìobhta da rìreadh,
 Ann am fìrinn Mhic Dhe sinn;
 Gum bi gul agus giosgan
 Fuidh phiantan as g' eigheach;
 'Giulan corruich an Dia sin,
 Dha nach d'thug iad riamh eisdeachd.

Bho na chuir iad an surachas,
 An t-Uan chaidh cheusadh;
 A thainig da n t-saoghals,
 A, shaoradh nam feumnach,
 Bidh an cuibhrionn gu brath;
 Ann an lasraichean teinteach,
 G'ol cupan feirg Dhia sin:
 Bheir dhoibh diola nan euicart.

O anam! gabh curam,
 Nis duisg agus smuaineich,
 Tha n't am a tighinn dlu riut
 Gud chunntas thoirt suas da,
 'S an thig e dhiarridh a thaland,
 Thoirt dhasan le buanachd;
 Mar do thaisg ui lamh riut,
 Mar ni gun sta dhuit si suarach.

Ach mar dean thusa feum dhi,
 'S truaigh an eigh bhios nad dheighe;

Thid do cheangal san am sin,
 E adar chasan as lamhan ;
 Bithidh cheartas an sas anad,
 ‘G, Iarruidh paidhe s’ gach peighinn :
 ‘S ged a dh’èigh iad air trocair,
 Cha bhi dochas ri fhaighinn.

“ Bidh slan le Dia slan le dochas”
 Bios iad bronach ag eigheach
 “ Slan le rioghachd na gloire
 Dhionsuidh solais cha d’theid iad
 Slan le cairdean ‘s luchd eolais
 ‘Fhuair trocair ‘s rinn feum dheth
 Theid iad sios le sruth Iordain
 Gu slochd mor an dubh-eigin.”

Ghabh mi ‘n eariansa n drasda,
 A, Leabhar phadruig an comhsta ;
 Gam comhna san am so,
 Deanamh ‘n airde mo bheachda ‘s,
 Gabhabhs rabhadh na thra uaith ;
 Agus aicheadh ‘m peacadh :
 Agus irraibh a throcair ;
 Bho ‘n a chord e ri cheartas.

Cha ne nar dit’ na nar caineadh,
 A tha ‘n drasd an am bheachdsa,
 Ach cur na firinn nur lathair
 Chum ‘s gun aichaidh sibh m’ peacadh
 Oir bha mise mar tha sibh
 Anns an am a chaidh seachad
 Gus an d’fhoillsich an slanuighfhear
 A ghradh ann a reachd dhomh.
 Se mo chomhairle le durachd,
 Le m’ uile run ann an ghradh dhuibh ;

Gun eisd sibh am Biobal,
 On seis briathran an ard Rìgh,
 Se ni nar seola gu dìreach,
 Gu lobairt na slainte :
 Se ni nar tionndadh bho n't seachran,
 'S bho 'n h-uile cleachda tha graineil.

Bhon si 'n fhirinn da rìreadh,
 A, tha mi g'innse na t' eis deachd :
 O ! smithich dhuit mosgladh,
 S dusgadh as eiridh :
 Teachd gun dail dhionnsuidh Ios :
 Is ni E riut reite,
 'S bheir air falbh uait do pheacaidh,
 'S bho lagh a chearta's bheir saorsa.

Eheir E gradh dhuit nach fhailinn,
 'S bheir E gras a bheir buailh duit ;
 Bheir E creideamh is dochas,
 A, ni do threorach dol suas leis,
 S cha dean E choidhch t' aicheadh ;
 Bithidh lamh sa man Cuairt duit,
 Cha d'thoir an Deamhan le shaighdean ;
 Gu brath a chaoidh bh'uaith thu.

Gheibh thu beath a gus sìochaint,
 Ann am fircantachd Ios ;
 Gheibh thu sonas as solas,
 Anns a ghloir tha neo-chriochnaicht ;
 Nuair bheir E stigh u don aros,
 'S gheibh thu lathaireachd gu sìorruidh ;
 'S bith 's tu coltach ris fein ann ;
 Ma se 's gun lean thu a dhiadhachd.

Bhon tha beath agus bas,
 Air chur an drast fa'd cheumhair,

Dean raoghainn gun dail
 Dheth mi as fearr tha ri fhaighinn,
 Creid thusa ann an Ios ;
 Tog a chuing 's thig na dheighe,
 Ged robh trioblaird san fheoil duit,
 Tha sonas mor art a feitheamh.

NAILE, 's mise tha craiteach,
 'S mi bhi chomhnuidh am fasach ;
 A, measg sluagh a tha sasuch na feol',
 A, measg sluagh a tha sasuch ua feol'.

Buidhan thruagh tha lan ardain,
 'S a tha riarach an natuir ;
 Iad a treigsin do statuin gach lo,
 Iad a treigsin do statuin gach lo.

Ach tha'n t'am a tigh'n dlu dhuinn,
 San toir sinn uile dha cunntas ;
 Cha bhi baigh ri neach isoal no mor,
 Cha bhi baihh ri neach isoal no mor.

Is e Ios' bhios a rialadh,
 'S thig gach creutair na fhianuis ;
 'S gheibh gach neach reir an gnìomhar san fheoil.
 'S gheibh gach neach reir an gnìomhar san fheoil.

An dream a chreid ann a shlèinte,
 'S a thug umhlachd da fhaintean ;
 Bidh iad sona, is sabhailt fadheoidh,
 Bidh iad sona, is sabhailt fadheoidh.

Thug E gradh dhoibh nach failinn,
 Bheir E sith dhoibh le chairdeas ;

'S gheibh iad sonas, trid a ghras-san, gu leor,
'S gheibh iad sonas, trid a ghras-san, gu leor.

Bheir E steach iad gu Pharras,
Bidh iad lionta le lathrachd ;
Na oighreachd, 's bidh 'n tamh ann an gloir,
Na oighreachd, 's bidh 'n tamh ann an gloir.

Bidh iad 'n sin a toirt cliu dha,
Chionn gun d' rinn E an iolanlad ;
Na fhuil naomh, san rabh n eifeachd 'bha mor,
Na fhuil naomh, san rabh n eifeachd 'bha mor.

Bidh miltean do mhilltean,
Ga mholadh, gun sgios, ann ;
Ach 's aon 'mhain an cri, a seinn cheol,
Ach 's aon 'mhain an cri, a seinn cheol.

Bidh onoir, urram, is gloir dha,
O'n rinn E 'n saoradh o'n doruinn ;
O gach trioblaid, is bron 'bh' ac' san fheoil,
O gach trioblaid, is bron 'bh' ac' san fheoil.

Cha tig aire orr, no cigin,
Tart, sgios, no teas greine ;
Bas, bron, caoi, no eigheach ni 's mo,
Bas, bron, caoi, no eigheach ni 's mo.

Cha tig buaireadh o shatan,
Cha 'n fhaigh mi-chreidimh aon ait' ann ;
Bidh iad lionta an lath'r achd Rìgh na gloir,
Bidh iad lionta an lath'r achd Rìgh na gloir.

Cha tig mulad, no gruain orr',
' cha bhi deoir air an gruaidhean ;

Cha bhi im-cheist, no bruidlean nan coir,
 Cha bhi im-cheist, no bruidlean nan coir.

Bidh iad 'n sin duibh cha suaimhneach,
 Cuidhte 's peaca; no truailleachd ;
 Seinn halleluia do'n Uan ann an gloir,
 Seinn halleluia do'n Uan ann an gloir.

'Bidh iad 'n sin duibh cho sgiombach,
 'Ris a ghrein a tha rialadh ;
 Iad mar aingle, 's bidh criosd ac' nan coir,
 Iad mar aingle, 's bidh criosd ac' nan coir.

Sud a chuicdeachd 'bhios rioghail,
 Stigh an luchairt an Rìgh sin ;
 Iad nan oighrean air Dia 'n sin, ri'm beo,
 Iad nan oighrean air Dia 'n sin ri'm beo.

Leam is sona an aireamb,
 'S b'e mo run 'bhi do'n phairt ;
 Bhios nan rìghre, gu brath, fo chrùn gloir,
 Bhios nan rìghre, gu brath, fo chrùn gloir.

Ann an oighreachd neo-thruaillidh,
 A bhios maireannach buan doibh ;
 'N duthich neamhaidh, lan suaimhneas is eol,
 'N duthich neamhaidh, lan suaimhneas is eol.

Cool is binne na chualas,
 'Bhias ga sheinn anns' gach uair ac' ;
 Bidh orain Mhaois, is an Uain ac' ro'n beo,
 Bidh orain Mhaois, is an Uain ac' ro'n beo.

Tha mo thuigse' cho aimh-leath'n,
 Is nach urra mi caint air ;

Meud sonas do chloinns' ann an glòir,
 Meud sonas do chloinns' ann an glòir.

O'n a tha mi, san uair so,
 Am fasach ulurtach, thruaillidh ;
 Lan trioblaid, is bruidleir, is broin,
 Lan trioblaid, is bruidleir, is broin.

Ach, tha mo dhochas ri saorsa,
 San la an glòraich thu d' naombaibh ;
 'Sa bheir thu dhathigh gach aon diubh gud'ghloir,
 'Sa bheir thu dhathigh gach aon diubh gud'ghloir.

Gach aon a dheisdeas rim' chronan,
 Treigibh uile bhur goraich ;
 'S leanuibh 'n t-Uan, a reir ordugh, is fhain,
 'S leanuibh 'n t-Uan, a reir ordugh, is fhain.

'S cha dean E nar treig sin,
 Ach, bidh sibh aige mar cheile ;
 'S gheibh sibh sonas, is aibhneas, gu brath,
 'S gheibh sibh sonas, is aibhneas, gu brath.

GED, nach eil an t-ughdairs, cho ceutach,
 Na cho maith air a cheil ;
 'S e 'ghuidhe gun eisd sibh,
 Reis na th' annta le cheile ;
 A tha 'reir firinn mhic Dhe sin,
 'Chum 'bhi sona, an deigh sin ;
 Ged, robb trioblaid, is eigin, san fheoil duibh.

CRIOCH.